ISSN 1725-5112

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 327

Izdevums latviešu valodā

Tiesību akti

53. sējums

2010. gada 11. decembris

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

DIREKTĪVAS

★ **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/73/ES (2010. gada 24. novembris), ar ko groza Direktīvu 2003/71/EK par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību, un Direktīvu 2004/109/EK par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētajā tirgū** [1] 1

II *Neleģislatīvi akti*

REGULAS

★ **Komisijas Regula (ES) Nr. 1169/2010 (2010. gada 10. decembris) par kopīgu drošības metodi, lai novērtētu atbilstību dzelzceļa drošības atļaujas iegūšanas prasībām** [1] 13

★ **Komisijas Regula (ES) Nr. 1170/2010 (2010. gada 10. decembris), ar ko apstiprina specifikācijas grozījumus, kuri nav maznozīmīgi, attiecībā uz nosaukumu, kas reģistrēts Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā [*Pancetta Piacentina* (ACVN)]** 26

(Turpinājums nākamajā lappusē)

Cena: EUR 4

[1] Dokuments attiecas uz EEZ

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

★ **Komisijas Regula (ES) Nr. 1171/2010 (2010. gada 10. decembris) par nosaukuma ierakstīšanu Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā [Melón de La Mancha (AĢIN)]** 28

★ **Komisijas Regula (ES) Nr. 1172/2010 (2010. gada 6. decembris), ar ko nosaka aizliegumu kuģiem, kuri peld ar Francijas karogu, zvejot mencas VIa zonā; ES un starptautiskajos ūdeņos Vb zonā uz austrumiem no 12° 00′ W** 30

★ **Komisijas Regula (ES) Nr. 1173/2010 (2010. gada 6. decembris), ar ko nosaka aizliegumu kuģiem, kuri peld ar Francijas karogu, zvejot brosmes ES un starptautiskajos ūdeņos V, VI, VII zonā** 32

Komisijas Regula (ES) Nr. 1174/2010 (2010. gada 10. decembris), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ievešanas cenas noteikšanai 34

Komisijas Regula (ES) Nr. 1175/2010 (2010. gada 10. decembris) par graudaugu pārdošanas cenām, ņemot vērā otros atsevišķos uzaicinājumus uz konkursu saskaņā ar konkursa procedūru, kas uzsākta ar Regulu (ES) Nr. 1017/2010 36

Komisijas Regula (ES) Nr. 1176/2010 (2010. gada 10. decembris), ar ko nosaka to, par kādu apjomu var pieņemt importa licenču pieteikumus, kas iesniegti 2010. gada novembrī attiecībā uz dažiem piena produktiem saskaņā ar konkrētām tarifa kvotām, kuras atvērtas ar Regulu (EK) Nr. 2535/2001 38

DIREKTĪVAS

★ **Komisijas Direktīva 2010/91/ES (2010. gada 10. decembris), ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK, lai tajā iekļautu metosulamu kā aktīvo vielu, un groza Lēmumu 2008/934/EK** [1] 40

LĒMUMI

★ **Padomes Lēmums 2010/765/KĀDP (2010. gada 2. decembris) par ES rīcību, apkarojot kājnieku ieroču un vieglo ieroču (VIKI) nelikumīgu tirdzniecību, izmantojot aviotransportu** 44

★ **Padomes Lēmums 2010/766/KĀDP (2010. gada 7. decembris), ar kuru groza Vienoto rīcību 2008/851/KĀDP par Eiropas Savienības militāro operāciju ar mērķi palīdzēt Somālijas piekrastē novērst un apkarot pirātismu un bruņotas laupīšanas un atturēt no šādiem nodarījumiem** 49

LV

[1] Dokuments attiecas uz EEZ

(Turpinājums aizmugurējā vāka iekšpusē)

I

(Leģislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2010/73/ES

(2010. gada 24. novembris),

ar ko groza Direktīvu 2003/71/EK par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību, un Direktīvu 2004/109/EK par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētajā tirgū

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 50. pantu un 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu [1],

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu [2],

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru [3],

tā kā:

(1) Eiropadome 2007. gada 8. un 9. marta sanāksmē vienojās, ka uzņēmumu administratīvais slogs līdz 2012. gadam jāsamazina par 25 %, lai uzlabotu Savienības uzņēmumu konkurētspēju.

(2) Komisija ir konstatējusi, ka daži pienākumi, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/71/EK [4], šķiet radām pārmērīgu slogu uzņēmumiem.

(3) Šie pienākumi ir jāpārskata, lai slogu, kas gulstas uz Savienības uzņēmumiem, samazinātu līdz nepieciešamajam minimumam, neapdraudot ieguldītāju aizsardzību un vērtspapīru tirgu pienācīgu darbību Savienībā.

(4) Direktīvā 2003/71/EK ir prasīts, lai Komisija veiktu šīs direktīvas piemērošanas novērtējumu piecus gadus pēc tās stāšanās spēkā un nepieciešamības gadījumā iesniegtu priekšlikumus tās pārskatīšanai. Novērtējumā atklājās, ka daži Direktīvas 2003/71/EK elementi ir jāpārveido, lai vienkāršotu un uzlabotu tās piemērošanu, palielinātu tās efektivitāti un uzlabotu Savienības starptautisko konkurētspēju, tādējādi veicinot administratīvā sloga samazināšanu.

(5) Ņemot vērā ES finanšu uzraudzības jautājumu augsta līmeņa darba grupas ziņojumā (*Larosière* grupas ziņojums) izklāstītos secinājumus, Komisija 2009. gada 23. septembrī iesniedza konkrētus tiesību aktu priekšlikumus, lai izveidotu Eiropas Finanšu uzraudzības iestāžu sistēmu, kuru veidotu valstu finanšu uzraudzības iestāžu tīkls, kas strādātu kopā ar jaunajām Eiropas uzraudzības iestādēm. Turklāt Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteju ir paredzēts aizstāt ar vienu no šīm jaunajām iestādēm – Eiropas uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi).

(6) Juridiskās noteiktības un efektivitātes labad būtu jāprecizē veids, kā Direktīvā 2003/71/EK tiek aprēķināti piedāvājuma maksimālā apjoma ierobežojumi. Direktīvā norādītā kopējā samaksa par atsevišķiem piedāvājumiem jāaprēķina Savienības mērogā.

(7) Privātu vērtspapīru izvietojumu vajadzībām ieguldījumu sabiedrībām un kredītiestādēm būtu jāpiešķir tiesības uzskatīt par kvalificētiem ieguldītājiem tās personas vai struktūras, kuras ir minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem [5], II pielikuma I iedaļas 1) līdz 4) punktā, un citas personas vai

[1] 2010. gada 18. februāra atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).
[2] OV C 19, 26.1.2010., 1. lpp.
[3] Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2010. gada 11. oktobra lēmums.
[4] OV L 345, 31.12.2003., 64. lpp.
[5] OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.

struktūras, kuras tiek uzskatītas par profesionāliem klientiem vai kuras ir atzītas par tiesīgiem darījumu partneriem saskaņā ar Direktīvu 2004/39/EK. Ieguldījumu sabiedrībām, kuras saskaņā ar Direktīvas 2004/39/EK 71. panta 6. punktu ir tiesīgas arī turpmāk uzskatīt esošos profesionālos klientus par profesionāliem klientiem, ar šo direktīvu būtu jāļauj šādus klientus uzskatīt par kvalificētiem ieguldītājiem. Šāda Direktīvas 2003/71/EK un Direktīvas 2004/39/EK attiecīgo noteikumu saskaņošana mazinātu sarežģījumus un ieguldījumu sabiedrību izmaksas privāto izvietojumu gadījumā, jo sabiedrības spētu noteikt personas vai struktūras, kurām izvietojums jāadresē, paļaujoties uz savu profesionālo klientu un tiesīgo darījumu partneru sarakstu. Emitentam būtu jāvar paļauties uz profesionālo klientu un tiesīgo darījumu partneru sarakstu, kas sagatavots saskaņā ar Direktīvas 2004/39/EK II pielikumu. Tāpēc kvalificētu ieguldītāju definīcija Direktīvā 2003/71/EK būtu jāpaplašina tā, lai ietvertu šīs personas vai struktūras, un nebūtu jāuztur atsevišķs reģistrs.

(8) Finanšu tirgu integritātes, efektivitātes un pareizas darbības galvenais priekšnoteikums ir Savienības tiesību aktu pareizas un pilnīgas piemērošanas nodrošināšana. Gaidāms, ka Eiropas uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes) izveide sekmēs šā mērķa sasniegšanu, pieņemot vienotu noteikumu krājumu un veicinot vienotāku pieeju attiecībā uz kontroli un prospektu apstiprināšanu. Komisijai būtu jāpārskata Direktīvas 2003/71/EK 2. panta 1. punkta m) apakšpunkta ii) punkts attiecībā uz izcelsmes dalībvalsts noteikšanas ierobežojumu gadījumos, kad tiek emitēti tādi vērtspapīri, kuri nav pašu kapitāla vērtspapīri un kuru nominālvērtība ir mazāka par EUR 1 000. Pēc minētās pārskatīšanas tai būtu jāapsver, vai šis noteikums būtu jāsaglabā vai jāatceļ.

(9) Direktīvas 2003/71/EK 3. panta 2. punkta c) un d) apakšpunktā paredzētā robežvērtība – EUR 50 000 – vairs neatspoguļo privātu ieguldītāju un profesionālu ieguldītāju atšķirīgo ieguldītspēju, jo arī privātie ieguldītāji acīmredzot veic ieguldījumus, kur viena darījuma summa pārsniedz EUR 50 000. Tādēļ būtu piemēroti šo robežvērtību palielināt un atbilstīgi grozīt citus noteikumus, kuros minēta šī robežvērtība. Atbilstīgi pielāgojumi būtu jāveic Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/109/EK [1]. Pēc minēto pielāgojumu veikšanas un ņemot vērā atlikušo laikposmu līdz parāda vērtspapīru dzēšanas termiņam, attiecībā uz Direktīvas 2004/109/EK 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 18. panta 3. punktu un 20. panta 6. punktu būtu jāievieš noteikums par iepriekš iegūto tiesību aizsardzību tādu parāda vērtspapīru gadījumā, kuru vienības nominālvērtība ir vismaz EUR 50 000 un kuri Savienībā bijuši pielaisti tirdzniecībai regulētajā tirgū jau pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā.

(10) Emitenta vai par prospekta sagatavošanu atbildīgās personas sagatavotā derīgā prospektā, kas publiski pieejams vērtspapīru galīgā izvietojuma brīdī caur finanšu starpniekiem vai jebkuras vērtspapīru tālākpārdošanas brīdī, ieguldītājiem ir sniegta pietiekama informācija, lai viņi spētu pieņemt pārdomātus ieguldījumu lēmumus. Tāpēc finanšu starpniekiem, kuri vērtspapīrus izvieto vai pārdod tālāk, būtu jāpiešķir tiesības paļauties uz sākotnējo emitenta vai par prospekta sagatavošanu atbildīgās personas publicēto prospektu, ja vien tas ir derīgs un pienācīgi papildināts saskaņā ar Direktīvas 2003/71/EK 9. un 16. pantu un ja emitents vai par šāda prospekta sagatavošanu atbildīgā persona piekrīt tā izmantošanai. Emitentam vai par prospekta sagatavošanu atbildīgajai personai vajadzētu būt iespējai izvirzīt nosacījumus, ar kādiem tā sniedz savu piekrišanu. Piekrišana un ar to saistītie nosacījumi būtu jānoformē kā iesaistīto pušu rakstiska vienošanās, kas ļauj attiecīgajām pusēm novērtēt, vai vērtspapīru tālāka pārdošana vai galīgā izvietošana atbilst šīs vienošanās noteikumiem. Ja ir sniegta piekrišana prospekta izmantošanai, emitentam vai par sākotnējā prospekta sagatavošanu atbildīgajai personai būtu jāuzņemas atbildība par prospektā sniegto informāciju un – pamatprospekta gadījumā – par galīgo nosacījumu sagatavošanu un pievienošanu, un cits prospekts nebūtu jāprasa. Taču, ja emitents vai par sākotnējā prospekta sagatavošanu atbildīgā persona nepiekrīt tā izmantošanai, finanšu starpniekam tiek pieprasīts publicēt jaunu prospektu. Šajā gadījumā finanšu starpniekam būtu jāuzņemas atbildība par prospektā sniegto informāciju, tostarp par visu informāciju, kas iekļauta ar norādi, un pamatprospekta gadījumā – par galīgajiem nosacījumiem.

(11) Lai varētu efektīvi piemērot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK (2003. gada 28. janvāris) par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu) [2], Direktīvu 2003/71/EK un Direktīvu 2004/109/EK un lai precizētu ar diferenciāciju un pārklāšanos saistītās pamatproblēmas, Komisijai būtu jādefinē jēdzieni "primārais tirgus", "sekundārais tirgus" un "publiskais piedāvājums".

(12) Ņemot vērā, ka civiltiesību joma ir valstu kompetencē, atbildības režīmi dalībvalstīs ir visai atšķirīgi. Lai apzinātu un pārraudzītu dalībvalstīs spēkā esošos režīmus, Komisijai būtu jāizveido salīdzinošs pārskats par šiem režīmiem.

(13) Direktīvas 2003/71/EK 4. panta 1. punkta d) apakšpunkts paredz, ka pienākums publicēt prospektu netiek attiecināts uz akcijām, ko bez maksas piedāvā, piešķir vai plāno piešķirt esošajiem akcionāriem. Savukārt ar minētās direktīvas 3. panta 2. punkta e) apakšpunktu no pienākuma publicēt prospektu tiek pilnībā atbrīvots vērtspapīru piedāvājums, kuram noteiktā kopējā samaksa ir mazāka par EUR 100 000. Tādēļ 4. panta 1. punkta d) apakšpunktā noteiktais atbrīvojums ir lieks, jo uz akcijām, ko piedāvā bez maksas, attiecina 3. panta 2. punkta e) apakšpunktu.

[1] OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.

[2] OV L 96, 12.4.2003., 16. lpp.

(14) Pašreizējie atbrīvojumi attiecībā uz vērtspapīriem, ko piedāvā, piešķir vai plāno piešķirt esošajiem vai bijušajiem darbiniekiem vai direktoriem, ir pārāk ierobežojoši, lai tos varētu izmantot ievērojams skaits darba devēju, kuri Savienībā iesaistījušies shēmās, kas darbiniekiem paredz kapitāldaļas uzņēmumos. Darbinieku iesaistīšanās Savienībā ir īpaši svarīga mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) gadījumā, kur atsevišķiem darbiniekiem var būt būtiska nozīme uzņēmuma panākumu nodrošināšanā. Tāpēc nevajadzētu ieviest prasību sagatavot prospektu attiecībā uz piedāvājumiem, ko jebkurš Savienības uzņēmums veic saistībā ar darbinieku kapitāldaļu shēmu īstenošanu. Ja vērtspapīri netiek pielaisti tirdzniecībai, emitentam nepiemēro prasību pastāvīgi sniegt attiecīgo informāciju un ievērot noteikumus par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu. Tādēļ, lai nodrošinātu atbilstīgu vērtspapīru novērtējumu, darba devējiem vai saistītajiem uzņēmumiem vajadzības gadījumā būtu jāatjaunina Direktīvas 2003/71/EK 4. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētais dokuments. Atbrīvojums būtu jāpiemēro plašāk, attiecinot to arī uz tādu uzņēmumu publiskiem piedāvājumiem un pielaidi tirdzniecībai, kuri reģistrēti ārpus Savienības un kuru vērtspapīriem ir pielaide tirdzniecībai regulētajā tirgū vai trešās valsts tirgū. Otrajā gadījumā, lai atbrīvojumu varētu piemērot, jābūt Komisijas iepriekš pieņemtam labvēlīgam lēmumam attiecībā uz to, vai šī trešā valsts attiecīgo tirgu regulēšanai piemēro līdzvērtīgu tiesisko regulējumu un uzraudzības sistēmu. Tādējādi Savienības darba ņēmējiem tiktu radīta piekļuves iespēja aktuālai informācijai par attiecīgo uzņēmumu.

(15) Prospekta kopsavilkumam vajadzētu būt galvenajam privāto ieguldītāju informācijas avotam. Tam vajadzētu būt patstāvīgai prospekta daļai un īsam, vienkāršam, skaidram un potenciālajiem ieguldītājiem viegli saprotamam. Tam ir jākoncentrējas uz galveno informāciju, kas ir nepieciešama ieguldītājiem, lai viņi spētu izlemt, kurus vērtspapīru piedāvājumus un sarakstā iekļautos vērtspapīrus turpināt izskatīt. Šajā galvenajā informācijā būtu jādara zināmi gan būtiskākie raksturlielumi attiecībā uz emitentu, galvotāju un piedāvātajiem vai tirdzniecībai regulētajā tirgū pielaistajiem vērtspapīriem, gan saistītie riski. Tajā būtu jānorāda arī piedāvājuma vispārīgie noteikumi, tostarp aplēse par samaksu, ko emitents vai piedāvātājs iekasēs no ieguldītāja, un jānorāda prognozētās kopējās izmaksas, jo tās varētu būt būtiskas. Šai informācijai būtu jāsniedz ieguldītājam arī ziņas par jebkurām no vērtspapīriem izrietošajām tiesībām un par riskiem, kas saistīti ar ieguldījumiem attiecīgajos vērtspapīros. Kopsavilkuma formāts būtu jānosaka tā, lai būtu iespējams savstarpēji salīdzināt līdzīgus produktus, nodrošinot, ka informācija par vieniem un tiem pašiem aspektiem vienmēr ir sniegta vienā un tajā pašā kopsavilkuma vietā. kopsavilkumu, tostarp tā tulkojumu, izņemot gadījumus, kad kopsavilkums ir maldinošs, neprecīzs vai pretrunā attiecīgajām prospekta daļām. Kopsavilkumā ir jāiekļauj skaidrs brīdinājums par to.

(16) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka ne uz vienu personu negulstas civiltiesiskā atbildība, pamatojoties tikai uz

(17) Būtu piemēroti precizēt, ka pamatprospekta galīgajos nosacījumos vajadzētu iekļaut tikai konkrētajai emisijai raksturīgo vērtspapīru apraksta informāciju, ko var noteikt tikai konkrētās emisijas brīdī. Šo informāciju var veidot, piemēram, vērtspapīriem piešķirtais starptautiskais vērtspapīru identifikācijas numurs, emisijas cena, dzēšanas termiņš, kupons, izmantošanas datums, izmantošanas cena, izpirkšanas cena un citi raksturlielumi, kuri nav bijuši zināmi prospekta sagatavošanas brīdī. Pārējā jaunā informācija, kas varētu ietekmēt vērtējumu par emitentu un vērtspapīriem, pamatā būtu jāiekļauj prospekta papildinājumā. Turklāt, lai izpildītu prasību sniegt galveno informāciju arī pamatprospektā, emitentiem kopsavilkums būtu jāpapildina ar būtiskiem galīgo nosacījumu elementiem ieguldītājiem viegli pieejamā veidā. Minētajos gadījumos nebūtu jāprasa atsevišķs apstiprinājums.

(18) Lai uzlabotu kapitāla vērtspapīru pirmpirkuma emisiju efektivitāti un atbilstoši ņemtu vērā emitentu lielumu, neskarot ieguldītāju aizsardzību, būtu jāievieš proporcionāls informācijas sniegšanas režīms attiecībā uz akciju piedāvājumu esošajiem akcionāriem, kuri var vai nu parakstīties, vai pārdot parakstīšanās tiesības uz šīm akcijām, uz MVU piedāvājumiem un emitentiem ar samazinātu tirgus kapitalizāciju (proti, maziem uzņēmumiem, kuru akcijas pielaistas tirdzniecībai regulētajā tirgū) un uz kredītiestāžu emitētu vērtspapīru, kuri minēti Direktīvas 2003/71/EK 1. panta 2. punkta j) apakšpunktā, piedāvājumiem. Ja šādas kredītiestādes emitē vērtspapīrus, nepārsniedzot minētajā pantā noteikto robežvērtību, taču izvēlas piemērot direktīvā noteikto kārtību un attiecīgi sagatavot prospektu, tām būtu jāpiešķir tiesības piemērot attiecīgo proporcionālo informācijas sniegšanas režīmu. Proporcionāls informācijas sniegšanas režīms pirmpirkuma emisijām būtu jāpiemēro tajos gadījumos, kad piedāvājumā iekļautas tādas pašas kategorijas akcijas kā emitenta akcijas, kam ir pielaide tirdzniecībai regulētā tirgū vai daudzpusējā tirdzniecības sistēmā atbilstīgi Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 15. apakšpunktam, ja minētajai daudzpusējai tirdzniecības sistēmai piemēro atbilstīgas informācijas sniegšanas prasības un noteikumus par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu. Eiropas uzraudzības iestādei (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei) būtu jāizdod pamatnostādnes attiecībā uz šiem nosacījumiem, lai nodrošinātu, ka kompetentās iestādes īsteno vienotu pieeju.

(19) Dalībvalstis publicē apjomīgu informāciju par savu finansiālo situāciju, un šāda informācija ir vispārpieejama

publiskajā apritē. Ja kāda dalībvalsts garantē vērtspapīru piedāvājumu, emitentam nav prospektā jāsniedz informācija par dalībvalsti, kas darbojas kā galvotāja.

(20) Lai nodrošinātu lielāku juridisko noteiktību, prospektam vajadzētu būt derīgam no apstiprināšanas dienas, jo šo datumu kompetentā iestāde var bez grūtībām pārbaudīt. Turklāt, lai sniegtu emitentiem lielāku elastību, būtu jāparedz iespēja, ka emitenti var atjaunināt reģistrācijas dokumentu arī atbilstīgi prospektu papildināšanas procedūrai.

(21) Stājoties spēkā Direktīvai 2004/109/EK, Direktīvā 2003/71/EK noteiktais emitenta pienākums reizi gadā iesniegt dokumentu, kurš satur vai kurā ir atsauces uz visu informāciju, ko tas publicējis iepriekšējos 12 mēnešos pirms prospekta izdošanas, ir izraisījis pienākumu dublēšanos, un tāpēc tas būtu jāatceļ. Tādējādi reģistrācijas dokuments tā vietā, lai to atjauninātu saskaņā ar Direktīvas 2003/71/EK 10. pantu, būtu jāatjaunina, izmantojot prospekta papildinājumu vai vērtspapīru aprakstu.

(22) Internets dod iespējas viegli piekļūt informācijai. Lai nodrošinātu, ka prospekts ir labāk pieejams ieguldītājiem, tas vienmēr būtu jāpublicē elektroniskā veidā attiecīgajā tīmekļa vietnē. Ja par prospekta sagatavošanu ir atbildīga cita persona, nevis emitents, tad vajadzētu pietikt ar to, ka minētā persona publicē prospektu savā tīmekļa vietnē.

(23) Lai uzlabotu juridisko noteiktību, būtu jāprecizē, kad izbeidzas prasība publicēt prospekta papildinājumu un iespēja izmantot atsaukšanas tiesības. Šie noteikumi būtu jāizskata atsevišķi. Pienākums papildināt prospektu būtu jāpārtrauc galīgajās piedāvājuma perioda beigās vai brīdī, kad sākas šādu vērtspapīru tirdzniecība regulētā tirgū, atkarībā no tā, kas notiek vēlāk. No otras puses, būtu jāparedz, ka piekrišanas atsaukšanas tiesības ir piemērojamas tikai tad, ja prospekts attiecas uz vērtspapīru publisko piedāvājumu un jaunais faktors, kļūda vai neprecizitāte ir radusies pirms piedāvājuma galīgajām beigām un pirms vērtspapīru piegādes. Tādējādi atsaukšanas tiesības būtu saistītas ar jaunā faktora, kļūdas vai neprecizitātes, kuras dēļ nepieciešams sagatavot papildinājumu, iestāšanās brīdi un būtu izmantojamas ar priekšnoteikumu, ka tiesību izmantošanas iemesls radies brīdī, kamēr piedāvājums vēl nav noslēdzies un vērtspapīri vēl nav piegādāti.

(24) Papildinot prospektu, ieguldītāju iepriekšējo akceptu atsaukšanas tiesību izmantošanas termiņa saskaņošana Savienības līmenī sniegtu skaidrību emitentiem, kuri izdara pārrobežu vērtspapīru piedāvājumus. Lai nodrošinātu elastīgumu emitentiem no dalībvalstīm ar tradicionāli garāku termiņu šajā ziņā, emitentam vai piedāvātājam būtu jādod iespēja šo tiesību izmantošanas termiņu brīvprātīgi pagarināt. Lai nodrošinātu lielāku juridisko noteiktību, prospekta papildinājumā būtu jāprecizē atsaukšanas tiesību izmantošanas beigu termiņš.

(25) Iestādei, kas ir atbildīga par prospekta apstiprināšanu, par prospekta apstiprināšanas sertifikātu, kas nosūtīts uzņēmējas dalībvalsts iestādēm saskaņā ar Direktīvu 2003/71/EK, būtu jāinformē arī emitents vai par prospekta sagatavošanu atbildīgā persona, lai emitentam vai par prospekta sagatavošanu atbildīgajai personai sniegtu skaidrību par to, vai un kad izziņošana faktiski ir notikusi.

(26) Šīs direktīvas īstenošanai nepieciešamie pasākumi būtu jānosaka, pieņemot īstenošanas aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 291. pantu. Ir īpaši svarīgi, lai Eiropas Parlaments saņemtu pasākumu un īstenošanas aktu projektus, kā arī visu pārējo būtisko informāciju, pirms Komisija pieņem lēmumu par konkrētā trešā valstī sagatavota prospekta līdzvērtīgumu.

(27) Lai ievērotu Direktīvas 2003/71/EK 41. apsvērumā izklāstītos principus un ņemtu vērā tehniskās izmaiņas finanšu tirgos, un precizētu Direktīvā 2003/71/EK noteiktās prasības, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu. Deleģētie akti jo īpaši var būt nepieciešami, lai atjauninātu šajā direktīvā un Direktīvā 2003/71/EK noteiktās robežvērtības un definīcijas samazinātai tirgus kapitalizācijai un MVU, kā arī lai atbilstīgi Komisijas 2009. gada 30. aprīļa paziņojumā "Standartizēti privāto ieguldījumu produkti" ierosināto debašu iznākumam sīki precizētu kopsavilkuma saturu un konkrēto formātu, prasības attiecībā uz kopsavilkuma un satura formātu maksimāli pielāgojot šim iznākumam, nepieļaujot dokumentu dublēšanos un ieguldītāju iespējamo mulsināšanu, kā arī mazinot izmaksas.

(28) Eiropas Parlamentam un Padomei vajadzētu būt iespējai paust iebildumus pret deleģētu aktu triju mēnešu laikā, skaitot no paziņošanas dienas. Sevišķi problemātiskos gadījumos vajadzētu būt iespējai pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo termiņu pagarināt par trijiem mēnešiem. Tāpat Eiropas Parlamentam un Padomei vajadzētu būt iespējai informēt pārējās iestādes par to, ka tiem nav nodoma izteikt iebildumus. Šāda drīza deleģēto aktu apstiprināšana ir īpaši ieteicama tad, ja jāievēro termiņi, piemēram, lai ievērotu pamatdokumentā paredzētos grafikus attiecībā uz deleģēto aktu pieņemšanu Komisijā.

(29) Starpvaldību konferences, kas pieņēma 2007. gada 13. decembrī parakstīto Lisabonas līgumu, Nobeiguma aktam pievienotajā Deklarācijā Nr. 39 par LESD 290. pantu konference atzīmēja Komisijas nodomu saskaņā ar jau iedibināto praksi turpināt konsultācijas ar dalībvalstu ieceltajiem ekspertiem, sagatavojot deleģēto aktu projektus finanšu pakalpojumu jomā.

(30) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, administratīvā sloga samazināšanu attiecībā uz prospekta publicēšanu gadījumos, kad vērtspapīri tiek publiski piedāvāti un pielaisti tirdzniecībai regulētos tirgos Savienībā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to mēroga un ietekmes dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

(31) Tādēļ Direktīva 2003/71/EK un Direktīva 2004/109/EK būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 2003/71/EK grozījumi

Direktīvu 2003/71/EK ar šo groza šādi.

1. Direktīvas 1. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktā:

i) punkta h) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

"h) vērtspapīriem, kas iekļauti piedāvājumā, ja par 12 mēnešiem aprēķinātā kopējā samaksa par piedāvājumu Savienībā ir mazāka nekā EUR 5 000 000;";

ii) punkta j) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

" j) vērtspapīriem, kas nav kapitāla vērtspapīri un ko nepārtraukti vai atkārtoti emitējušas kredītiestādes, ja par 12 mēnešiem aprēķinātā kopējā samaksa par piedāvājumu Savienībā ir mazāka nekā EUR 75 000 000, ar nosacījumu, ka šie vērtspapīri:

i) nav subordinēti, konvertējami vai aizvietojami;

ii) nedod tiesības parakstīties uz cita veida vērtspapīriem vai iegūt tos un nav saistīti ar atvasinātu instrumentu.";

b) pievieno šādu punktu:

"4. Lai ņemtu vērā tehniskās izmaiņas finanšu tirgos, tostarp inflāciju, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 24.a pantu un ievērojot 24.b un 24.c panta nosacījumus, pieņem pasākumus attiecībā uz šā panta 2. punkta h) un j) apakšpunktā norādīto ierobežojumu pielāgošanu."

2. Direktīvas 2. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā:

i) punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

"e) "kvalificēti investori" ir personas vai struktūras, kuras aprakstītas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem (*), II pielikuma I iedaļas 1) līdz 4) punktā, un personas vai struktūras, pret kurām pēc pieprasījuma izturas kā pret profesionāliem klientiem saskaņā ar Direktīvas 2004/39/EK II pielikumu vai kuras saskaņā ar Direktīvas 2004/39/EK 24. pantu atzītas par tiesīgiem darījumu partneriem, izņemot gadījumus, kad tās pieprasījušas, lai pret tām izturētos kā pret neprofesionāliem klientiem. Ieguldījumu sabiedrības un kredītiestādes savu klasifikāciju pēc pieprasījuma dara zināmu emitentam, neskarot attiecīgos tiesību aktus datu aizsardzības jomā. Ieguldījumu sabiedrībām, kuras saskaņā ar Direktīvas 2004/39/EK 71. panta 6. punktu ir tiesīgas arī turpmāk uzskatīt esošos profesionālos klientus par profesionāliem klientiem, ar šo direktīvu tiek atļauts šādus klientus uzskatīt par kvalificētiem ieguldītājiem;

(*) OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.";

ii) pievieno šādus apakšpunktus:

"s) "galvenā informācija" ir būtiska un pienācīgi strukturēta informācija, kas sniedzama ieguldītājiem, lai ļautu viņiem izprast tiem piedāvāto vai tirdzniecībai regulētajā tirgū pielaisto vērtspapīru un to emitentu un galvotāju būtību un ar tiem saistītos riskus un, neskarot 5. panta 2. punkta b) apakšpunktu, pieņemt lēmumu par to, kurus vērtspapīru piedāvājumus turpināt apsvērt. Saistībā ar piedāvājumu un attiecīgajiem vērtspapīriem galvenajā informācijā iekļauj šādus aspektus:

i) īsu aprakstu par riskiem, kas saistīti ar emitentu un galvotāju, un par emitenta un galvotāja būtiskākajiem raksturlielumiem, tostarp aktīviem, pasīviem un finansiālo stāvokli;

ii) īsu aprakstu par riskiem, kas saistīti ar ieguldījumiem attiecīgajos vērtspapīros, un šo ieguldījumu būtiskākajām iezīmēm, tostarp ziņas par jebkurām no vērtspapīriem izrietošām tiesībām;

iii) piedāvājuma vispārīgos nosacījumus, tostarp aplēsi par samaksu, ko emitents vai piedāvātājs iekasēs no ieguldītāja;

iv) sīkāku informāciju par pielaidi tirdzniecībai;

v) piedāvājuma iemeslus un ieņēmumu izlietojumu;

t) "uzņēmums ar samazinātu tirgus kapitalizāciju" ir regulētajā tirgū sarakstā iekļauts uzņēmums, kura tirgus kapitalizācijas vidējā vērtība, kas noteikta, pamatojoties uz iepriekšējo triju kalendāro gadu laikā gada beigās veiktas kotēšanas rezultātiem, bijusi mazāka par EUR 100 000 000.";

b) panta 2. un 3. punktu svītro;

c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"4. Lai ņemtu vērā tehniskās izmaiņas finanšu tirgos un precizētu šajā pantā izklāstītās prasības, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 24.a pantu un ievērojot 24.b un 24.c panta nosacījumus, un ņemot vērā stāvokli dažādu valstu tirgos, tostarp regulēto tirgu dalībnieku izmantoto klasifikāciju, Savienības tiesību aktus un ieteikumus, kā arī ekonomiskās norises, pieņem 1. punktā minētās definīcijas, tostarp koriģējot MVU definēšanai izmantojamos rādītājus un samazinātas tirgus kapitalizācijas robežvērtības."

3. Direktīvas 3. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktā:

i) pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

"2. Pienākums publicēt prospektu neattiecas uz šādiem piedāvājuma veidiem:

a) vērtspapīru piedāvājums, kas attiecas tikai uz kvalificētiem ieguldītājiem; un/vai

b) vērtspapīru piedāvājums, kas katrā dalībvalstī attiecas uz mazāk nekā 150 fiziskām vai juridiskām personām, kuras nav kvalificēti ieguldītāji; un/vai

c) vērtspapīru piedāvājums, kas attiecas uz ieguldītājiem, kuri katrs ikvienā atsevišķā piedāvājumā iegūst vērtspapīrus par kopējo samaksu vismaz EUR 100 000; un/vai

d) vērtspapīru piedāvājums, kuru vienas vienības nominālvērtība ir vismaz EUR 100 000; un/vai

e) vērtspapīru piedāvājums, ja par 12 mēnešiem aprēķinātā kopējā samaksa par piedāvājumu Savienībā ir mazāka nekā EUR 100 000.";

ii) pievieno šādu daļu:

"Dalībvalstis nepieprasa citu prospektu nekādā vērtspapīru tālākā pārdošanā vai vērtspapīru galīgā izvietošanā ar finanšu starpnieku palīdzību, ja ir pieejams derīgs prospekts saskaņā ar 9. pantu un ja emitents vai par šāda prospekta sagatavošanu atbildīgā persona piekrīt tā izmantošanai, noslēdzot rakstisku vienošanos.";

b) pievieno šādu punktu:

"4. Lai ņemtu vērā tehniskās izmaiņas finanšu tirgos, tostarp inflāciju, Komisija, pieņemot deleģētus aktus saskaņā ar 24.a pantu un ievērojot 24.b un 24.c panta nosacījumus, pieņem pasākumus attiecībā uz šā panta 2. punkta c) līdz e) apakšpunktā minētajām robežvērtībām."

4. Direktīvas 4. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā:

i) punkta c) līdz e) apakšpunktu aizstāj ar šādiem apakšpunktiem:

"c) vērtspapīriem, ko piedāvā, piešķir vai plāno piešķirt saistībā ar apvienošanos vai sadalīšanu, ar nosacījumu, ka ir pieejams dokuments, kurā iekļauta informācija, ko kompetentā iestāde uzskata par līdzvērtīgu prospekta informācijai, ņemot vērā Savienības tiesību aktu prasības;

d) dividendēm, ko esošajiem akcionāriem izmaksā tās pašas kategorijas akcijās, par kurām šīs dividendes tiek izmaksātas, ar nosacījumu, ka ir darīts pieejams dokuments, kurā iekļauta informācija par akciju skaitu un veidu un piedāvājuma iemesliem, kā arī sīkas ziņas par piedāvājumu;

e) vērtspapīriem, ko pašreizējiem vai bijušajiem direktoriem vai darbiniekiem piedāvā, piešķir vai plāno piešķirt to darba devējs vai saistītais uzņēmums, ja uzņēmuma galvenā mītne vai juridiskā adrese atrodas Savienībā un ja ir darīts pieejams dokuments ar informāciju par vērtspapīru skaitu un veidu un piedāvājuma iemesliem, un sīkām ziņām par piedāvājumu.";

ii) pievieno šādas daļas:

"Šā panta 1. punkta e) apakšpunkts attiecas arī uz uzņēmumiem, kuri reģistrēti ārpus Savienības, ja to vērtspapīri pielaisti tirdzniecībai regulētā tirgū vai trešās valsts tirgū. Otrajā gadījumā atbrīvojumu piemēro, ja atbilstīga informācija, tostarp e) apakšpunktā minētais dokuments, ir pieejama vismaz valodā, ko ierasts lietot starptautisko finanšu jomā, un ja Komisija ir pieņēmusi lēmumu par attiecīgā trešās valsts tirgus līdzvērtīgumu.

Pēc dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījuma Komisija saskaņā ar 24. panta 2. punktā noteikto procedūru pieņem lēmumu par līdzvērtīgumu, norādot, vai trešās valsts tiesiskais regulējums un uzraudzības sistēma nodrošina to, ka trešā valstī atļauju saņēmušais regulētais tirgus atbilst juridiski saistošām prasībām, kas šajā punktā paredzētā atbrīvojuma piemērošanas nolūkā ir līdzvērtīgas prasībām, kuras izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/6/EK (2003. gada 28. janvāris) par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu) (*), Direktīvas 2004/39/EK III sadaļas un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū (**), un kuras attiecīgajā trešā valstī efektīvi uzrauga un īsteno. Šī kompetentā iestāde norāda iemeslus, kas tai liek uzskatīt, ka attiecīgās trešās valsts tiesiskais regulējums un uzraudzības sistēma atzīstama par līdzvērtīgu, un sniedz par to attiecīgu informāciju.

Šādu trešās valsts tiesisko regulējumu un uzraudzības sistēmu var uzskatīt par līdzvērtīgiem, ja tie atbilst vismaz šādiem nosacījumiem:

i) tirgiem ir jāsaņem atļauja, un tiem pastāvīgi piemēro efektīvu uzraudzību un nodrošina prasību izpildi;

ii) tirgos ir spēkā skaidri un pārredzami noteikumi par vērtspapīru pielaidi tirdzniecībai, lai šie vērtspapīri būtu brīvi apgrozāmi un to tirdzniecība varētu norisināties godīgā, kontrolētā un efektīvā veidā;

iii) vērtspapīru emitentiem tiek piemērota prasība regulāri un pastāvīgi sniegt informāciju, tā nodrošinot ieguldītājiem augsta līmeņa aizsardzību; un

iv) tiek nodrošināta tirgus pārredzamība un integritāte, nepieļaujot ļaunprātīgas darbības tirgus manipulāciju un iekšējās informācijas ļaunprātīgas izmantošanas veidā.

Attiecībā uz e) apakšpunktu, lai ņemtu vērā izmaiņas finanšu tirgos, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 24.a pantu un ievērojot 24.b un 24.c panta nosacījumus, var pieņemt pasākumus, ar kuriem precizē iepriekš uzskaitītos kritērijus vai pievieno papildu kritērijus, kas izmantojami līdzvērtīguma novērtēšanā.

(*) OV L 96, 12.4.2003., 16. lpp.
(**) OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.";

b) panta 2. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

"d) vērtspapīriem, ko piedāvā, piešķir vai plāno piešķirt saistībā ar apvienošanos vai sadalīšanu, ar noteikumu, ka ir pieejams dokuments ar informāciju, kuru kompetentā iestāde uzskata par līdzvērtīgu prospektā ietveramajai informācijai, ņemot vērā Savienības tiesību aktu prasības;".

5. Direktīvas 5. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktā:

i) pirmās daļas ievaddaļu aizstāj ar šādu ievaddaļu:

"2. Prospektā ietver informāciju par emitentu un vērtspapīriem, kas tiks publiski piedāvāti vai pielaisti tirdzniecībai regulētā tirgū. Tajā ietver arī kopsavilkumu, kurā īsi un bez speciālās terminoloģijas sniedz pamatinformāciju valodā, kādā sākotnēji tika sagatavots prospekts. Prospekta kopsavilkuma formāts un saturs, lasot šo dokumentu kopā ar prospektu, sniedz atbilstošu informāciju par attiecīgo vērtspapīru būtiskajiem raksturlielumiem, lai palīdzētu ieguldītājiem izprast, vai ieguldīt šajos vērtspapīros.

Kopsavilkumu sagatavo vienotā formātā, lai līdzīgu vērtspapīru gadījumā kopsavilkumus būtu vieglāk salīdzināt, un tā saturā būtu jāsniedz galvenā informācija par attiecīgajiem vērtspapīriem, lai palīdzētu ieguldītājiem izprast, vai ieguldīt šajos vērtspapīros. Kopsavilkumā ietver arī brīdinājumu par to, ka:";

ii) otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

"Ja prospekts attiecas uz tādu vērtspapīru pielaidi tirdzniecībai regulētajā tirgū, kuri nav kapitāla vērtspapīri un kuru nominālvērtība ir vismaz EUR 100 000, kopsavilkums nav jāsniedz, izņemot gadījumus, kad dalībvalsts to pieprasa saskaņā ar 19. panta 4. punktu.";

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"3. Emitents, piedāvātājs vai persona, kas lūdz pielaidi tirdzniecībai regulētajā tirgū, var sastādīt prospektu kā vienotu dokumentu vai kā atsevišķus dokumentus. Prospektā, kas sastāv no atsevišķiem dokumentiem, prasīto informāciju veido reģistrācijas dokuments, vērtspapīru apraksts un kopsavilkums. Reģistrācijas dokumentā ietver informāciju par emitentu. Vērtspapīru aprakstā ietver informāciju par vērtspapīriem, kas publiski piedāvāti vai kas tiks pielaisti tirdzniecībai regulētajā tirgū.";

c) panta 4. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu daļu:

"Ja piedāvājuma galīgie nosacījumi nav iekļauti nedz pamatprospektā, nedz papildinājumā, emitents tos, tiklīdz iespējams, dara pieejamus ieguldītājiem, iesniedz izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei un dara zināmus uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei ikviena publiska piedāvājuma gadījumā un, ja iespējams, līdz publiskā piedāvājuma sākumam vai pirms pielaides tirdzniecībai. Galīgajos nosacījumos sniedz tikai to informāciju, kas attiecas uz vērtspapīru aprakstu, un tos neizmanto pamatprospekta papildinājumiem. Minētajos gadījumos piemēro 8. panta 1. punkta a) apakšpunktu.";

d) panta 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"5. Lai ņemtu vērā tehniskas izmaiņas finanšu tirgos un precizētu šajā pantā izklāstītās prasības, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 24.a pantu un ievērojot 24.b un 24.c panta nosacījumus, pieņem pasākumus attiecībā uz:

a) prospekta vai pamatprospekta kopsavilkuma, galīgo nosacījumu un papildinājumu formātu; un

b) kopsavilkumā iekļaujamās galvenās informācijas sīki izstrādātām satura prasībām un konkrēto formātu.

Minētos deleģētos aktus pieņem līdz 2012. gada 1. jūlijam."

6. Direktīvas 6. panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

"Tomēr dalībvalstis nodrošina, ka ne uz vienu personu negulstas civiltiesiskā atbildība, pamatojoties tikai uz kopsavilkumu vien, tostarp tā tulkojumu, izņemot gadījumus, ja kopsavilkums ir maldinošs, neprecīzs vai pretrunīgs, lasot to kopā ar pārējām prospekta daļām, vai ja tas, lasīts kopā ar pārējām prospekta daļām, nesniedz galveno informāciju, kas palīdzētu ieguldītājiem izprast, vai ieguldīt šajos vērtspapīros. Kopsavilkumā iekļauj skaidru brīdinājumu par to."

7. Direktīvas 7. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"1. Komisija saskaņā ar 24.a pantu un ievērojot 24.b un 24.c panta nosacījumus pieņem sīki izstrādātus deleģētos aktus attiecībā uz konkrēto informāciju, kas jāietver prospektā, nepieļaujot informācijas atkārtošanos, ja prospekts ir sastādīts no atsevišķiem dokumentiem.";

b) panta 2. punktā:

i) punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

"b) vērtspapīru, kuri nav kapitāla vērtspapīri, piedāvājumu un pielaižu tirdzniecībai regulētā tirgū dažādos veidus un raksturlielumus. Prospektā sniedzamajai informācijai jābūt atbilstošai no to ieguldītāju viedokļa, ko interesē vērtspapīri, kuri nav kapitāla vērtspapīri un kuru vienas vienības nominālvērtība ir vismaz EUR 100 000;";

ii) punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

"e) emitenta dažādas darbības un lielumu, jo īpaši attiecībā uz kredītiestādēm, kuras emitē 1. panta 2. punkta j) apakšpunktā minētos vērtspapīrus, kas nav kapitāla vērtspapīri, uzņēmumiem ar samazinātu tirgus kapitalizāciju un MVU. Saistībā ar šādiem uzņēmumiem informāciju pielāgo to lielumam un vajadzības gadījumā to īsāka laika posma darbības rezultātiem;";

iii) pievieno šādu apakšpunktu:

"g) akciju piedāvājumam, ko veic uzņēmums, kura tās pašas kategorijas akcijas pielaistas tirdzniecībai regulētā tirgū vai daudzpusējā tirdzniecības sistēmā atbilstīgi definīcijai Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 15. apakšpunktā un uz kuru tiek attiecinātas pienācīgas prasības pastāvīgi sniegt informāciju un noteikumi par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu, tiek piemērots proporcionāls informācijas sniegšanas režīms ar nosacījumu, ka emitents nav pārkāpis tiesību aktos noteiktās pirmpirkuma tiesības.";

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"3. Deleģētajiem aktiem, kas minēti 1. punktā, par pamatu izmanto finanšu un nefinanšu informācijas jomas standartus, ko noteikušas starptautiskas vērtspapīru komisijas organizācijas, jo īpaši *IOSCO*, un kas minēti šīs direktīvas norādošajos pielikumos."

8. Direktīvas 8. pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta ievaddaļā vārdus "izpildes pasākumos" aizstāj ar vārdiem "deleģētajos aktos"; 3. punktā vārdus "kas vajadzīga izpildes 7. panta 1. punktā minētajiem pasākumiem" aizstāj ar vārdiem "kas vajadzīga 7. panta 1. punktā minētajiem deleģētajiem aktiem";

b) iekļauj šādu punktu:

"3.a Emitents, piedāvātājs vai persona, kas pieprasījusi pielaidi tirdzniecībai regulētā tirgū, sagatavojot prospektu saskaņā ar 1. panta 3. punktu, var neiekļaut informāciju par galvotāju, ja vērtspapīrus garantē dalībvalsts.";

c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"4. Lai ņemtu vērā tehniskas izmaiņas finanšu tirgos un precizētu šajā pantā izklāstītās prasības, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 24.a pantu un ievērojot 24.b un 24.c panta nosacījumus, pieņem pasākumus saistībā ar 2. punktu."

9. Direktīvas 9. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"1. Prospekts ir derīgs 12 mēnešus pēc tā apstiprināšanas attiecībā uz publiskiem piedāvājumiem vai pielaidēm tirdzniecībai regulētā tirgū, ja prospekts ir papildināts ar papildinājumiem, kas vajadzīgi saskaņā ar 16. pantu.";

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"4. Reģistrācijas dokuments, kas minēts 5. panta 3. punktā un kas iesniegts un apstiprināts iepriekš, ir derīgs laika posmā līdz 12 mēnešiem. Uzskata, ka reģistrācijas dokuments, kas atjaunināts saskaņā ar 12. panta 2. punktu vai 16. pantu, kopā ar vērtspapīru aprakstu un kopsavilkumu veido derīgu prospektu."

10. Direktīvas 10. pantu svītro.

11. Direktīvas 11. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"1. Dalībvalstis ļauj informāciju prospektā iekļaut ar norādi uz vienu vai vairākiem iepriekš vai vienlaikus publicētiem dokumentiem, ko apstiprinājusi izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde vai kas iesniegti atbilstoši šai direktīvai vai Direktīvai 2004/109/EK. Šai informācijai jābūt jaunākajai, kāda ir pieejama emitentam. Kopsavilkumā neiekļauj informāciju ar norādi.";

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"3. Lai ņemtu vērā tehniskas izmaiņas finanšu tirgos un precizētu šajā pantā izklāstītās prasības, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 24.a pantu un ievērojot 24.b un 24.c panta nosacījumus, pieņem pasākumus attiecībā uz informāciju, kas iekļaujama ar norādi."

12. Direktīvas 12. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"2. Šajā gadījumā vērtspapīru aprakstā sniedz informāciju, ko parasti sniedz reģistrācijas dokumentā, ja kopš brīža, kad apstiprināts jaunākais atjaunotais reģistrācijas dokuments, ir notikušas būtiskas izmaiņas vai nesenas pārmaiņas, kas varētu ietekmēt ieguldītāju vērtējumu, ja vien šāda informācija nav sniegta saskaņā ar 16. pantu pievienotā papildinājumā. Vērtspapīru aprakstu un kopsavilkumu apstiprina atsevišķi."

13. Direktīvas 13. panta 7. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"7. Lai ņemtu vērā tehniskas izmaiņas finanšu tirgos un precizētu šajā pantā izklāstītās prasības, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 24.a pantu un ievērojot 24.b un 24.c panta nosacījumus, pieņem pasākumus attiecībā uz nosacījumiem, saskaņā ar kuriem iespējama termiņu pielāgošana."

14. Direktīvas 14. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktā:

i) pirmās daļas c) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

"c) elektroniskā veidā emitenta tīmekļa vietnē vai attiecīgā gadījumā finanšu starpnieku, kuri izvieto vai pārdod vērtspapīrus, tostarp pilnvaroto maksātāju, tīmekļa vietnēs; vai";

ii) otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

"Dalībvalstis pieprasa, lai emitents vai par prospekta sagatavošanu atbildīgā persona, kas publicē prospektu saskaņā ar a) vai b) apakšpunktu, publicē to arī elektroniskā veidā saskaņā ar c) apakšpunktu.";

b) panta 8. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"8. Lai ņemtu vērā tehniskas izmaiņas finanšu tirgos un precizētu šajā pantā izklāstītās prasības, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 24.a pantu un ievērojot 24.b un 24.c panta nosacījumus, pieņem pasākumus saistībā ar šā panta 1. līdz 4. punktu."

15. Direktīvas 15. panta 7. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"7. Lai ņemtu vērā tehniskas izmaiņas finanšu tirgos un precizētu šajā pantā izklāstītās prasības, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 24.a pantu un ievērojot 24.b un 24.c panta nosacījumus, pieņem pasākumus attiecībā uz reklāmas izplatīšanu, ar kuru paziņo par nodomu publiski piedāvāt vērtspapīrus vai par pielaidi tirdzniecībai regulētajā tirgū, jo īpaši pirms prospekta laišanas atklātībā vai pirms parakstīšanās sākuma, un attiecībā uz šā panta 4. punktu."

16. Direktīvas 16. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"*16. pants*

Prospekta papildinājumi

1. Svarīgus jaunus faktorus, būtiskas kļūdas vai neprecizitātes, kas saistītas ar prospektā ietverto informāciju un var ietekmēt vērtspapīru novērtējumu, un ir radušās vai pamanītas laikā starp prospekta apstiprināšanas brīdi un piedāvājuma termiņa beigām vai attiecīgi brīdi, kad sākas tirdzniecība regulētā tirgū, atkarībā no tā, kas notiek vēlāk, piemin prospekta papildinājumā. Šādu papildinājumu apstiprina tādā pašā veidā, ilgākais, septiņu darbdienu laikā un publicē, ievērojot vismaz to pašu kārtību, kāda tika piemērota brīdī, kad tika publicēts sākotnējais prospekts. Papildina arī kopsavilkumu un visus tā tulkojumus, ja nepieciešams ņemt vērā jauno informāciju, kas ietverta papildinājumā.

2. Ja prospekts attiecas uz publiski piedāvātiem vērtspapīriem, ieguldītājiem, kuri jau pirms papildinājuma publicēšanas piekrituši pirkt vērtspapīrus vai parakstīties uz tiem, ir tiesības, kas izmantojamas divu darbdienu laikā pēc papildinājuma publicēšanas, atsaukt savu piekrišanu ar nosacījumu, ka šā panta 1. punktā minētais jaunais faktors, būtiskā kļūda vai neprecizitāte ir iestājusies pirms publiskā piedāvājuma termiņa beigām un pirms vērtspapīru piegādes. Emitents vai piedāvātājs var pagarināt minēto termiņu. Atsaukšanas tiesību izmantošanas galīgo termiņu norāda papildinājumā."

17. Direktīvas 18. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"1. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde trīs darbdienu laikā pēc emitenta vai tās personas pieprasījuma saņemšanas, kas atbildīga par prospekta sagatavošanu, vai, ja pieprasījums ir iesniegts kopā ar prospekta projektu, vienas darbdienas laikā pēc prospekta apstiprināšanas iesniedz uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei apstiprinājuma sertifikātu, ar ko apliecina, ka prospekts ir sagatavots saskaņā ar šo direktīvu, un minētā prospekta kopiju. Attiecīgā gadījumā šim paziņojumam pievieno kopsavilkuma tulkojumu, kas sagatavots emitenta vai tās personas pārziņā, kura ir atbildīga par prospekta sagatavošanu. Tādu pašu procedūru ievēro attiecībā uz jebkuru prospekta papildinājumu. Emitents vai persona, kas atbildīga par prospekta sagatavošanu, vienlaicīgi ar uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestādi arī tiek informēta par apstiprinājuma sertifikātu."

18. Direktīvas 19. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"4. Lūdzot pielaidi tirdzniecībai regulētā tirgū vienā vai vairākās dalībvalstīs tādiem vērtspapīriem, kuri nav kapitāla vērtspapīri un kuru vienas vienības nominālvērtība ir vismaz EUR 100 000, prospektu sastāda valodā, ko izcelsmes un uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes atzinušas par pieņemamu, vai valodā, ko ierasts lietot starptautisko finanšu jomā, attiecīgi pēc emitenta, piedāvātāja vai tās personas izvēles, kura lūdz pielaidi tirdzniecībai. Dalībvalstis var valsts tiesību aktos paredzēt prasību sagatavot kopsavilkumu attiecīgās valsts oficiālajā valodā vai oficiālajās valodās."

19. Direktīvas 20. panta 3. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

"3. Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 24.a pantu un ievērojot 24.b un 24.c panta nosacījumus, pieņem pasākumus, lai izveidotu vispārīgus atbilstības kritērijus, kuru pamatā ir 5. un 7. pantā izklāstītās prasības."

20. Direktīvas 21. panta 4. punkta d) apakšpunktā vārdus "tās izpildes pasākumiem" aizstāj ar vārdiem "tajā minētajiem deleģētajiem aktiem".

21. Iekļauj šādus pantus:

"*24.a pants*

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt 1. panta 4. punktā, 2. panta 4. punktā, 3. panta 4. punktā, 4. panta 1. punkta piektajā daļā, 5. panta 5. punktā, 7. panta 1. punktā, 8. panta 4. punktā, 11. panta 3. punktā, 13. panta 7. punktā, 14. panta 8. punktā, 15. panta 7. punktā un 20. panta 3. punkta pirmajā daļā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz četriem gadiem no 2010. gada 31. decembra. Komisija sagatavo ziņojumu par deleģētajām pilnvarām vēlākais sešus mēnešus pirms četru gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta par tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 24.b pantu.

2. Tiklīdz tā pieņem deleģēto aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

3. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai tiek piešķirtas, ievērojot 24.b un 24.c pantā izklāstītos nosacījumus.

24.b pants

Deleģēšanas atsaukšana

1. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 1. panta 4. punktā, 2. panta 4. punktā, 3. panta 4. punktā, 4. panta 1. punkta piektajā daļā, 5. panta 5. punktā, 7. panta 1. punktā, 8. panta 4. punktā, 11. panta 3. punktā, 13. panta 7. punktā, 14. panta 8. punktā, 15. panta 7. punktā vai 20. panta 3. punkta pirmajā daļā minēto pilnvaru deleģēšanu.

2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšēju procedūru, lai pieņemtu lēmumu par to, vai atsaukt pilnvaru deleģēšanu, cenšas laikus pirms galīgā lēmuma pieņemšanas informēt otru iestādi un Komisiju, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tiks atsauktas.

3. Ar atsaukšanas lēmumu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošu deleģēto aktu likumību. Lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

24.c pants

Iebildumi pret deleģētiem aktiem

1. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu trijos mēnešos no tā paziņošanas dienas.

Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trim mēnešiem.

2. Ja pēc 1. punktā minētā laikposma beigām ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus pret deleģēto aktu, to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas stājas spēkā dienā, kas tajā noteikta.

Deleģēto aktu var publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas var stāties spēkā pirms minētā laikposma beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus.

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome 1. punktā minētajā laikposmā izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, tas nestājas spēkā. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 296. pantu iestāde, kas izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, iebildumus pamato."

22. Direktīvas I pielikuma I iedaļas C punktā, III iedaļā un IV iedaļā, II pielikuma II iedaļā, III pielikuma II un III iedaļā un IV pielikuma trešajā ievilkumā minēto terminu "būtiskākā informācija" aizstāj ar terminu "galvenā informācija".

2. pants

Direktīvas 2004/109/EK grozījumi

Direktīvu 2004/109/EK ar šo groza šādi.

1. Direktīvas 2. panta 1. punkta i) apakšpunkta i) punktu aizstāj ar šādu punktu:

"i) attiecībā uz tādu parāda vērtspapīru emitentu, kuru vienības nominālvērtība nesasniedz EUR 1 000, vai attiecībā uz akciju emitentu:

— ja emitents ir reģistrēts Savienībā – dalībvalsts, kurā ir tā juridiskā adrese;

— ja emitents ir reģistrēts trešā valstī – Direktīvas 2003/71/EK 2. panta 1. punkta m) apakšpunkta iii) punktā minētā dalībvalsts.

Izcelsmes dalībvalsts definīciju piemēro arī attiecībā uz parāda vērtspapīriem, kuru vērtība izteikta citā valūtā, kas nav euro, ja šo vērtspapīru vienības nominālvērtība emisijas dienā ir mazāka par EUR 1 000, izņemot gadījumus, kad tā ir gandrīz ekvivalenta EUR 1 000;".

2. Direktīvas 8. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

"b) emitentu, kas emitē tikai un vienīgi parāda vērtspapīrus, kuri pielaisti tirdzniecībai regulētā tirgū un kuru vienības nominālvērtība ir vismaz EUR 100 000 vai – ja parāda vērtspapīru vērtība izteikta citā valūtā, kas nav euro, – kuru vienības nominālvērtība emisijas dienā ir ekvivalenta vismaz EUR 100 000.";

b) pievieno šādu punktu:

"4. Atkāpjoties no 1. punkta b) apakšpunkta, 4., 5. un 6. pantu nepiemēro emitentiem, kas emitē tikai un vienīgi parāda vērtspapīrus, kuru vienības nominālvērtība ir vismaz EUR 50 000 vai – ja parāda vērtspapīru vērtība izteikta citā valūtā, kas nav euro, – kuru vienības nominālvērtība emisijas dienā ir ekvivalenta vismaz EUR 50 000 un kuriem jau pirms 2010. gada 31. decembrim bijusi sniegta pielaide tirdzniecībai regulētā tirgū Savienībā, līdz brīdim, kamēr šādi parāda vērtspapīri tiek dzēsti."

3. Direktīvas 18. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"3. Ja uz sapulci paredzēts aicināt tikai tādu parāda vērtspapīru turētājus, kuru vienības nominālvērtība ir vismaz EUR 100 000 vai – ja parāda vērtspapīru vērtība izteikta citā valūtā, kas nav euro, – kuru vienības nominālvērtība emisijas dienā ir ekvivalenta vismaz EUR 100 000, emitents var par norises vietu izvēlēties jebkuru dalībvalsti ar nosacījumu, ka šajā dalībvalstī tiek darīti pieejami visi līdzekļi un informācija, kas nepieciešama, lai šādi parāda vērtspapīru turētāji varētu izmantot savas tiesības.

Pirmajā daļā minēto noteikumu par norises vietas izvēli piemēro arī attiecībā uz tādu parāda vērtspapīru turētājiem, kuru vienības nominālvērtība ir vismaz EUR 50 000 vai – ja parāda vērtspapīru vērtība izteikta citā valūtā, kas nav euro, – kuru vienības nominālvērtība emisijas dienā ir ekvivalenta vismaz EUR 50 000 un kuri jau pirms 2010. gada 31. decembra bija pielaisti tirdzniecībai regulētā tirgū Savienībā, līdz brīdim, kamēr šādi parāda vērtspapīri tiek dzēsti, ar nosacījumu, ka emitenta izraudzītajā dalībvalstī tiek darīti pieejami visi līdzekļi un informācija, kas nepieciešama, lai šādi parāda vērtspapīru turētāji varētu izmantot savas tiesības."

4. Direktīvas 20. panta 6. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"6. Atkāpjoties no 1. līdz 4. punkta, ja vērtspapīriem, kuru vienības nominālvērtība ir vismaz EUR 100 000 vai – ja parāda vērtspapīru vērtība izteikta citā valūtā, kas nav euro, – kuru vienības nominālvērtība emisijas dienā ir ekvivalenta vismaz EUR 100 000, ir pielaisti tirdzniecībai regulētā tirgū vienā vai vairākās dalībvalstīs, regulēto informāciju pēc emitenta izvēles vai tās personas izvēles, kura bez emitenta piekrišanas ir pieprasījusi šādu pielaidi, dara zināmu atklātībai vai nu izcelsmes un uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu akceptētā valodā, vai valodā, ko ierasts lietot starptautisko finanšu jomā.

Pirmajā daļā minētā atkāpe attiecas arī uz parāda vērtspapīriem, kuru vienības nominālvērtība ir vismaz EUR 50 000 vai – ja parāda vērtspapīru vērtība izteikta citā valūtā, kas nav euro, – kuru vienības nominālvērtība emisijas dienā ir ekvivalenta vismaz EUR 50 000 un kuri jau pirms 2010. gada 31. decembra bija pielaisti tirdzniecībai regulētā tirgū vienā vai vairākās dalībvalstīs, līdz brīdim, kamēr šādi parāda vērtspapīri tiek dzēsti."

3. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2012. gada 1. jūlijam. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmus minēto noteikumu tekstus, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarīt šādu atsauci.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

4. pants

Pārskatīšana

Komisija līdz 2016. gada 1. janvārim novērtē Direktīvas 2003/71/EK, kas grozīta ar šo direktīvu, piemērošanu, jo īpaši to, kā tiek piemēroti noteikumi attiecībā uz kopsavilkumu un tajā ietveramo pamatinformāciju, tostarp ar to saistīto atbildību, šo noteikumu ietekmi, 4. panta 1. punkta e) apakšpunktā paredzētā atbrīvojuma ietekmi uz darbinieku aizsardzību un 7. panta 2. punkta e) un g) apakšpunktā minēto proporcionālo informācijas sniegšanas režīmu, un prospektu publicēšanu elektroniskā formātā saskaņā ar 14. pantu, un pārskata 2. panta 1. punkta m) apakšpunkta ii) punktu attiecībā uz izcelsmes dalībvalsts noteikšanas ierobežojumu gadījumos, kad tiek emitēti vērtspapīri, kuri nav kapitāla vērtspapīri un kuru nominālvērtība nesasniedz EUR 1 000, lai nolemtu, vai šis noteikums jāsaglabā vai jāatceļ. Komisija arī novērtē nepieciešamību pārskatīt termina "publiskais piedāvājums" definējumu un izstrādāt terminu "primārais tirgus" un "sekundārais tirgus" definējumu un saistībā ar to pilnībā precizē saikni starp Direktīvu 2003/71/EK, Direktīvu 2003/6/EK un Direktīvu 2004/109/EK. Pēc šā novērtējuma veikšanas Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, attiecīgā gadījumā pievienojot priekšlikumus Direktīvas 2003/71/EK grozīšanai.

5. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

6. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2010. gada 24. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*
J. BUZEK	O. CHASTEL

II

(Neleģislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 1169/2010

(2010. gada 10. decembris)

par kopīgu drošības metodi, lai novērtētu atbilstību dzelzceļa drošības atļaujas iegūšanas prasībām

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/49/EK par drošību Kopienas dzelzceļos un par Padomes Direktīvas 95/18/EK par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēšanu un Direktīvas 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas sadali un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu un drošības sertifikāciju grozījumiem (Dzelzceļu drošības direktīvu) [1], un jo īpaši tās 6. panta 1. punktu,

ņemot vērā 2009. gada 18. septembrī Komisijai iesniegto Eiropas Dzelzceļa aģentūras ieteikumu ERA/REC/SAF/09-2009 par kopīgu drošības metodi atbilstības novērtēšanai,

tā kā:

(1) Izveidojamās kopīgās drošības metodes mērķis ir nodrošināt sistēmu, lai valstu drošības iestādes saskaņā ar Direktīvas 2004/49/EK 17. panta 4. punktu varētu Savienības līmenī saskaņot lēmumu pieņemšanas kritērijus. Tai būtu jādod iespēja valstu drošības iestādēm vienādi novērtēt atbilstību prasībām.

(2) Kopīgajā drošības metodē būtu jāiekļauj visas saskaņotās prasības un novērtēšanas metodes, lai valstu drošības iestādes varētu izsniegt infrastruktūras pārvaldītājiem drošības atļaujas, kas apstiprina visas drošības pārvaldības sistēmas atbilstību, kā arī atļaujas konkrētiem tīkliem. Turklāt infrastruktūras pārvaldītāji, visticamāk, iesniegs pieteikumus, lai saņemtu atļaujas konkrētiem tīkliem, vienlaikus ar pieteikumiem vispārēju atļauju saņemšanai, pamatojoties uz to drošības pārvaldības sistēmu.

(3) Valstu drošības iestādes novērtē infrastruktūras pārvaldītāja spēju ievērot visas prasības, lai darbotos vispārēji un konkrētajā tīklā, kuram tas vēlas iegūt atļauju, novērtējot tā drošības pārvaldības sistēmu vispārējā līmenī.

(4) Katrai valsts drošības iestādei būtu jāievieš pasākumi, lai pārbaudītu, vai pēc atļaujas piešķiršanas ekspluatācijā tiek sasniegti drošības atļaujas pieteikumā norādītie rezultāti un pastāvīgi ievērotas visas vajadzīgās prasības, kā noteikts Direktīvas 2004/49/EK 16. panta 2. punkta f) apakšpunktā un 17. panta 2. punktā. Tādēļ jāizstrādā uzraudzības režīms, kuru piemēro pēc atļauju piešķiršanas un kura pamatā ir svarīgākie pamatprincipi, lai katrā dalībvalstī nodrošinātu valstu drošības iestāžu saskaņotu pieeju.

(5) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Direktīvas 2004/49/EK 27. panta 1. punktā minētās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu izveido kopīgu drošības metodi, lai novērtētu atbilstību drošības atļaujas iegūšanas prasībām, kā minēts Direktīvas 2004/49/EK 6. panta 3. punkta b) apakšpunktā.

Kopīgajā drošības metodē ietilpst:

a) procedūra un kritēriji, lai novērtētu infrastruktūras pārvaldītāju pieteikumus drošības atļauju saņemšanai, kā minēts Direktīvas 2004/49/EK 11. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, kā izklāstīts šīs regulas I un II pielikumā;

[1] OV L 164, 30.4.2004., 44. lpp.

b) principi, ko piemēro, lai uzraudzītu atbilstību Direktīvas 2004/49/EK prasībām pēc tam, kad valstu drošības iestādes ir piešķīrušas atļauju, kā izklāstīts šīs regulas III pielikumā.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādu definīciju:

"uzraudzība" ir valsts drošības iestādes ieviestie pasākumi, lai uzraudzītu drošības līmeni pēc tam, kad tā ir piešķīrusi drošības atļauju.

3. pants

Pieteikumu novērtēšanas procedūras

1. Izskatot drošības atļauju pieteikumus, kas iesniegti pēc šīs regulas stāšanās spēkā, valstu drošības iestādes piemēro šīs regulas I pielikumā izklāstīto procedūru, lai novērtētu to atbilstību Direktīvas 2004/49/EK prasībām. Valstu drošības iestādes izmanto arī šīs regulas II pielikumā izklāstītos novērtēšanas kritērijus.

2. Novērtēšanas laikā valstu drošības iestādes var pieņemt pieteikumu iesniedzēju saistības par risku pārvaldību, izmantojot ar trešām personām noslēgtus līgumus. Līgumos norāda arī ritekļu drošas ekspluatācijas nodrošināšanai vajadzīgo informācijas apmaiņu, jo īpaši ar tehniskās apkopes pārvaldību saistītās jomās.

3. Pieņem, ka ražojumi vai pakalpojumi, ko infrastruktūras pārvaldītājiem piegādā darbuzņēmēji vai piegādātāji, atbilst drošības prasībām, ja darbuzņēmēji, piegādātāji vai ražojumi ir sertificēti atbilstoši attiecīgām sertifikācijas sistēmām, kuras saskaņā ar Savienības tiesību aktiem izveidotas šādu ražojumu un pakalpojumu nodrošināšanai.

4. pants

Uzraudzība

Pēc drošības atļaujas piešķiršanas valstu drošības iestādes uzrauga, vai infrastruktūras pārvaldītāji pastāvīgi piemēro savu drošības pārvaldības sistēmu, un piemēro III pielikumā izklāstītos uzraudzības principus.

5. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2010. gada 10. decembrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

I PIELIKUMS

Procedūra, lai novērtētu atbilstību saskaņā ar Direktīvas 2004/49/EK 11. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu izsniedzamo drošības atļauju iegūšanas prasībām

1. To procedūru pamatā, ko valstu drošības iestādes ievieš, lai pieņemtu un novērtētu pieteikumus un piešķirtu drošības atļaujas, ir šādi pamatprincipi:

   a) novērtēšanas procesa izveide un pārskatīšana

   Valstu drošības iestādes izstrādā strukturētus un revidējamus procesus, ko īsteno atbilstoši kompetentas personas. Tās pārbauda pieteikumus saskaņā ar II pielikumā izklāstītajiem drošības pārvaldības sistēmu novērtēšanas kritērijiem. Tās iegrāmato un pamato visus lēmumus. Valstu drošības iestāžu vispārējo novērtēšanas procesu periodiski pārskata iekšējās revīzijās un pastāvīgi pilnveido, lai nodrošinātu tā pastāvīgu tehnisko un ekonomisko efektivitāti un iedarbīgumu;

   b) novērtēšanas procesa kvalitāte

   Valstu drošības iestādes uzrauga savas darbības kvalitāti drošības atļauju pieteikumu izskatīšanas galvenajos posmos;

   c) novērtēšanas joma

   Novērtējumu veic pārvaldības sistēmu līmenī saskaņā ar procedūru. Pārbaudē konstatējot nepilnības, valsts drošības iestāde var rīkoties pēc saviem ieskatiem un, ņemot vērā neatbilstību veidu un nopietnību, norādīt, kuri elementi jāpilnveido. Valsts drošības iestādei ir tiesības gala rezultātā pieteikumu noraidīt.

   Novērtējums:

   — atbilst pieteikuma iesniedzēja darbības riskiem, veidam un apjomam,

   — pamatojas uz atzinumiem par infrastruktūras pārvaldītāja vispārējo spēju darboties droši, kā aprakstīts tā drošības pārvaldības sistēmā;

   d) novērtēšanas termiņš

   Valstu drošības iestādes veic novērtējumu Direktīvas 2004/49/EK 12. pantā paredzētajā termiņā, vienlaikus nodrošinot, lai pieteikuma iesniedzēja iesniegtie pierādījumi tiktu pienācīgi izvērtēti. Valstu drošības iestādes informē infrastruktūras pārvaldītājus par svarīgākajām problēmām tik agrīni, cik tas novērtēšanas posmā praktiski iespējams;

   e) lēmumu pieņemšana novērtēšanas laikā

   Lēmumu par drošības atļaujas pieteikuma pieņemšanu vai noraidīšanu pieņem, ņemot vērā pieteikuma iesniedzēja iesniegtos pierādījumus un to, vai tas ir vai nav apliecinājis atbilstību attiecīgajām prasībām.

2. Valsts drošības iestāde novērtē, vai pieteikumam pievienotais drošības pārvaldības sistēmas rokasgrāmatas kopsavilkums ļauj sākotnēji novērtēt drošības pārvaldības sistēmas kvalitāti un atbilstību, un nosaka jomas, kur nepieciešama papildu informācija. Valsts drošības iestāde šajā papildu informācijas pieprasījumā var pieprasīt sīki izklāstītu informāciju tādā apjomā, kādu tā uzskata par samērīgu un nepieciešamu pieteikuma novērtēšanas atvieglošanai.

3. Piešķirot drošības atļauju, pieteikuma iesniedzēja drošības pārvaldības sistēmas atbilstību novērtēšanas kritērijiem dokumentē attiecībā uz katru novērtēšanas kritēriju.

4. Konstatējot elementu, kas rada šaubas, vai iespējamu neatbilstību, valsts drošības iestāde konkrēti paskaidro pieteikuma iesniedzējam, cik sīku informāciju tā vēlas saņemt atbildē uz pieprasījumu. Šajā nolūkā tā:

   a) precīzi norāda attiecīgos kritērijus un pārliecinās, ka pieteikuma iesniedzējs ir skaidri sapratis, kurās jomās konstatētas neatbilstības,

b) norāda saistīto normatīvo aktu, noteikumu un standartu attiecīgās daļas,

c) norāda, kāpēc attiecīgais novērtēšanas kritērijs nav ievērots,

d) vienojas par papildu saistībām, informāciju un apstiprinošiem pierādījumiem, kas jāsniedz atbilstoši kritērija detalizētības pakāpei, un norāda tiklab pasākumus, kas pieteikuma iesniedzējam jāveic, lai novērstu nepilnību, kā arī atbilstības panākšanas termiņu,

e) norāda jomas, kurās, pēc atļaujas piešķiršanas veicot uzraudzību, varētu notikt papildu pārbaudes.

II PIELIKUMS

Kritēriji, lai novērtētu atbilstību saskaņā ar Direktīvas 2004/49/EK 11. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu izsniedzamo drošības atļauju iegūšanas prasībām

A. VISU AR INFRASTRUKTŪRAS PĀRVALDĪTĀJA DARBĪBU SAISTĪTO RISKU KONTROLES PASĀKUMI [1]

A.1. Pastāv procedūras, lai apzinātu ar dzelzceļa ekspluatāciju saistītos riskus, tostarp ar darba procesu, darba procesa plānošanu vai darba slodzi un citu organizāciju/personu darbību tieši saistītos riskus.

A.2. Pastāv riska kontroles pasākumu izstrādes un ieviešanas procedūras.

A.3. Pastāv procedūras, lai uzraudzītu riska kontroles pasākumu efektivitāti un vajadzības gadījumā īstenotu pārmaiņas.

A.4. Pastāv procedūras, lai atzītu, ka jāsadarbojas ar citām struktūrām (piemēram, dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, ražotājiem, tehniskās apkopes pakalpojumu sniedzējiem, par tehnisko apkopi atbildīgajām struktūrām, dzelzceļa ritekļu turētājiem, pakalpojumu sniedzējiem un iepirkuma struktūrām), ja šāda sadarbība ir lietderīga gadījumos, kad pastāv kopējas saskarnes, kas var ietekmēt atbilstošu riska kontroles pasākumu ieviešanu saskaņā ar Direktīvas 2004/49/EK 4. panta 3. punktu.

A.5. Pastāv procedūras, kas attiecas uz dokumentācijas saskaņošanu un saziņu ar attiecīgajām struktūrām, tostarp katras iesaistītās organizācijas funkciju un atbildības noteikšanu un informācijas apmaiņas specifikācijām.

A.6. Pastāv procedūras, lai uzraudzītu šo pasākumu efektivitāti un vajadzības gadījumā īstenotu pārmaiņas.

B. AR TEHNISKĀS APKOPES UN MATERIĀLU NODROŠINĀŠANU SAISTĪTO RISKU KONTROLE [2]

B.1. Pastāv procedūras tehniskās apkopes prasību/standartu/procesu atvasināšanai no drošības datiem.

B.2. Pastāv procedūras tehniskās apkopes intervālu pielāgošanai atbilstoši sniedzamo pakalpojumu veidam un apjomam.

B.3. Pastāv procedūras, lai nodrošinātu, ka atbildība par tehnisko apkopi ir skaidri noteikta, un ir iespējams noskaidrot tehniskās apkopes amatiem vajadzīgo kompetences līmeni un sadalīt atbilstošus pienākumu līmeņus.

B.4. Pastāv procedūras informācijas vākšanai par atteicēm un defektiem, kas rodas ikdienas ekspluatācijā, un to paziņošanai par tehnisko apkopi atbildīgajām personām.

B.5. Pastāv procedūras, lai apzinātu riskus, ko rada defekti un konstrukciju neatbilstības vai atteices visā aprites ciklā, un paziņotu par tiem ieinteresētajām personām.

B.6. Pastāv procedūras, lai pārbaudītu un kontrolētu tehniskās apkopes līmeni un rezultātus, nodrošinot to atbilstību uzņēmuma standartiem.

C. AR DARBUZŅĒMĒJU IZMANTOŠANU SAISTĪTO RISKU KONTROLE UN PIEGĀDĀTĀJU KONTROLE [3]

C.1. Pastāv darbuzņēmēju (tostarp apakšuzņēmēju) un piegādātāju kompetences pārbaudes procedūras.

C.2. Pastāv procedūras, lai pārbaudītu un kontrolētu visu darbuzņēmēju un piegādātāju nolīgto pakalpojumu un ražojumu drošības līmeni un rezultātus, nodrošinot to atbilstību līgumā noteiktajām prasībām.

[1] Direktīvas 2004/49/EK 9. panta 2. punkts.
[2] Direktīvas 2004/49/EK 9. panta 2. punkts.
[3] Direktīvas 2004/49/EK 9. panta 2. punkts.

C.3. Ar dzelzceļa drošības jautājumiem saistītie pienākumi un uzdevumi ir skaidri noteikti, zināmi un sadalīti līgumslēdzēju partneru starpā un starp visām pārējām ieinteresētajām personām.

C.4. Pastāv procedūras ar drošību saistītu dokumentu un līgumu izsekojamības nodrošināšanai.

C.5. Pastāv procedūras, lai nodrošinātu, ka darbuzņēmēji un piegādātāji veic drošības uzdevumus, tostarp ar drošību saistītas informācijas apmaiņu, saskaņā ar attiecīgām līgumā noteiktām prasībām.

D. RISKI, KO RADA CITU, AR DZELZCEĻA SISTĒMU NESAISTĪTU PERSONU DARBĪBA ([1])

D.1. Pastāv procedūras, lai atbilstošos un pamatotos gadījumos apzinātu potenciālus riskus, ko var radīt ar dzelzceļa sistēmu nesaistītas personas.

D.2. Pastāv procedūras, lai noteiktu kontroles pasākumus D.1. punktā apzināto risku mazināšanai, ciktāl tas skar tā atbildības jomu.

D.3. Pastāv procedūras, lai uzraudzītu saskaņā ar D.2. punktu noteikto pasākumu efektivitāti un vajadzības gadījumā īstenotu pārmaiņas.

E. DROŠĪBAS PĀRVALDĪBAS SISTĒMAS DOKUMENTĀCIJA

E.1. Pastāv darbības apraksts, kurā skaidri norādīts darbības veids, apjoms un risks.

E.2. Pastāv drošības pārvaldības sistēmas struktūras apraksts, tostarp informācija par funkciju un pienākumu sadalījumu.

E.3. Pastāv sniedzamo pakalpojumu veidam un apjomam atbilstošs Direktīvas 2004/49/EK 9. pantā un III pielikumā paredzēto drošības pārvaldības sistēmas procedūru apraksts.

E.4. Ir norādīti un īsi aprakstīti ar darbības/pakalpojumu veidu saistītie kritiskie drošības procesi un uzdevumi.

F. PIENĀKUMU SADALĪJUMS ([2])

F.1. Pastāv apraksts, kurā norādīts, kā organizācijā tiek nodrošināta drošības pārvaldības sistēmas darbību koordinācija, pamatojoties uz pierādītām zināšanām un galveno atbildību vadības līmenī.

F.2. Pastāv procedūras, lai nodrošinātu, ka darbiniekiem, kam organizācijā ir uzticēti pienākumi, ir šo pienākumu izpildei vajadzīgās pilnvaras, kompetence un atbilstoši resursi.

F.3. Ir skaidri noteiktas ar drošību saistītās atbildības jomas un pienākumu sadalījums īpašajām funkcijām, kas attiecas uz šīm jomām, kopā ar to saskarnēm.

F.4. Pastāv procedūra, lai nodrošinātu, ka drošības uzdevumi ir skaidri noteikti un uzticēti darbiniekiem, kam ir atbilstoša kompetence.

G. KONTROLES NODROŠINĀŠANA DAŽĀDOS VADĪBAS LĪMEŅOS ([3])

G.1. Pastāv apraksts, kurā norādīts pienākumu sadalījums organizācijā attiecībā uz katru ar drošību saistīto procesu.

G.2. Pastāv procedūra uzdevumu izpildes regulārai uzraudzībai, ko nodrošina tiešās vadības ķēdes amatpersonas, kas iesaistās, ja uzdevumi netiek pienācīgi pildīti.

G.3. Pastāv procedūras, lai apzinātu un pārvaldītu citu vadības darbību ietekmi uz drošības pārvaldības sistēmu.

([1]) Direktīvas 2004/49/EK 9. panta 2. punkts.
([2]) Direktīvas 2004/49/EK III pielikuma 1. punkts.
([3]) Direktīvas 2004/49/EK III pielikuma 1. punkts.

G.4. Pastāv procedūras, lai no drošības pārvaldībā iesaistītām personām prasītu atbildību par viņu darbību.

G.5. Pastāv procedūras, lai piešķirtu resursus ar drošības pārvaldības sistēmu saistīto uzdevumu izpildei.

H. VISU LĪMEŅU DARBINIEKU UN VIŅU PĀRSTĀVJU IESAISTĪŠANA [1]

H.1. Pastāv procedūras, lai nodrošinātu, ka darbinieki un viņu pārstāvji ir pienācīgi pārstāvēti un ar viņiem konsultējas, nosakot, ierosinot, pārskatot un izstrādājot tādu ekspluatācijas procedūru drošības aspektus, kurās var būt iesaistīti darbinieki.

H.2. Darbinieku iesaistīšanas un konsultāciju pasākumi ir dokumentēti.

I. PASTĀVĪGAS PILNVEIDOŠANAS NODROŠINĀŠANA [2]

Pastāv šādas procedūras, lai gadījumos, kad tas ir praktiski lietderīgi, nodrošinātu drošības pārvaldības sistēmas pastāvīgu pilnveidošanu:

a) procedūras drošības pārvaldības sistēmas periodiskai pārskatīšanai, ja konstatēts, ka pārskatīšana ir nepieciešama;

b) procedūras būtisku drošības datu uzraudzības un analīzes pasākumu aprakstīšanai;

c) procedūras, lai aprakstītu, kā tiek novērsti konstatētie trūkumi;

d) procedūras, lai aprakstītu jaunu drošības pārvaldības noteikumu īstenošanu, pamatojoties uz attīstību un gūto pieredzi;

e) procedūras, lai aprakstītu, kā iekšējo revīziju atzinumus izmanto drošības pārvaldības sistēmas pilnveidošanā.

J. DROŠĪBAS POLITIKA, KO APSTIPRINĀJIS ORGANIZĀCIJAS VADĪTĀJS UN KAS PAZIŅOTA VISAM PERSONĀLAM [3]

Pastāv dokuments, kurā aprakstīta organizācijas drošības politika, un:

a) par to ir paziņots un tas ir pieejams visam personālam, piemēram, ar organizācijas iekštīkla starpniecību;

b) tas atbilst pakalpojumu veidam un apjomam;

c) to ir apstiprinājis organizācijas vadītājs.

K. ORGANIZĀCIJAS KVALITATĪVIE UN KVANTITATĪVIE MĒRĶI DROŠĪBAS UZTURĒŠANAI UN PAAUGSTINĀŠANAI, PLĀNI UN PROCEDŪRAS ŠO MĒRĶU SASNIEGŠANAI [4]

K.1. Pastāv procedūras, lai noteiktu tiesiskajam regulējumam atbilstošus attiecīgus drošības mērķus, un dokuments, kurā šie mērķi norādīti.

K.2. Pastāv procedūras, lai noteiktu attiecīgo dzelzceļa pakalpojumu veidam un apjomam un saistītajiem riskiem atbilstošus attiecīgus drošības mērķus.

K.3. Pastāv procedūras, lai regulāri novērtētu vispārējo drošības līmeni salīdzinājumā ar organizācijas uzņēmuma drošības mērķiem un dalībvalstu līmenī noteiktajiem drošības mērķiem.

---

[1] Direktīvas 2004/49/EK III pielikuma 1. punkts.
[2] Direktīvas 2004/49/EK III pielikuma 1. punkts.
[3] Direktīvas 2004/49/EK III pielikuma 2. punkta a) apakšpunkts.
[4] Direktīvas 2004/49/EK III pielikuma 2. punkta b) apakšpunkts.

K.4. Pastāv procedūras, lai regulāri uzraudzītu un pārskatītu ekspluatācijas režīmu:

a) vācot būtiskus drošības datus, lai noskaidrotu drošības līmeņa attīstības tendences un novērtētu atbilstību mērķiem;

b) skaidrojot būtiskus datus un īstenojot vajadzīgās pārmaiņas.

K.5. Infrastruktūras pārvaldītājs ir ieviesis plānu izstrādes un mērķu sasniegšanas procedūras.

L. PROCEDŪRAS PASTĀVOŠO, JAUNO UN GROZĪTO TEHNISKO UN EKSPLUATĀCIJAS STANDARTU UN CITU PRIEKŠRAKSTU IEVĒROŠANAI [1]

L.1. Attiecībā uz pakalpojumu veidam un apjomam atbilstošām ar drošību saistītām prasībām pastāv procedūras, lai:

a) apzinātu šīs prasības un atjauninātu attiecīgās procedūras, atspoguļojot tajās veiktos grozījumus (pārmaiņu vadības pārvaldība);

b) tās īstenotu;

c) uzraudzītu to ievērošanu;

d) rīkotos, ja ir konstatētas neatbilstības.

L.2. Pastāv procedūras, lai nodrošinātu, ka paredzētajiem nolūkiem izmanto atbilstošu personālu, procedūras, īpašus dokumentus, aprīkojumu un ritošo sastāvu.

L.3. Drošības pārvaldības sistēmā ir ieviestas procedūras, lai nodrošinātu, ka tehniskā apkope tiek veikta saskaņā ar attiecīgajām prasībām.

M. PROCEDŪRAS UN METODES RISKA NOVĒRTĒŠANAI UN RISKA KONTROLES PASĀKUMU ĪSTENOŠANAI VIENMĒR, KAD EKSPLUATĀCIJAS APSTĀKĻU MAIŅA VAI JAUNI MATERIĀLI RADA JAUNUS RISKUS INFRASTRUKTŪRAI VAI EKSPLUATĀCIJAI [2]

M.1. Pastāv pārvaldības procedūras pārmaiņām aprīkojumā, procedūrās, organizācijā, personāla jomā un saskarnēs.

M.2. Pastāv riska novērtēšanas procedūras, lai vajadzības gadījumā pārvaldītu pārmaiņas un piemērotu kopīgo drošības metodi riska noteikšanai un novērtēšanai atbilstoši Komisijas Regulai (EK) Nr. 352/2009 [3].

M.3. Pastāv procedūras, lai riska novērtēšanas rezultātus iekļautu citās organizācijas procedūrās un pievērstu tiem attiecīgo darbinieku uzmanību.

N. PERSONĀLA MĀCĪBU PROGRAMMU UN SISTĒMU NODROŠINĀŠANA, LAI GĀDĀTU PAR PERSONĀLA KOMPETENCES UZTURĒŠANU UN PIENĀCĪGU UZDEVUMU IZPILDI [4]

N.1. Pastāv kompetences pārvaldības sistēma, kurā ir vismaz šādi elementi:

a) informācija par drošības uzdevumu veikšanai vajadzīgajām zināšanām un prasmēm;

b) atlases principi (vajadzīgais pamatizglītības līmenis, garīgā un fiziskā atbilstība);

c) sākotnējās mācības un iegūto zināšanu un prasmju sertifikācija;

---

[1] Direktīvas 2004/49/EK III pielikuma 2. punkta c) apakšpunkts.
[2] Direktīvas 2004/49/EK III pielikuma 2. punkta d) apakšpunkts.
[3] OV L 108, 29.4.2009., 4. lpp.
[4] Direktīvas 2004/49/EK III pielikuma 2. punkta e) apakšpunkts.

d) pastāvīgas mācības un periodiska iegūto zināšanu un prasmju atjaunināšana;

e) attiecīgos gadījumos periodiska zināšanu pārbaude;

f) īpaši pasākumi avāriju/negadījumu vai darbinieku ilgstošas prombūtnes gadījumos, ja tie ir vajadzīgi/lietderīgi;

g) īpašas ar drošības pārvaldības sistēmu saistītas mācības darbiniekiem, kas tieši nodrošina drošības pārvaldības sistēmas darbību.

N.2. Kompetences pārvaldības sistēmā ir procedūras, kas paredz:

a) apzināt ar drošības uzdevumu veikšanu saistītus amatus;

b) apzināt amatus, kuru pienākumos ietilpst ar drošības pārvaldības sistēmu saistītu operatīvu lēmumu pieņemšana;

c) gādāt, lai darbiniekiem būtu viņu uzdevumu izpildei vajadzīgās zināšanas, prasmes un atbilstība (medicīniskā un psiholoģiskā) un lai tie periodiski atkārtotu mācības;

d) uzticēt attiecīgus uzdevumus darbiniekiem, kam ir to izpildei vajadzīgā kompetence;

e) uzraudzīt uzdevumu izpildi un vajadzības gadījumā veikt korektīvus pasākumus.

O. PASĀKUMI PIETIEKAMAS INFORMĀCIJAS SNIEGŠANAI ORGANIZĀCIJĀ UN ATTIECĪGOS GADĪJUMOS STARP ORGANIZĀCIJĀM, KAS DARBOJAS VIENĀ UN TAJĀ PAŠĀ INFRASTRUKTŪRĀ [1]

O.1. Pastāv procedūras, lai nodrošinātu, ka

a) personālam ir zināšanas un izpratne par drošības pārvaldības sistēmu un informācija ir viegli pieejama;

b) attiecīgā drošības personāla rīcībā ir atbilstoši dokumenti, kas attiecas uz drošības pārvaldības sistēmu.

O.2. Pastāv procedūras, lai nodrošinātu, ka

a) svarīgākā operatīvā informācija ir aktuāla un ticama;

b) personāls par to ir informēts, pirms to piemēro;

c) tā ir pieejama darbiniekiem, kam vajadzības gadījumā oficiāli izsniedz tās eksemplārus.

O.3. Pastāv pasākumus informācijas apmaiņai starp infrastruktūras pārvaldītāju un citiem dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem.

P. PROCEDŪRAS UN PARAUGI DROŠĪBAS INFORMĀCIJAS DOKUMENTĒŠANAI UN PROCEDŪRAS NOTEIKŠANA BŪTISKI SVARĪGAS DROŠĪBAS INFORMĀCIJAS KONFIGURĀCIJAS KONTROLEI [2]

P.1. Pastāv procedūras, lai nodrošinātu, ka visa būtiskā drošības informācija ir precīza, pilnīga, konsekventa, viegli uztverama, atbilstoši atjaunināta un pienācīgi dokumentēta.

[1] Direktīvas 2004/49/EK III pielikuma 2. punkta f) apakšpunkts.
[2] Direktīvas 2004/49/EK III pielikuma 2. punkta g) apakšpunkts.

P.2. Pastāv procedūras, lai

a) noformētu, izstrādātu un izplatītu visu būtisko drošības dokumentāciju un pārvaldītu tās pārmaiņu vadību;

b) saņemtu, vāktu un glabātu visu būtisko dokumentāciju/informāciju drukātā veidā vai citās reģistrācijas sistēmās.

P.3. Pastāv procedūra būtiski svarīgas drošības informācijas konfigurācijas kontrolei.

Q. PROCEDŪRAS, LAI NODROŠINĀTU, KA PAR AVĀRIJĀM, NEGADĪJUMIEM, BĪSTAMAS TUVOŠANĀS GADĪJUMIEM UN CITIEM BĪSTAMIEM NOTIKUMIEM PAZIŅO, TOS IZMEKLĒ UN ANALIZĒ, UN VEIC VAJADZĪGOS PREVENTĪVOS PASĀKUMUS [1]

Q.1. Pastāv procedūras, lai nodrošinātu, ka par avārijām, negadījumiem, bīstamas tuvošanās gadījumiem un citiem bīstamiem notikumiem:

a) paziņo, tos reģistrē, izmeklē un analizē;

b) saskaņā ar attiecīgo tiesību aktu prasībām paziņo valstu struktūrām.

Q.2. Pastāv procedūras, lai nodrošinātu, ka:

a) valsts drošības iestādes, valsts izmeklēšanas organizācijas un nozares/iekšējās izmeklēšanas ieteikumi tiek izvērtēti un īstenoti, ja to īstenošana ir lietderīga vai obligāta;

b) tiek izskatīti un ņemti vērā būtiski citu dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu, infrastruktūras pārvaldītāju, par tehnisko apkopi atbildīgo struktūru un dzelzceļa ritekļu turētāju ziņojumi/informācija.

Q.3. Pastāv procedūras, saskaņā ar kurām būtisku informāciju, kas attiecas uz avāriju, negadījumu, bīstamas tuvošanās gadījumu un citu bīstamu notikumu izmeklēšanu un cēloņiem, izmanto, lai gūtu pieredzi un vajadzības gadījumā pieņemtu preventīvus pasākumus.

R. AR ATTIECĪGAJĀM PUBLISKAJĀM IESTĀDĒM SASKAŅOTU PLĀNU NODROŠINĀŠANA RĪCĪBAI, BRĪDINĀŠANAI UN INFORMĒŠANAI AVĀRIJAS SITUĀCIJĀS [2]

R.1. Pastāv dokuments, kurā norādīti visi avārijas situāciju veidi, tostarp traucēts ekspluatācijas režīms, un ir ieviestas procedūras jaunu avārijas situāciju apzināšanai.

R.2. Pastāv procedūras, lai nodrošinātu, ka ikvienā apzinātā avārijas situācijā:

a) ir iespējams nekavējoties sazināties ar avārijas dienestiem;

b) avārijas dienestiem tiek sniegta visa būtiskā informācija gan iepriekš, lai sagatavotos avārijas situācijas risināšanai, gan avārijas situācijā.

R.3. Visu personu funkcijas un pienākumi ir noteikti un izklāstīti attiecīgā dokumentā.

R.4. Pastāv rīcības, brīdināšanas un informēšanas plāni, kas ietver:

a) visu par avārijas situāciju pārvaldību atbildīgo darbinieku brīdināšanas procedūras;

b) šo procedūru, tostarp avārijas gadījumā pasažieriem sniedzamo instrukciju, paziņošanas kārtību visām personām;

c) pasākumus, lai nekavējoties sazinātos ar kompetentajiem darbiniekiem un lai viņi varētu pieņemt vajadzīgos lēmumus.

[1] Direktīvas 2004/49/EK III pielikuma 2. punkta h) apakšpunkts.
[2] Direktīvas 2004/49/EK III pielikuma 2. punkta i) apakšpunkts.

R.5. Pastāv dokuments, kurā aprakstīts, kā sadalīti resursi un līdzekļi un kā noskaidrotas mācību vajadzības.

R.6. Pastāv procedūras, lai pēc iespējas drīzāk atjaunotu normālu ekspluatācijas režīmu.

R.7. Pastāv procedūras avārijas situāciju plānu izmēģināšanai sadarbībā ar citām personām, lai apmācītu personālu, izmēģinātu procedūras, apzinātu vājās vietas un pārbaudītu, kā tiek pārvaldītas potenciālas avārijas situācijas.

R.8. Pastāv procedūras avārijas situāciju plānu koordinēšanai ar dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, kas darbojas organizācijas infrastruktūrā un jebkurā citā infrastruktūrā, ar kuru tai ir saskarne.

R.9. Ir noteikta kārtība, lai vajadzības gadījumā nekavējoties apturētu darbības un dzelzceļa satiksmi un par veiktajiem pasākumiem informētu visas ieinteresētās personas.

S. NOTEIKUMI PAR DROŠĪBAS PĀRVALDĪBAS SISTĒMAS ATKĀRTOTU IEKŠĒJO REVĪZIJU VEIKŠANU [1]

S.1. Pastāv iekšējo revīziju sistēma, kas ir neatkarīga un objektīva un darbojas pārredzami.

S.2. Pastāv plānoto iekšējo revīziju grafiks, ko atkarībā no iepriekšējo revīziju rezultātiem un darbības uzraudzības pasākumiem var pārskatīt.

S.3. Pastāv procedūras, lai apzinātu un izvēlētos atbilstoši kompetentus revidentus.

S.4. Pastāv procedūras, lai

a) analizētu un izvērtētu revīziju rezultātus;

b) ieteiktu papildu pasākumus;

c) kontrolētu pasākumu efektivitāti;

d) dokumentētu revīziju norisi un rezultātus.

S.5. Pastāv procedūras, lai nodrošinātu, ka vadības ķēdes augstākā līmeņa amatpersonas ir informētas par revīziju rezultātiem un uzņemas vispārēju atbildību par pārmaiņu ieviešanu drošības pārvaldības sistēmā.

S.6. Pastāv dokuments, kurā norādīts, kā tiek plānotas revīzijas attiecībā uz regulārajiem uzraudzības pasākumiem, lai nodrošinātu atbilstību iekšējām procedūrām un standartiem.

T. DZELZCEĻA INFRASTRUKTŪRAS DROŠS PLĀNOJUMS [2]

T.1. Pastāv procedūras, lai nodrošinātu infrastruktūras drošu plānojumu visā infrastruktūras aprites ciklā, aptverot plānošanu un ierīkošanu.

T.2. Pastāv procedūras, kurās ir ņemtas vērā infrastruktūras tehniskās pārmaiņas un šo pārmaiņu pārvaldība.

T.3. Pastāv procedūras, kas apliecina, ka tam ir zināmi attiecīgie noteikumi, kuri attiecas uz infrastruktūras plānojumu, un valstu drošības metodes un ka tas spēj tos ievērot.

[1] Direktīvas 2004/49/EK III pielikuma 2. punkta j) apakšpunkts.
[2] Direktīvas 2004/49/EK 11. panta 1. punkta b) apakšpunkts.

U. INFRASTRUKTŪRAS DROŠA EKSPLUATĀCIJA [1]

U.1. Pastāv procedūras infrastruktūras drošas pārvaldības un ekspluatācijas nodrošināšanai, ņemot vērā to uzņēmumu skaitu, veidu un lielumu, kas sniedz pakalpojumus attiecīgajā tīklā, tostarp visu no ekspluatācijas sarežģītības atkarīgo nepieciešamo mijiedarbību.

U.2. Pastāv procedūras, kas sniedz priekšstatu par drošības pārvaldību pie infrastruktūras fiziskajām un/vai ekspluatācijas robežām.

U.3. Pastāv procedūras, kas sniedz priekšstatu par efektīvas sadarbības un koordinācijas pārvaldību parastās un avārijas situācijās.

U.4. Pastāv procedūras, kas apliecina, ka tam ir zināmi noteikumi, kuri attiecas uz infrastruktūras un ritekļu saskarņu drošu ekspluatāciju un pārvaldību, un ka tas spēj tos ievērot.

V. TEHNISKĀS APKOPES UN MATERIĀLU NODROŠINĀŠANA [2]

V.1. Pastāv procedūras, lai nodrošinātu, ka infrastruktūras tehniskā apkope tiek veikta droši, ietverot skaidru pārvaldības kontroli un dokumentētas revīzijas un pārbaudes.

V.2. Pastāv procedūras, kas nodrošina, ka infrastruktūras tehniskā apkope atbilst attiecīgā tīkla īpašajām vajadzībām.

V.3. Pastāv procedūras, kas apliecina, ka tam ir zināmi noteikumi, kuri attiecas uz tehniskās apkopes un materiālu nodrošināšanu, un ka tas spēj tos ievērot.

W. SATIKSMES VADĪBAS UN SIGNALIZĀCIJAS SISTĒMAS TEHNISKĀ APKOPE UN EKSPLUATĀCIJA [3]

W.1. Pastāv procedūras, lai nodrošinātu, ka satiksmes vadības un signalizācijas sistēmas ekspluatācija un tehniskā apkope tiek veikta tā, lai nodrošinātu dzelzceļa drošu ekspluatāciju.

W.2. Pastāv procedūras, lai nodrošinātu atbilstību pastāvošiem, jauniem un grozītiem tehniskajiem un ekspluatācijas standartiem.

W.3. Pastāv procedūras, kas sniedz priekšstatu par drošības pārvaldību pie satiksmes vadības un signalizācijas sistēmas fiziskajām un/vai ekspluatācijas robežām, tostarp par sadarbības pārvaldību, ja tā ir nepieciešama.

W.4. Pastāv procedūras, kas apliecina, ka tam ir zināmi noteikumi, kuri attiecas uz satiksmes vadības un signalizācijas sistēmas drošu ekspluatāciju un tehnisko apkopi, un ka tas spēj tos ievērot.

---

[1] Direktīvas 2004/49/EK 11. panta 1. punkta b) apakšpunkts.
[2] Direktīvas 2004/49/EK 11. panta 1. punkta b) apakšpunkts.
[3] Direktīvas 2004/49/EK 11. panta 1. punkta b) apakšpunkts.

III PIELIKUMS

Uzraudzības principi pēc atļaujas piešķiršanas

1. Atbilstības uzraudzībai, kā minēts Direktīvas 2004/49/EK 4. panta 1. punktā un 16. panta 2. punkta e) apakšpunktā, valstu drošības iestādes izmanto pieeju, kuras pamatā ir turpmāk izklāstītie principi. Šie principi attiecas uz uzraudzības pasākumu sistēmu kopumā un uz atsevišķiem gadījumiem šajā sistēmā.

2. Valstu drošības iestādes piemēro noteikumu izpildes nodrošināšanas un riska samērīguma principu. Valstu drošības iestāžu rīcība, lai panāktu atbilstību vai sauktu infrastruktūras pārvaldītājus pie atbildības par to tiesisko pienākumu nepildīšanu, ir samērīga ar jebkuriem drošības riskiem un neatbilstības potenciālajām nopietnajām sekām, tostarp jebkādu faktisku vai potenciālu kaitējumu.

3. Valstu drošības iestādes piemēro konsekventas pieejas principu, lai nodrošinātu, ka ikviena valsts drošības iestāde vienādos apstākļos ievēro vienādu pieeju, lai sasniegtu vienādus rezultātus.

4. Valstu drošības iestāžu uzraudzības darbība pirmām kārtām ir vērsta uz tām darbībām, kuras, pēc valstu drošības iestāžu ieskatiem, rada visnopietnākos riskus vai kuru bīstamības kontrole ir visvājākā. Šajā nolūkā valstu drošības iestādēm ir metodes un pilnvaras infrastruktūras pārvaldītāju ikdienas drošības līmeņa novērtēšanai.

5. Valstu drošības iestādes lemj par prioritātēm, lai efektīvi izmantotu resursus, tomēr lēmumi par šajā nolūkā piemērotāko rīcību būtu jāpieņem katrai valsts drošības iestādei atsevišķi. Galvenokārt jārīkojas personām, kas atbild par attiecīgo risku un spēj to vislabāk kontrolēt.

6. Valstu drošības iestādes piemēro pārredzamības principu, lai palīdzētu infrastruktūras pārvaldītājiem izprast, kāda rīcība no tiem tiek gaidīta (tostarp, kas tiem būtu vai nebūtu jādara) un kādu rīcību tie var gaidīt no valstu drošības iestādēm.

7. Valstu drošības iestādes atbild par saviem lēmumiem saskaņā ar Direktīvas 2004/49/EK 17. panta 3. punktu. Tāpēc valstu drošības iestādēm ir politika un principi to novērtēšanai. Turklāt valstu drošības iestādēm ir sūdzību izskatīšanas kārtība.

8. Valstu drošības iestādes izstrādā savstarpējas sadarbības mehānismu, lai savstarpēji apmainītos ar informāciju un koordinētu to rīcību drošības pārkāpumu gadījumos. Turklāt valstu drošības iestādes izstrādā mehānismu sadarbībai ar citām kompetentajām iestādēm, lai apmainītos ar informāciju un izstrādātu vienotu pieeju attiecībā uz problēmām, kas apdraud dzelzceļa drošību.

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 1170/2010

(2010. gada 10. decembris),

ar ko apstiprina specifikācijas grozījumus, kuri nav maznozīmīgi, attiecībā uz nosaukumu, kas reģistrēts Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā [*Pancetta Piacentina* (ACVN)]

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2006. gada 20. marta Regulu (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību [1] un jo īpaši tās 7. panta 4. punkta pirmo daļu,

tā kā:

(1) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 510/2006 9. panta 1. punkta pirmo daļu un piemērojot tās 17. panta 2. punktu, Komisija izvērtēja Itālijas pieteikumu apstiprināt specifikācijas grozījumus attiecībā uz aizsargātu cilmes vietas nosaukumu "Pancetta Piacentina", kas reģistrēts ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1107/96 [2], kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1263/96 [3].

(2) Ņemot vērā, ka attiecīgie grozījumi nav maznozīmīgi Regulas (EK) Nr. 510/2006 9. panta nozīmē, Komisija, piemērojot minētās regulas 6. panta 2. punkta pirmo daļu, grozījumu pieteikumu publicēja *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* [4]. Komisijai nav iesniegts neviens paziņojums par iebildumiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 510/2006 7. pantu, tāpēc šie grozījumi ir jāapstiprina,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Ar šo apstiprina *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētos specifikācijas grozījumus attiecībā uz šīs regulas pielikumā minēto nosaukumu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2010. gada 10. decembrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

[1] OV L 93, 31.3.2006., 12. lpp.
[2] OV L 148, 21.6.1996., 1. lpp.
[3] OV L 163, 2.7.1996., 19. lpp.
[4] OV C 64, 16.3.2010., 32. lpp.

PIELIKUMS

Līguma I pielikumā uzskaitītie lauksaimniecības produkti, kas paredzēti lietošanai pārtikā:

1.2. grupa. Gaļas produkti (termiski apstrādāti, sālīti, kūpināti u. c.)

ITĀLIJA

Pancetta Piacentina (ACVN)

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 1171/2010

(2010. gada 10. decembris)

par nosaukuma ierakstīšanu Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā [Melón de La Mancha (AĢIN)]

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2006. gada 20. marta Regulu (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību [1] un jo īpaši tās 7. panta 4. punkta pirmo daļu,

tā kā:

(1) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 510/2006 6. panta 2. punkta pirmo daļu un piemērojot minētās regulas 17. panta 2. punktu, Spānijas iesniegtais pieteikums reģistrēt nosaukumu "Melón de La Mancha" ir publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* [2].

(2) Komisijai nav iesniegts neviens paziņojums par iebildumiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 510/2006 7. pantu, tāpēc šis nosaukums ir jāreģistrē,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Šīs regulas pielikumā minēto nosaukumu ieraksta reģistrā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2010. gada 10. decembrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

[1] OV L 93, 31.3.2006., 12. lpp.
[2] OV C 121, 8.5.2010., 7. lpp.

PIELIKUMS

Līguma I pielikumā uzskaitītie lauksaimniecības produkti, kas paredzēti lietošanai pārtikā:

1.6. grupa. Svaigi vai pārstrādāti augļi, dārzeņi un labība

SPĀNIJA

Melón de La Mancha (AĢIN)

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 1172/2010

(2010. gada 6. decembris),

ar ko nosaka aizliegumu kuģiem, kuri peld ar Francijas karogu, zvejot mencas VIa zonā; ES un starptautiskajos ūdeņos Vb zonā uz austrumiem no 12° 00′ W

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2009. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem ([1]), un jo īpaši tās 36. panta 2. punktu,

tā kā:

(1) Padomes 2010. gada 14. janvāra Regulā (ES) Nr. 53/2010, ar ko 2010. gadam nosaka konkrētu zivju krājumu un zivju krājumu grupu zvejas iespējas, kuras piemērojamas ES ūdeņos un — attiecībā uz ES kuģiem — ūdeņos, kur nepieciešami nozvejas limiti ([2]), ir noteiktas kvotas 2010. gadam.

(2) Saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju kuģi, kas peld ar šīs regulas pielikumā minētās dalībvalsts karogu vai ir reģistrēti šajā dalībvalstī, ar nozveju no pielikumā norādītā krājuma ir pilnībā apguvuši 2010. gadam iedalīto kvotu.

(3) Tāpēc jāaizliedz ar šo krājumu saistītas zvejas darbības,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Kvotas pilnīga apguve

Nozvejas kvotu 2010. gadam, kura šīs regulas pielikumā minētajai dalībvalstij iedalīta pielikumā norādītajam krājumam, uzskata par pilnībā apgūtu no pielikumā noteiktās dienas.

2. pants

Aizliegumi

Ar šīs regulas pielikumā norādīto krājumu saistītas zvejas darbības, ko veic kuģi, kuri peld ar pielikumā minētās dalībvalsts karogu vai ir reģistrēti šajā dalībvalstī, ir aizliegtas no pielikumā noteiktās dienas. Konkrēti, no minētās dienas ir aizliegts paturēt uz kuģa, pārvietot, pārkraut citā kuģī vai izkraut zivis, ko minētie kuģi nozvejojuši no šā krājuma.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2010. gada 6. decembrī

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
jūrlietu un zivsaimniecības ģenerāldirektore
Lowri EVANS

([1]) OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.
([2]) OV L 21, 26.1.2010., 1. lpp.

PIELIKUMS

Nr.	21/T&Q
Dalībvalsts	Francija
Krājums	COD/5B6A-C
Suga	Menca (*Gadus morhua*)
Zona	VIa; ES un starptautiskie ūdeņi Vb zonā uz austrumiem no 12° 00′ W
Datums	18.6.2010.

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 1173/2010

(2010. gada 6. decembris),

ar ko nosaka aizliegumu kuģiem, kuri peld ar Francijas karogu, zvejot brosmes ES un starptautiskajos ūdeņos V, VI, VII zonā

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2009. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem [1], un jo īpaši tās 36. panta 2. punktu,

tā kā:

(1) Padomes 2010. gada 14. janvāra Regulā (ES) Nr. 53/2010, ar ko 2010. gadam nosaka konkrētu zivju krājumu un zivju krājumu grupu zvejas iespējas, kuras piemērojamas ES ūdeņos un — attiecībā uz ES kuģiem — ūdeņos, kur nepieciešami nozvejas limiti [2], ir noteiktas kvotas 2010. gadam.

(2) Saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju kuģi, kas peld ar šīs regulas pielikumā minētās dalībvalsts karogu vai ir reģistrēti šajā dalībvalstī, ar nozveju no pielikumā norādītā krājuma ir pilnībā apguvuši 2010. gadam iedalīto kvotu.

(3) Tāpēc jāaizliedz ar šo krājumu saistītas zvejas darbības,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Kvotas pilnīga apguve

Nozvejas kvotu 2010. gadam, kura šīs regulas pielikumā minētajai dalībvalstij iedalīta pielikumā norādītajam krājumam, uzskata par pilnībā apgūtu no pielikumā noteiktās dienas.

2. pants

Aizliegumi

Ar šīs regulas pielikumā norādīto krājumu saistītas zvejas darbības, ko veic kuģi, kuri peld ar pielikumā minētās dalībvalsts karogu vai ir reģistrēti šajā dalībvalstī, ir aizliegtas no pielikumā noteiktās dienas. Konkrēti, no minētās dienas ir aizliegts paturēt uz kuģa, pārvietot, pārkraut citā kuģī vai izkraut zivis, ko minētie kuģi nozvejojuši no šā krājuma.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2010. gada 6. decembrī

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
jūrlietu un zivsaimniecības ģenerāldirektore
Lowri EVANS

[1] OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.
[2] OV L 21, 26.1.2010., 1. lpp.

PIELIKUMS

Nr.	20/T&Q
Dalībvalsts	Francija
Krājums	USK/567EI.
Suga	Brosme (*Brosme brosme*)
Zona	ES un starptautiskie ūdeņi; V, VI un VII zona
Datums	18.6.2010.

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 1174/2010

(2010. gada 10. decembris),

ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ievešanas cenas noteikšanai

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) [1],

ņemot vērā Komisijas 2007. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 1580/2007, ar ko nosaka Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē [2], un jo īpaši tās 138. panta 1. punktu,

tā kā:

Regulā (EK) Nr. 1580/2007, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta importa vērtības minētās regulas XV pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 1580/2007 138. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2010. gada 11. decembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2010. gada 10. decembrī

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

[1] OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.
[2] OV L 350, 31.12.2007., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ievešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods [1]	Standarta ievešanas vērtība
0702 00 00	AL	64,0
	MA	73,3
	TR	100,3
	ZZ	79,2
0707 00 05	EG	150,8
	TR	78,4
	ZZ	114,6
0709 90 70	MA	97,0
	TR	105,1
	ZZ	101,1
0805 10 20	AR	43,0
	BR	50,0
	CL	87,6
	MA	63,6
	PE	58,9
	SZ	46,6
	TR	48,9
	ZA	43,5
	ZW	48,4
	ZZ	54,5
0805 20 10	MA	71,4
	TR	57,6
	ZZ	64,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	72,6
	TR	70,1
	ZZ	71,4
0805 50 10	TR	54,4
	ZZ	54,4
0808 10 80	AR	74,9
	AU	187,9
	CA	105,7
	CL	84,2
	CN	95,3
	MK	26,7
	NZ	98,3
	US	106,2
	ZA	121,6
	ZZ	100,1
0808 20 50	CN	65,0
	US	112,9
	ZA	141,4
	ZZ	106,4

[1] Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 1175/2010

(2010. gada 10. decembris)

par graudaugu pārdošanas cenām, ņemot vērā otros atsevišķos uzaicinājumus uz konkursu saskaņā ar konkursa procedūru, kas uzsākta ar Regulu (ES) Nr. 1017/2010

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem ("Vienotā TKO regula") ([1]), un jo īpaši tās 43. panta f) punktu saistībā ar tās 4. pantu,

tā kā:

(1) Ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 1017/2010 ([2]) ir uzsākta konkursa procedūra graudaugu pārdošanai saskaņā ar nosacījumiem, kuri izklāstīti Komisijas 2009. gada 11. decembra Regulā (ES) Nr. 1272/2009, ar ko nosaka sīki izstrādātus kopīgus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz lauksaimniecības produktu iepirkšanu un pārdošanu valsts intervencē ([3]).

(2) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1272/2009 46. panta 1. punktu un Regulas (ES) Nr. 1017/2010 4. pantu, ņemot vērā piedāvājumus, kas iesniegti atbilstīgi atsevišķajiem uzaicinājumiem uz konkursu, Komisijai ir jānosaka minimālā pārdošanas cena katram graudaugu veidam un katrai dalībvalstij vai arī jānolemj minimālo pārdošanas cenu nenoteikt.

(3) Ņemot vērā piedāvājumus, kas iesniegti atbilstīgi otrajiem atsevišķajiem uzaicinājumiem uz konkursu, nolemts, ka jānosaka minimālā pārdošanas cena dažiem graudaugu veidiem un dažām dalībvalstīm, bet pārējiem graudaugu veidiem un pārējām dalībvalstīm minimālā pārdošanas cena nav jānosaka.

(4) Lai nekavējoties dotu signālu tirgum un nodrošinātu šā pasākuma efektīvu pārvaldību, šai regulai jāstājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

(5) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Attiecībā uz otrajiem atsevišķajiem uzaicinājumiem uz konkursu graudaugu pārdošanai saskaņā ar konkursa procedūru, kas uzsākta ar Regulu (ES) Nr. 1017/2010 un kurā piedāvājumu iesniegšanas termiņš bija 2010. gada 8. decembris, lēmumi par pārdošanas cenu katram graudaugu veidam un katrai dalībvalstij ir izklāstīti šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2010. gada 10. decembrī

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

([1]) OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.
([2]) OV L 293, 11.11.2010., 41. lpp.
([3]) OV L 349, 29.12.2009., 1. lpp.

PIELIKUMS

Lēmumi par pārdošanu

(EUR/t)

Dalībvalsts	Minimālā pārdošanas cena		
	Mīkstie kvieši	Mieži	Kukurūza
	KN kods 1001 90	KN kods 1003 00	KN kods 1005 90 00
Belgique/België	X	X	X
България	X	X	X
Česká republika	214	175,01	X
Danmark	X	191,01	X
Deutschland	X	185	X
Eesti	X	175	X
Eire/Ireland	X	X	X
Elláda	X	X	X
España	X	X	X
France	X	—	X
Italia	X	X	X
Kypros	X	X	X
Latvija	X	X	X
Lietuva	X	176,2	X
Luxembourg	X	X	X
Magyarország	X	174	X
Malta	X	X	X
Nederland	X	X	X
Österreich	X	184,65	X
Polska	X	X	X
Portugal	X	X	X
România	X	X	X
Slovenija	X	X	X
Slovensko	X	175,1	X
Suomi/Finland	194,57	174,5	X
Sverige	X	—	X
United Kingdom	X	199,08	X

(—) minimālā pārdošanas cena nav noteikta (visi piedāvājumi noraidīti)
(°) piedāvājumu nav
(X) pārdošanai pieejamu graudaugu nav
(#) (nepiemēro)

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 1176/2010

(2010. gada 10. decembris),

ar ko nosaka to, par kādu apjomu var pieņemt importa licenču pieteikumus, kas iesniegti 2010. gada novembrī attiecībā uz dažiem piena produktiem saskaņā ar konkrētām tarifa kvotām, kuras atvērtas ar Regulu (EK) Nr. 2535/2001

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) [1],

ņemot vērā Komisijas 2006. gada 31. augusta Regulu (EK) Nr. 1301/2006, ar ko nosaka kopīgus noteikumus lauksaimniecības produktu importa tarifu kvotu administrēšanai, izmantojot ievešanas atļauju sistēmu [2], un jo īpaši tās 7. panta 2. punktu,

tā kā:

Importa licenču pieteikumi, kas no 2010. gada 20. līdz 30. novembrim iesniegti par noteiktām tarifa kvotām, kuras minētas I pielikumā Komisijas 2001. gada 14. decembra Regulā (EK) Nr. 2535/2001, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1255/1999 attiecībā uz piena un piena produktu importa režīmu un tarifu kvotu atvēršanu [3], attiecas uz daudzumiem, kas pārsniedz pieejamos daudzumus. Tāpēc ir jānosaka, par kādu apjomu importa licences var izdot, nosakot piešķīruma koeficientu, ko piemēro pieprasītajiem daudzumiem,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Par visiem licenču pieteikumiem, kas no 2010. gada 20. līdz 30. novembrim iesniegti tādu produktu importēšanai, uz kuru attiecas Regulas (EK) Nr. 2535/2001 I pielikuma I.A, I.F, I.H, I.I un I.J daļā minētās kvotas, izdod importa licences, pieprasītajiem daudzumiem piemērojot piešķīruma koeficientu(-us), kas noteikts(-i) šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2010. gada 11. decembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2010. gada 10. decembrī

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

[1] OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.
[2] OV L 238, 1.9.2006., 13. lpp.
[3] OV L 341, 22.12.2001., 29. lpp.

PIELIKUMS

I.A

Tarifa kvotas numurs	Piešķīruma koeficients
09.4590	—
09.4599	—
09.4591	—
09.4592	—
09.4593	—
09.4594	—
09.4595	100 %
09.4596	100 %

"—": Komisijai netika nosūtīts neviens licences pieteikums.

I.F

Šveices izcelsmes produkti

Tarifa kvotas numurs	Piešķīruma koeficients
09.4155	50,00 %

I.H

Norvēģijas izcelsmes produkti

Tarifa kvotas numurs	Piešķīruma koeficients
09.4179	100 %

I.I

Īslandes izcelsmes produkti

Tarifa kvotas numurs	Piešķīruma koeficients
09.4205	100 %
09.4206	100 %

I.J

Moldāvijas Republikas izcelsmes produkti

Tarifa kvotas numurs	Piešķīruma koeficients
09.4210	—

"—": Komisijai netika nosūtīts neviens licences pieteikums.

DIREKTĪVAS

KOMISIJAS DIREKTĪVA 2010/91/ES

(2010. gada 10. decembris),

ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK, lai tajā iekļautu metosulamu kā aktīvo vielu, un groza Lēmumu 2008/934/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvu 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū [1] un jo īpaši tās 6. panta 1. punktu,

tā kā:

(1) Komisijas Regulās (EK) Nr. 451/2000 [2] un Nr. 1490/2002 [3] paredzēti sīki izstrādāti noteikumi Direktīvas 91/414/EEK 8. panta 2. punktā minētās darba programmas trešā posma īstenošanai un sniegts to aktīvo vielu saraksts, kuras jānovērtē attiecībā uz to iespējamo iekļaušanu Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā. Minētajā sarakstā ir metosulams.

(2) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1490/2002 11.e pantu pieteikuma iesniedzējs atsauca savu atbalstu šīs aktīvās vielas iekļaušanai Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā divu mēnešu laikā no novērtējuma ziņojuma projekta saņemšanas. Līdz ar to Komisijas 2008. gada 5. decembra Lēmums 2008/934/EK par dažu darbīgo vielu neiekļaušanu Padomes Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā un tādu augu aizsardzības līdzekļu atļauju atsaukšanu, kuros ir minētās vielas [4], tika pieņemts attiecībā uz metosulama neiekļaušanu.

(3) Sākotnējais ziņotājs (turpmāk "pieteikuma iesniedzējs") saskaņā ar Direktīvas 91/414/EEK 6. panta 2. punktu iesniedza jaunu pieteikumu, kurā pieprasīja piemērot paātrināto procedūru, kas paredzēta 14. un 19. pantā Komisijas 2008. gada 17. janvāra Regulā (EK) Nr. 33/2008, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus Padomes Direktīvas 91/414/EEK piemērošanai attiecībā uz parasto un paātrināto procedūru to darbīgo vielu novērtēšanai, kas veidoja darba programmas daļu, kura minēta norādītās direktīvas 8. panta 2. punktā, bet nav iekļautas I pielikumā [5].

(4) Pieteikumu iesniedza Francijai, kura ar Regulu (EK) Nr. 451/2000 bija izraudzīta par ziņotāju dalībvalsti. Tika ievērots paātrinātās procedūras termiņš. Aktīvās vielas specifikācija un atļautie izmantošanas veidi ir tādi paši kā tie, uz kuriem attiecas Lēmums 2008/934/EK. Minētais pieteikums atbilst arī visām pārējām Regulas (EK) Nr. 33/2008 15. pantā minētajām pamatprasībām un procedūras prasībām.

(5) Francija izvērtēja pieteikuma iesniedzēja iesniegtos papildu datus un sagatavoja papildu ziņojumu. Tā 2009. gada 7. augustā minēto ziņojumu nosūtīja Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei (turpmāk "iestāde") un Komisijai. Iestāde papildu ziņojumu darīja zināmu pārējām dalībvalstīm un pieteikuma iesniedzējam, lai tie varētu izteikt piezīmes, un saņemtās piezīmes nosūtīja Komisijai. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 33/2008 20. panta 1. punktu un pēc Komisijas pieprasījuma iestāde 2010. gada 23. aprīlī Komisijai iesniedza savu secinājumu par metosulamu [6]. Dalībvalstis un Komisija izskatīja novērtējuma ziņojuma projektu, papildu ziņojumu un iestādes secinājumu Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgajā komitejā, un 2010. gada 28. oktobrī tas tika pabeigts kā Komisijas pārskata ziņojums par metosulamu.

(6) Dažādajās veiktajās pārbaudēs konstatēja, ka metosulamu saturošus augu aizsardzības līdzekļus varētu uzskatīt par tādiem, kas kopumā atbilst Direktīvas 91/414/EEK 5. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā noteiktajām prasībām, jo īpaši attiecībā uz lietošanas veidiem, kas tika pārbaudīti un sīki izklāstīti Komisijas pārskata ziņojumā. Tādēļ ir lietderīgi iekļaut metosulamu I pielikumā, lai atļaujas par augu aizsardzības līdzekļiem, kas satur šo aktīvo vielu, visās dalībvalstīs varētu piešķirt saskaņā ar minētās direktīvas noteikumiem.

[1] OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp.
[2] OV L 55, 29.2.2000., 25. lpp.
[3] OV L 224, 21.8.2002., 23. lpp.
[4] OV L 333, 11.12.2008., 11. lpp.
[5] OV L 15, 18.1.2008., 5. lpp.
[6] Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde, *Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance metosulam. EFSA Journal* 2010; 8(5):1592. [67. lpp.]. doi:10.2903/j.efsa.2010.1632. Pieejams tiešsaistē: www.efsa.europa.eu

(7) Neskarot minēto secinājumu, ir lietderīgi iegūt papildu informāciju par dažiem konkrētiem jautājumiem. Direktīvas 91/414/EEK 6. panta 1. punktā noteikts, ka vielas iekļaušana I pielikumā var būt atkarīga no nosacījumu izpildes. Tādēļ ir lietderīgi pieprasīt, lai pieteikuma iesniedzējs iesniegtu papildu informāciju, kas apstiprinātu riska novērtējuma rezultātus, pamatojoties uz jaunākajām zinātnes atziņām attiecībā uz iespējamu absorbciju augsnē atkarībā no pH, noplūdi gruntsūdeņos un virszemes ūdeņu piesārņojumu ar M01 un M02 metabolītiem, viena piemaisījuma iespējamo genotoksicitāti un ražotās aktīvās vielas specifikāciju.

(8) Pirms aktīvo vielu iekļauj I pielikumā, jāparedz pietiekams laikposms, lai dalībvalstis un ieinteresētās personas varētu sagatavoties šīs iekļaušanas radīto jauno prasību izpildei.

(9) Neskarot Direktīvā 91/414/EEK noteiktos pienākumus, ko rada aktīvās vielas iekļaušana I pielikumā, pēc iekļaušanas jāatvēl dalībvalstīm sešu mēnešu laikposms pašreizējo atļauju pārskatīšanai attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļiem, kuri satur metosulamu, lai nodrošinātu atbilstību Direktīvas 91/414/EEK un jo īpaši tās 13. panta prasībām un attiecīgajiem I pielikuma nosacījumiem. Dalībvalstīm saskaņā ar Direktīvas 91/414/EEK noteikumiem attiecīgi jāmaina, jāaizstāj vai jāatsauc spēkā esošās atļaujas. Atkāpjoties no iepriekš noteiktā termiņa, jāparedz ilgāks laikposms, lai iesniegtu un novērtētu visu III pielikuma dokumentāciju par katra augu aizsardzības līdzekļa katru paredzēto lietojuma veidu atbilstīgi Direktīvā 91/414/EEK noteiktajiem vienotajiem principiem.

(10) Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā iekļaujot aktīvās vielas, kuras novērtētas saskaņā ar Komisijas 1992. gada 11. decembra Regulu (EEK) Nr. 3600/92, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus tās darba programmas pirmā posma īstenošanai, kas minēta 8. panta 2. punktā Padomes Direktīvā 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū [1], gūtā pieredze liecina, ka var rasties grūtības, interpretējot pašreizējo atļauju turētāju tiesības attiecībā uz piekļuvi datiem. Lai izvairītos no turpmākām grūtībām, jāprecizē dalībvalstu pienākumi, galvenokārt pienākums pārbaudīt, vai atļaujas turētājam ir piekļuve dokumentācijai, kas atbilst minētās direktīvas II pielikuma prasībām. Tomēr šāds precizējums, salīdzinot ar līdz šim pieņemtajām direktīvām par grozījumiem I pielikumā, neparedz dalībvalstīm vai atļauju turētājiem jaunus pienākumus.

(11) Tāpēc attiecīgi jāgroza Direktīva 91/414/EEK.

(12) Lēmumā 2008/934/EK ir paredzēts, ka metosulamu neiekļauj minētajā pielikumā un līdz 2011. gada 31. decembrim atsauc tādu augu aizsardzības līdzekļu atļaujas, kuros ir minētā viela. Minētā lēmuma pielikumā ir nepieciešams svītrot rindu attiecībā uz metosulamu.

(13) Tādēļ ir lietderīgi attiecīgi grozīt Lēmumu 2008/934/EK.

(14) Šajā direktīvā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 91/414/EEK I pielikumu groza atbilstīgi šīs direktīvas pielikumam.

2. pants

Lēmuma 2008/934/EK pielikumā svītro rindu attiecībā uz metosulamu.

3. pants

Dalībvalstis vēlākais līdz 2011. gada 31. oktobrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstu, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2011. gada 1. novembra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

4. pants

1. Dalībvalstis saskaņā ar Direktīvu 91/414/EEK līdz 2011. gada 1. novembrim vajadzības gadījumā groza vai atsauc pašreizējās tādu augu aizsardzības līdzekļu atļaujas, kuru sastāvā ir metosulams kā aktīvā viela. Līdz minētajam datumam tās jo īpaši pārliecinās, vai ir izpildīti minētās direktīvas I pielikuma nosacījumi attiecībā uz metosulamu, izņemot tos nosacījumus, kas noteikti attiecīgās aktīvās vielas ieraksta B daļā, un vai atļaujas turētājam ir dokumentācija vai piekļuve dokumentācijai atbilstīgi minētās direktīvas II pielikuma prasībām saskaņā ar tās 13. panta nosacījumiem.

[1] OV L 366, 15.12.1992., 10. lpp.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, katru atļauto augu aizsardzības līdzekli, kas satur metosulamu kā vienīgo vai vienu no vairākām aktīvajām vielām, kuras visas ir iekļautas Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā vēlākais līdz 2011. gada 30. aprīlim, dalībvalstis atkārtoti novērtē līdzekli saskaņā ar vienotajiem principiem, kuri noteikti Direktīvas 91/414/EEK VI pielikumā, pamatojoties uz dokumentāciju, kas atbilst minētās direktīvas III pielikuma prasībām, un ņemot vērā minētās direktīvas I pielikuma metosulama ieraksta B daļu. Pamatojoties uz minēto vērtējumu, dalībvalstis nosaka, vai līdzeklis atbilst Direktīvas 91/414/EEK 4. panta 1. punkta b), c), d) un e) apakšpunkta nosacījumiem.

Pēc tam, kad tas ir noteikts, dalībvalstis rīkojas šādi:

a) ja līdzeklis satur metosulamu kā vienīgo aktīvo vielu, vajadzības gadījumā groza vai atsauc atļauju vēlākais līdz 2015. gada 30. aprīlim; vai

b) ja līdzeklis satur metosulamu kā vienu no vairākām aktīvajām vielām, vajadzības gadījumā groza vai atsauc atļauju vēlākais līdz 2015. gada 30. aprīlim vai termiņā, kas šādai grozīšanai vai atsaukšanai paredzēts attiecīgajā direktīvā vai direktīvās, ar kurām attiecīgo vielu vai vielas iekļāva Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā, izvēloties vēlāko no šiem datumiem.

5. pants

Šī direktīva stājas spēkā 2011. gada 1. maijā.

6. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2010. gada 10. decembrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

PIELIKUMS

Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā tabulas beigās pievieno šādu ierakstu:

Nr.	Parastais nosaukums, identifikācijas numuri	*IUPAC* nosaukums	Tīrība [1]	Stāšanās spēkā	Iekļaušana ir spēkā līdz	Īpaši noteikumi
"317	Metosulams CAS Nr.: *139528-85-1* CIPAC Nr. 707	*2′,6′-dihlor-5,7-dimetoksi-3′-metil[1,2,4]triazol[1,5-a]pirimidīn-2-sulfonanilīds*	≥ 980 g/kg	2011. gada 1. maijs	2021. gada 30. aprīlis	A. DAĻA Var atļaut lietot tikai kā herbicīdu. B. DAĻA Lai īstenotu VI pielikuma vienotos principus, ņem vērā pārskata ziņojuma secinājumus par metosulamu un jo īpaši tā I un II papildinājumu, ko 2010. gada 28. oktobrī pabeidza Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgā komiteja. Šajā vispārējā novērtējumā dalībvalstis īpašu uzmanību pievērš: — gruntsūdeņu aizsardzībai gadījumos, kad aktīvo vielu lieto apgabalos ar jutīgiem augsnes un/vai klimatiskajiem apstākļiem; — ūdens organismiem radītajam riskam; — blakussugu augiem radītajam riskam zonās, kas atrodas blakus laukam. Lietošanas nosacījumos vajadzības gadījumā ietver riska mazināšanas pasākumus. Attiecīgās dalībvalstis nodrošina, lai pieteikuma iesniedzējs līdz 2011. gada 30. oktobrim iesniegtu Komisijai papildu informāciju attiecībā uz ražotās aktīvās vielas specifikāciju. Attiecīgās dalībvalstis nodrošina, lai pieteikuma iesniedzējs līdz 2013. gada 30. aprīlim Komisijai iesniegtu apstiprinošu informāciju par: — iespējamu absorbciju augsnē atkarībā no pH, noplūdi gruntsūdeņos un virszemes ūdeņu piesārņojumu ar M01 un M02 metabolītiem; — viena piemaisījuma iespējamo genotoksicitāti."

[1] Sīkāka informācija par aktīvās vielas identitāti un specifikāciju ir sniegta pārskata ziņojumā.

LĒMUMI

PADOMES LĒMUMS 2010/765/KĀDP

(2010. gada 2. decembris)

par ES rīcību, apkarojot kājnieku ieroču un vieglo ieroču (VIKI) nelikumīgu tirdzniecību, izmantojot aviotransportu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 26. panta 2. punktu,

tā kā:

(1) Padome 2003. gada 13. decembrī pieņēma Eiropas Drošības stratēģiju, kurā apzināti pieci galvenie problēmjautājumi, ar kuriem Savienībai nāksies saskarties: terorisms, masu iznīcināšanas ieroču izplatīšana, reģiona mēroga konflikti, valstu sabrukšana un organizētā noziedzība. Četru no šo piecu problēmjautājumu būtiskākais aspekts ir sekas, ko rada kājnieku ieroču un vieglo ieroču (VIKI) nelikumīga ražošana, pārvadāšana un aprite, kā arī šo ieroču pārmērīga uzkrāšana un nekontrolēta izplatīšana.

(2) Padome 2005. gada 15. un 16. decembrī pieņēma ES Stratēģiju VIKI, kā arī to munīcijas nelikumīgas uzkrāšanas un tirdzniecības apkarošanai (ES VIKI stratēģija). Ar ES VIKI stratēģiju sekmē tādas politikas izstrādi, ar ko aktīvi apkaro VIKI nelikumīgas tirdzniecības tīklu (nelikumīgus starpniekus un pārvadātājus), kas izmanto Savienības gaisa telpu, sauszemes teritorijas un jūras teritorijas, un to panāk, izstrādājot attiecīgus brīdināšanas un sadarbības mehānismus.

(3) Tāpat ES VIKI stratēģijas rīcības plānā uzsvērts tas, ka ir jāuzlabo krīzes pārvarēšanas misiju iedarbība, iekļaujot to pilnvarās pasākumus, kuru mērķis ir robežkontroles izveide (vai arī konflikta zonas gaisa telpas, sauszemes un jūras teritorijas kontrole) un atbruņošana.

(4) ES Padomes Vispārējas atbruņošanās un ieroču kontroles jautājumu darba grupa (*CODUN*) un ES Apvienotais situāciju centrs (*SitCen*) kopš 2007. gada ir izstrādājuši ES ierosmi, lai apkarotu VIKI nelikumīgu tirdzniecību, izmantojot aviotransportu, šajā nolūkā uzlabojot dalībvalstu apmaiņu ar noderīgu informāciju par aizdomās turētiem aviopārvadātājiem. Izstrādājot šādu informācijas apmaiņas sistēmu, *CODUN* un *SitCen* sadarbojās ar Stokholmas Starptautisko miera pētniecības institūtu (*Stockholm International Peace Research Institute – SIPRI*) un tā projektu cīņai pret nelikumīgu tirdzniecību (*Countering Illicit Trafficking – Mechanism Assessment Project – CIT-MAP*). Saistībā ar minēto ierosmi *CODUN* nesen piekrita apsvērt veidus, kā šo ES ierosmi padarīt darbotiesspējīgāku un efektīvāku, laikus atjauninot un apstrādājot būtiskāko informāciju.

(5) Arī citas starptautiskas un reģionālas organizācijas ir atzinušas apdraudējumu, ko starptautiskai drošībai rada VIKI nelikumīga tirdzniecība, izmantojot aviotransportu. EDSO Forums par drošību un sadarbību 2007. gadā sasauca īpašu šim jautājumam veltītu sanāksmi, bet EDSO parlamentārā asambleja 2008. gadā pieņēma rezolūciju, kurā aicināja pabeigt, apstiprināt un īstenot EDSO Paraugprakses ceļvedi par VIKI nelikumīgiem pārvadājumiem, izmantojot aviotransportu. Līdzīgi arī Vasenāras mehānismā iesaistītās valstis 2007. gadā pieņēma "Paraugpraksi, kā novērst destabilizējošu VIKI nodošanu, izmantojot aviotransportu". Turklāt vairākos ANO Drošības padomes Sankciju komitejas ekspertu grupas ziņojumos par Rietumāfriku un Lielo ezeru reģionu ir atkārtoti norādīts, ka ievērojama nozīme VIKI nelikumīgā tirdzniecībā ir kravu aviopārvadājumu uzņēmumiem.

(6) Šajā lēmumā paredzētās rīcības mērķis nav uzlabot aviotransporta drošību,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Lai īstenotu ES stratēģiju VIKI un to munīcijas nelikumīgas uzkrāšanas un tirdzniecības apkarošanai (ES VIKI stratēģija), Savienībai būtu jātiecas sasniegt šādus mērķus:

a) uzlabot attiecīgo krīzes pārvarēšanas misiju, starptautisko un trešo valstu iestāžu un dalībvalstu rīcībā esošos līdzekļus un metodes, lai efektīvāk apzinātu un atklātu aizdomās turētus kravas lidaparātus, kas varētu būt iesaistīti VIKI nelikumīgā tirdzniecībā, izmantojot aviotransportu, trešās valstīs vai arī pārvadājumos uz trešām valstīm un no tām;

b) paaugstināt attiecīgu starptautisko un valstu speciālistu informētību un tehniskās zināšanas par paraugpraksi tādās jomās kā novērošana, atklāšana un riska pārvaldības analīze attiecībā uz kravu aviopārvadātājiem, par kuriem ir aizdomas, ka tie ir iesaistīti VIKI tirdzniecībā, izmantojot aviotransportu, trešās valstīs vai arī pārvadājumos uz un no tām.

2. Lai sasniegtu 1. punktā minēto mērķi, Savienība veic šādus pasākumus:

a) tirdzniecības, izmantojot aviotransportu, riska pārvaldības izmēģinājuma programmatūras izstrāde un testēšana darba apstākļos attiecīgu krīzes pārvarēšanas misiju, kā arī starptautisku un valsts iestāžu vajadzībām, tostarp regulāri atjauninātas datubāzes izstrāde un testēšana, kurā, *inter alia*, glabātu datus par aviopārvadātājiem, lidaparātiem, reģistrācijas numuriem un pārvadājumu maršrutiem;

b) drošas riska pārvaldības un informācijas izplatīšanas izmēģinājuma sistēmas izstrāde un testēšana darba apstākļos;

c) rokasgrāmatas un papildu apmācību materiālu sagatavošana un izdošana, kā arī tehniska atbalsta nodrošināšana, lai atvieglinātu izmēģinājuma programmatūras un drošas riska pārvaldības un informācijas sistēmas izmantošanu un pielāgošanu, tostarp rīkojot reģionālus apmācību seminārus attiecīgām krīzes pārvarēšanas misijām un starptautiskām un valstu iestādēm.

Sīki izstrādāts projekta apraksts ir izklāstīts pielikumā.

2. pants

1. Par šā lēmuma īstenošanu atbild Savienības Augstais pārstāvis ārlietās un drošības politikas jautājumos (AP).

2. Šā lēmuma 1. panta 2. punktā minēto projektu tehnisku īstenošanu veic *SIPRI*.

3. *SIPRI* veic šo uzdevumu AP pārziņā. Šajā nolūkā AP ar *SIPRI* panāk vajadzīgās vienošanās.

3. pants

1. Finanšu atsauces summa 1. panta 2. punktā minētā projekta īstenošanai ir EUR 900 000.

2. Izdevumus, ko finansē no 1. punktā minētās summas, pārvalda saskaņā ar procedūrām un noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam.

3. Komisija pārrauga 1. punktā minēto izdevumu pienācīgu pārvaldību. Šajā nolūkā tā ar *SIPRI* noslēdz finansējuma nolīgumu. Nolīgumā paredz, ka *SIPRI* ir jānodrošina Savienības ieguldījuma publiskums, kas ir samērā ar ieguldījuma apjomu.

4. Šā panta 3. punktā minēto finansējuma nolīgumu Komisija cenšas noslēgt cik drīz vien iespējams pēc šā lēmuma stāšanās spēkā. Tā ziņo Padomei par jebkādām grūtībām šajā procesā, kā arī par finansējuma nolīguma noslēgšanas dienu.

4. pants

AP ziņo Padomei par šā lēmuma īstenošanu, pamatojoties uz *SIPRI* regulāri reizi divos mēnešos sagatavotajiem pārskata ziņojumiem. Padome veic izvērtēšanu, pamatojoties uz minētajiem ziņojumiem. Komisija ziņo par 1. panta 2. punktā minētā projekta īstenošanas finanšu aspektiem.

5. pants

1. Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

2. Šis lēmums zaudē spēku 24 mēnešus pēc 3. panta 3. punktā minētā finansējuma nolīguma noslēgšanas vai sešus mēnešus pēc tā pieņemšanas, ja šajā laikposmā minēto finansējuma nolīgumu nenoslēdz.

6. pants

Šo lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2010. gada 2. decembrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. WATHELET

PIELIKUMS

1. **Vispārējs regulējums**

Šā lēmuma pamatā ir *CODUN* ierosme, ar kuru pievēršas apdraudējumam, ko rada VIKI un citu destabilizējošu preču nelikumīga tirdzniecība, izmantojot aviotransportu. Saistībā ar minēto *CODUN* ierosmi šis lēmums ir turpinājums Padomes projektiem, ko tā īstenojusi sadarbībā ar *SitCen*, Budapeštas klubu un *SIPRI*. Šajā lēmumā paredzēta programmatūra, izmēģinājuma īstenošanas sistēmas, apmācību un informācijas programmas attiecīgām krīzes pārvarēšanas misijām, kā arī starptautiskām un valstu iestādēm, lai labāk pārraudzītu, atjauninātu un izplatītu informāciju par aizdomās turētiem kravu aviopārvadātājiem, kuri darbojas Āfrikā un citos reģionos. Īstenojot šo lēmumu, vajadzētu nodrošināt pienācīgu saskaņotību ar citiem saistītiem projektiem, kurus finansē no Kopienas programmām, un citiem Padomes lēmumiem, lai pastiprinātu Savienības rīcības ietekmi, apkarojot VIKI nelikumīgu tirdzniecību.

2. **Mērķi**

Turpinājumā aprakstītos projektus īstenos trīs jomās, ko apzinājusi *CODUN* un citas ieinteresētās personas, kas iesaistītas ES ierosmē par cīņu pret VIKI tirdzniecību, izmantojot aviotransportu:

a) jāizstrādā droša sistēma, kurā būtu pieejamas atjauninātas ziņas par uzņēmumiem un lidaparātiem, kuri pastāvīgi pārreģistrē pamatlīdzekļus un maina darbības vietu, tādējādi cenšoties izvairīties no atklāšanas;

b) jānodrošina riska pārvaldības programmatūra un apmācības, lai attiecīgas krīzes pārvarēšanas misijas, kā arī starptautiskās un valstu iestādes varētu efektīvāk novērot un atklāt arvien pieaugošo kravu aviopārvadātāju skaitu, attiecībā uz kuriem ir aizdomas, ka tie ir iesaistīti VIKI tirdzniecībā vai citu destabilizējošu preču pārvadāšanā, izmantojot aviotransportu;

c) jānodrošina apmācības un tehnisks atbalsts, un informācija daudzpusējām organizācijām, misijām, reģionālām struktūrām un valstīm Āfrikā un citos reģionos, lai stiprinātu to spēju novērot un atklāt personas, kas iesaistītas VIKI tirdzniecībā vai citu destabilizējošu preču pārvadāšanā, izmantojot aviotransportu.

3. **Projektu apraksts**

3.1. *1. projekts – programmatūras pakotnes izstrāde un izmēģinājuma projekta īstenošana saistībā ar pārraudzību, atjaunināšanu un izplatīšanu, ko veic attiecībā uz informāciju par kravu aviopārvadātājiem, par kuriem ir aizdomas, ka tie ir iesaistīti VIKI nelikumīgā tirdzniecībā*

3.1.1. Projekta mērķis

Projekta mērķis ir uzlabot attiecīgo krīzes pārvarēšanas misiju, starptautisko un trešo valstu iestāžu un dalībvalstu rīcībā esošos līdzekļus un metodes, lai efektīvāk apzinātu un atklātu aizdomās turētus kravas lidaparātus, kas varētu būt iesaistīti VIKI nelikumīgā tirdzniecībā, izmantojot aviotransportu, trešās valstīs, kā arī pārvadājumos uz trešām valstīm un no tām.

3.1.2. Projekta apraksts

Saistībā ar šo projektu veiks šādas darbības:

a) tirdzniecības, izmantojot aviotransportu, riska pārvaldības programmatūras pakotnes izstrāde daudzpusējām organizācijām, misijām un noteiktām trešām valstīm;

b) drošas riska pārvaldības un informācijas izplatīšanas izmēģinājuma sistēmas pakotnes izstrāde;

c) programmatūras pakotnes testēšana darba apstākļos, apspriežoties ar AP un attiecīgām Padomes struktūrām;

d) informācijas izplatīšanas sistēmas pakotnes testēšana darba apstākļos, apspriežoties ar AP un attiecīgām Padomes struktūrām;

e) rokasgrāmatas un papildu apmācību materiālu sagatavošana, lai attiecīgām krīzes pārvarēšanas misijām, starptautiskām un trešo valstu iestādēm un dalībvalstīm atvieglinātu a) un b) apakšpunktā aprakstīto sistēmu lietošanu un pieņemšanu;

f) iepazīstināšana ar programmatūras galīgo versiju un ar to saistīto rokasgrāmatu un apmācību materiāliem noslēguma seminārā, uz kuru ielūgs attiecīgās ieinteresētās personas (līdz 80 cilvēku).

Projektu AP vadībā īstenos atbilstīgā laikposmā, ņemot vērā vajadzību apspriesties ar dažādajām ieinteresētajām personām. Projektu īstenos sešos posmos.

Sagatavošanas posms

SIPRI, apspriežoties ar attiecīgām Padomes struktūrām un AP vadībā, izstrādās programmatūras pakotni, riska pārvaldības rīkus, kā arī informācijas un sīkāk sadalītu datu izplatīšanas sistēmas pakotni, izmantojot attiecīgus informācijas tehnoloģiju risinājumus.

Datu ievades posms

Izmantojot informāciju vienīgi no atvērtiem datu avotiem, projekta gaitā ievadīs datus no attiecīgiem avotiem, izveidojot visaptverošas datubāzes, kas spēs sniegt pietiekamu informāciju, lai atbalstītu precīzu riska pārvaldību, atklāšanu un rīku profilēšanu.

Izvērtēšanas posms

SIPRI, apspriežoties ar attiecīgām Padomes struktūrām un AP vadībā, izvērtēs dažādas vietas, reģionus, organizācijas un misijas, kurās varētu piemērotos apstākļos veikt izmēģinājuma pakotnes testēšanu darbībā, izmantojot atvērtā avota datus.

Darbības testēšanas posms

SIPRI, apspriežoties ar attiecīgām Padomes struktūrām un AP vadībā, īstenos darbības testēšanas posmu, sadarbojoties ar izvērtēšanas posmā izvēlētiem partneriem.

Novērtēšanas un pielāgošanas posms

Pēc tam, kad būs pabeigts darbības testēšanas posms, *SIPRI* novērtēs rezultātus un veiks programmatūras pielāgojumus, ņemot vērā testēšanas posma norisi un tajā gūtās atziņas. Noslēgumā būs izstrādāts darbam gatavs produkts, kuru ar dažādo ieinteresēto personu piekrišanu darīs pieejamu.

Iepazīstināšanas posms

Iepazīstināšana ar programmatūras un apmācību materiālu galīgo versiju notiks tam īpaši rīkotā pasākumā, kurā piedalīsies attiecīgās ieinteresētās personas (līdz 80 cilvēku), kas bija iesaistītas izstrādē un kas būs minētās programmatūras tiešie lietotāji.

3.1.3. Projekta rezultāti

Minētais projekts:

a) stiprinās attiecīgu krīzes pārvarēšanas misiju, starptautisko un trešo valstu iestāžu un dalībvalstu spējas novērot tādu kravu aviopārvadātāju darbību, par kuriem ir aizdomas, ka tie veic VIKI tirdzniecību, izmantojot aviotransportu;

b) nodrošinās rīkus un izmēģinājuma sistēmas, kas vajadzīgas, lai daudzpusējas organizācijas, misijas un valstis Āfrikā un citos reģionos palielinātu pārtverto ar aviotransportu pārvadāto nelikumīgo VIKI kravu skaitu;

c) paaugstinās dalībvalstu spējas drošā veidā apmainīties ar informāciju par kravu aviopārvadātājiem, izmantojot sadalītu datu metodes un citus profilēšanas mehānismus.

3.1.4. Projekta ieguvēji

Ieguvēji no šāda projekta būs attiecīgie darbinieki krīzes pārvarēšanas misijās, kā arī valstu un starptautiskajās iestādēs. Izvēloties konkrētus ieguvējus, kuri veiks izmēģinājuma programmatūras pakotnes testēšanu, tiks ņemti vērā tādi mainīgi apstākļi kā šajā jomā darbojošos Eiropas vai daudzpusēju krīzes pārvarēšanas misiju esamība, vajadzība pilnvērtīgi izmantot resursus, atbalsta pieejamība uz vietas, politiska griba un vietējo un valsts iestāžu spējas apkarot VIKI nelikumīgu tirdzniecību, izmantojot aviotransportu. *SIPRI* ierosinās iespējamos projekta atbalsta saņēmējus, ko pēc tam saziņā ar kompetentām Padomes struktūrām apstiprinās AP.

3.2. *2. projekts – ar publikācijām, apmācībām un informācijas kampaņām palielināt informētību par novērošanas, atklāšanas un riska pārvaldības darbībām pret kravu aviopārvadātājiem, kuri ir iesaistīti VIKI tirdzniecībā, izmantojot aviotransportu, un citu destabilizējošu preču apritē*

3.2.1. Projekta mērķis

Projekta mērķis ir paaugstināt attiecīgu starptautisko un valstu speciālistu informētību un tehniskās zināšanas par paraugpraksi tādās jomās kā novērošana, atklāšana un riska pārvaldības analīze attiecībā uz kravu aviopārvadātājiem, par kuriem ir aizdomas, ka tie ir iesaistīti VIKI tirdzniecībā, izmantojot aviotransportu.

3.2.2. Projekta apraksts

Saistībā ar šo projektu veiks šādas darbības:

a) rokasgrāmatas un papildu apmācību materiālu sagatavošana un izdošana, lai tos izplatītu līdz pat 250 cilvēkiem, kuri strādā daudzpusējās organizācijās, misijās vai valstīs;

b) rīkos, iespējams, pat trīs reģionālus seminārus, apmācības un informācijas kampaņas aptuveni 80 līdz 100 darbiniekiem, kuri strādā krīzes pārvarēšanas misiju īpašās nodaļās vai vienībās un starptautiskās un trešo valstu iestādēs, un pielietojot tā dēvēto pavairošanas efektu, ko panāk, izdalot apmācību materiālus, kas domāti nākamo pasniedzēju apmācībai;

c) mācību un informācijas pasākumu rezultātu un novērtējumu apstrāde un, ņemot to vērā, paraugprakses modeļa izstrāde informācijas apmaiņai par šo tematu starp attiecīgiem starptautiskiem un valstu darbiniekiem;

d) iepazīstināšana ar paraugprakses modeļa izstrādes rezultātiem noslēguma seminārā, uz kuru ielūgs attiecīgās ieinteresētās personas (līdz 80 cilvēku).

3.2.3. Projekta rezultāti

Minētais projekts:

a) paaugstinās daudzpusēju organizāciju, misiju un valstu personāla paraugprakses zināšanas tādās jomās kā novērošana, atklāšana un riska pārvaldības analīze attiecībā uz kravu aviopārvadātājiem, par kuriem ir aizdomas, ka tie ir iesaistīti VIKI tirdzniecībā, izmantojot aviotransportu, kā arī citu destabilizējošu preču apritē;

b) sekmēs paraugprakses standartizēšanu šajā jomā, izdodot un izplatot rokasgrāmatu par novērošanas, atklāšanas un riska pārvaldības analīzes metodēm;

c) būs aizsākums informācijas koordinācijas paraugprakses izveidei, nodrošinot darbiniekiem, kuri strādā krīzes pārvarēšanas misiju īpašās nodaļās vai vienībās un starptautiskās un trešo valstu iestādēs, apmācības un informācijas kampaņas.

3.2.4. Projekta ieguvēji

Ieguvēji no šāda projekta būs attiecīgie darbinieki krīzes pārvarēšanas misijās, kā arī valstu un starptautiskajās iestādēs. Konkrēti šādu apmācību dalībniekus atlasīs no *SIPRI* sagatavota kandidātu saraksta, un tos apstiprinās AP, apspriežoties ar kompetentām Padomes struktūrām.

4. **Projektu īstenošanas vietas**

Šā pielikuma 3.1. punktā minētajā projektā paredzētās darbības testēšanas un noslēguma semināra vietu, kā arī 3.2. punktā minētā projekta apmācību un informēšanas pasākumu un noslēguma semināra vietu noteiks, ņemot vērā vēlmi pilnvērtīgi izmantot resursus, samazināt oglekļa emisiju ietekmi, kā arī atbalsta pieejamību uz vietas. *SIPRI* sagatavos ieteicamo vietu sarakstu, kas jāapstiprina AP, apspriežoties ar kompetentām Padomes struktūrām.

5. **Ilgums**

Kopējais projektu ilgums būs 24 mēneši.

6. **Īstenotāja struktūra**

Tehnisku šā lēmuma īstenošanu uzticēs *SIPRI*. *SIPRI* nodrošinās ES ieguldījuma redzamību un veiks savus uzdevumus AP uzraudzībā.

7. **Ziņojumu sniegšana**

SIPRI regulāri reizi divos mēnešos un pēc katras aprakstītās darbības beigām sagatavos pārskata ziņojumu. Pārskati būtu jāiesniedz AP vēlākais sešas nedēļas pēc attiecīgo darbību beigām.

PADOMES LĒMUMS 2010/766/KĀDP

(2010. gada 7. decembris),

ar kuru groza Vienoto rīcību 2008/851/KĀDP par Eiropas Savienības militāro operāciju ar mērķi palīdzēt Somālijas piekrastē novērst un apkarot pirātismu un bruņotas laupīšanas un atturēt no šādiem nodarījumiem

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 28. pantu un 43. panta 2. punktu,

tā kā:

(1) Padome 2008. gada 10. novembrī pieņēma Vienoto rīcību 2008/851/KĀDP par Eiropas Savienības militāro operāciju ar mērķi palīdzēt Somālijas piekrastē novērst un apkarot pirātismu un bruņotas laupīšanas un atturēt no šādiem nodarījumiem ([1]).

(2) Padome attiecīgi 2009. gada 8. decembrī un 2010. gada 30. jūlijā pieņēma Lēmumu 2009/907/KĀDP ([2]) un Lēmumu 2010/437/KĀDP ([3]), ar kuriem groza Vienoto rīcību 2008/851/KĀDP.

(3) Pirātisms un bruņota laupīšana Somālijas piekrastē arvien apdraud kuģošanu šajā apgabalā un īpaši Pasaules pārtikas programmas organizēto pārtikas palīdzības sniegšanu Somālijas iedzīvotājiem.

(4) Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome 2010. gada 23. novembrī pieņēma Rezolūciju 1950 (2010).

(5) Eiropas Savienības militārā operācija, kas minēta Vienotajā rīcībā 2008/851/KĀDP ("ES militārās operācijas") būtu jāpagarina līdz 2012. gada 12. decembrim.

(6) To personu definīcija, kuras, iespējams, tiks pārvietotas saskaņā ar Vienotās rīcības 2008/851/KĀDP 12. pantu, būtu jāprecizē atbilstīgi Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijas noteikumiem.

(7) Vienotā rīcība 2008/851/KĀDP ir jāgroza, ņemot vērā pieredzi, kas gūta ES militārās operācijas pirmajos divos gados, lai varētu veikt aizdomās turamo personu fizisku raksturiezīmju apkopošanu un dažu personas datu, piemēram, pirkstu nospiedumu, pārsūtīšanu ar mērķi atvieglot šādu personu identificēšanu un izsekošanu un viņu iespējamo saukšanu pie atbildības. Šāda datu apstrāde būtu jāveic, ievērojot Līguma par Eiropas Savienību 6. pantu.

(8) Praktisku apsvērumu dēļ ir jāparedz arī iespēja apmainīties ar klasificētu informāciju operāciju norises vietā.

(9) Tāpēc Vienotā rīcība 2008/851/KĀDP būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo Vienoto rīcību 2008/851/KĀDP groza šādi.

1. Vienotās rīcības 2. panta e) punktu aizstāj ar šādu punktu:

"e) īstenojot tiesvedību, kam valstis pilnvarotas saskaņā ar nosacījumiem, kuri paredzēti 12. pantā, zonās, kur tā atrodas, var aizturēt, paturēt apcietinājumā un pārvietot personas, par kurām ir aizdomas, ka tās ir iecerējušas veikt, veic vai ir veikušas pirātismu vai bruņotu laupīšanu, kā minēts Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijas 101. un 103. pantā, un aizturēt pirātu vai bruņotu laupītāju kuģus vai kuģus, kas sagrābti, veicot pirātismu vai bruņotu laupīšanu, un kas atrodas pirātu vai bruņotu laupītāju rokās, kā arī īpašumu, kas atrodas šajos kuģos;".

2. Vienotās rīcības 2. pantam pievieno šādus punktus:

"h) ievērojot spēkā esošos tiesību aktus, ievāc tādus datus par e) punktā minētajām personām, kuri attiecas uz īpatnībām, kas var palīdzēt šādas personas identificēt, tostarp pirkstu nospiedumus;

i) lai datus izplatītu Interpola kanālos un pārbaudītu tos Interpola datubāzēs, Starptautiskās Kriminālpolicijas organizācijas – Interpola centrālajam valsts birojam ("CVB") tajā dalībvalstī, kurā atrodas operācijas štābs, un izmantojot procedūras, par kurām vienojas ES operācijas komandieris un CVB vadītājs, nosūta šādus datus:

([1]) OV L 301, 12.11.2008., 33. lpp.
([2]) OV L 322, 9.12.2009., 27. lpp.
([3]) OV L 210, 11.8.2010., 33. lpp.

— e) punktā minēto personu personas datus, kuri attiecas uz īpatnībām, kas var palīdzēt šādas personas identificēt, tostarp pirkstu nospiedumus, kā arī šādu informāciju, izņemot citus personas datus – uzvārdu, pirmslaulību uzvārdu, vārdus un visus pseidonīmus vai pieņemtos vārdus, dzimšanas datumu un vietu, valstspiederību, dzimumu, dzīvesvietu, profesiju un atrašanās vietu, datus par vadītāja apliecībām, identifikācijas dokumentiem un pases datus. Pēc tam, kad šādi personas dati ir nodoti Interpolam, *Atalanta* tos neglabā,

— datus par iekārtām, kurus šādas personas izmanto."

3. Vienotās rīcības 12. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"1. Pamatojoties uz Somālijas piekrišanu tam, ka dalībvalstis vai trešās valstis īsteno savu jurisdikciju, no vienas puses, un ANO Jūras tiesību konvencijas 105. pantu, no otras puses, personas, par kurām ir aizdomas, ka Somālijas teritoriālajos ūdeņos vai atklātā jūrā tās ir iecerējušas veikt, veic vai ir veikušas pirātiskas darbības vai bruņotas laupīšanas, kā minēts Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijas 101. un 103. pantā, un ko aiztur un patur apcietinājumā nolūkā īstenot tiesvedību, kā arī īpašumus, kas kalpojuši šo aktu veikšanai, nodod:

— tās operācijā piedalošās dalībvalsts vai trešās valsts kompetentajām iestādēm, ar kuras kuģi veikta aizturēšana, vai

— ja šī valsts nevar vai nevēlas īstenot savu jurisdikciju – tai dalībvalstij vai trešai valstij, kas vēlas īstenot savu jurisdikciju pār iepriekšminētajām personām un īpašumu."

4. Vienotās rīcības 15. pantam pievieno šādu punktu:

"3. Ar šo AP ir pilnvarots, pamatojoties uz savstarpīguma principu, nodot Amerikas Savienoto Valstu vadītajiem Koalīcijas jūras spēkiem ("KJS"), proti, to štābam, un ES militārās operācijas vietā klātesošām trešām valstīm, kas nepiedalās KJS, un starptautiskām organizācijām ES klasificētu informāciju un dokumentus, kuri izstrādāti ES militārās operācijas mērķim *RESTREINT UE* pakāpē, ja šāda informācijas nodošana uz vietas ir vajadzīga operatīvu iemeslu dēļ, saskaņā ar Padomes drošības reglamentu un ievērojot vienošanās starp AP un iepriekš norādīto trešo personu kompetentajām iestādēm."

5. Vienotās rīcības 16. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"3. ES militārā operācija beidzas 2012. gada 12. decembrī."

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2010. gada 7. decembrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. REYNDERS

KOMISIJAS LĒMUMS

(2010. gada 9. decembris),

ar ko groza Lēmumu C(2007) 2286 par EPP noteikumiem par priekšlikumu iesniegšanu un saistītajām vērtēšanas, atlases un dotāciju piešķiršanas procedūrām attiecībā uz netiešajām darbībām saskaņā ar Septītās pamatprogrammas (2007.–2013. gads) īpašo programmu "Idejas"

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2010/767/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1906/2006, ar ko paredz noteikumus uzņēmumu, pētniecības centru un universitāšu līdzdalībai Septītās pamatprogrammas darbībās un pētījumu rezultātu izplatīšanai (2007.–2013. gads) [1], un jo īpaši tās 16. panta 3. punktu,

tā kā:

(1) Komisija ar 2007. gada 6. jūnija Lēmumu C(2007) 2286 pieņēma noteikumus par priekšlikumu iesniegšanu Eiropas Pētniecības padomei (EPP) un par saistītajām vērtēšanas, atlases un dotāciju piešķiršanas procedūrām attiecībā uz netiešajām darbībām saskaņā ar Septītās pamatprogrammas (2007.–2013. gads) īpašo programmu "Idejas" ("EPP noteikumi").

(2) Komisija ar 2007. gada 27. septembra Lēmumu C(2007) 4429 grozīja minētos noteikumus.

(3) Pamatojoties uz pieredzi, kas gūta saistībā ar pirmajiem EPP uzaicinājumiem iesniegt priekšlikumus 2007., 2008. un 2009. gadā, un ņemot vērā izmaiņas, kas ieviestas Eiropas Savienības tiesību aktos vai ko skaidri pieprasījusi EPP Zinātniskā padome, ir attiecīgi jāgroza Lēmums C(2007) 2286,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

EPP noteikumi par priekšlikumu iesniegšanu un saistītajām vērtēšanas, atlases un dotāciju piešķiršanas procedūrām attiecībā uz netiešajām darbībām saskaņā ar Septītās pamatprogrammas (2007.–2013. gads) īpašo programmu "Idejas", kas pieņemti ar Lēmumu C(2007) 2286, tiek aizstāti ar pielikumā izklāstītajiem noteikumiem.

2. pants

1. EPP noteikumi par priekšlikumu iesniegšanu un saistītajām vērtēšanas, atlases un dotāciju piešķiršanas procedūrām attiecībā uz netiešajām darbībām saskaņā ar Septītās pamatprogrammas (2007.–2013. gads) īpašo programmu "Idejas" ir piemērojami visiem EPP uzaicinājumiem iesniegt priekšlikumus, kas publicēti no šā lēmuma spēkā stāšanās dienas.

2. Noteikumi par neatkarīgu ekspertu iecelšanu un viņiem maksājamo atlīdzību un vadošajiem pētniekiem, kuri tiek uzaicināti uz interviju, kā paredzēts Komisijas pieņemtajos apstiprinājuma vēstuļu paraugos, kā arī 3. sadaļā un B un C pielikumā EPP noteikumiem par priekšlikumu iesniegšanu un saistītajām vērtēšanas, atlases un dotāciju piešķiršanas procedūrām attiecībā uz netiešajām darbībām saskaņā ar Septītās pamatprogrammas (2007.–2013. gads) īpašo programmu "Idejas", ir piemērojami no šā lēmuma spēkā stāšanās dienas.

3. pants

Šis lēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

Briselē, 2010. gada 9. decembrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

[1] OV L 391, 30.12.2006., 1. lpp.

PIELIKUMS

EIROPAS PĒTNIECĪBAS PADOME

Noteikumi par priekšlikumu iesniegšanu un saistītajām vērtēšanas, atlases un dotāciju piešķiršanas procedūrām attiecībā uz Septītās pamatprogrammas (2007.–2013. gads) īpašo programmu "Idejas"

SATURS

1. Preambula – Terminu definīcijas . . . 53

2. Ievads . . . 53

2.1. Principi . . . 53

2.2. Priekšlikumu iesniegšana . . . 54

2.2.1. Uzaicinājumi iesniegt priekšlikumus . . . 54

2.2.2. Provizoriskā reģistrācija . . . 54

2.2.3. Iesniegšana . . . 54

2.2.4. Palīdzība iesniegšanā . . . 55

2.2.5. Saņemšana . . . 55

2.2.6. Atbilstības pārbaude . . . 55

3. Profesionālapskate . . . 56

3.1.1. Neatkarīgo ekspertu pienākumi . . . 56

3.1.2. Ekspertu iecelšana . . . 57

3.1.2.1. Neatkarīgo ekspertu izslēgšana pēc priekšlikuma iesniedzēja pieprasījuma . . . 57

3.1.3. Iecelšanas nosacījumi, Rīcības kodekss un interešu konflikts . . . 57

3.1.4. Neatkarīgie novērotāji . . . 58

3.1.5. Profesionālapskates kritēriji . . . 59

3.1.6. Profesionālapskates organizācija . . . 59

3.1.6.1. "Progresīvās" pētniecības projektu profesionālapskate . . . 59

3.1.6.2. Divpakāpju iesniegšanas procedūra "progresīvās" pētniecības projektiem . . . 60

3.1.6.3. Koordinācijas un atbalsta pasākumu profesionālapskate . . . 61

3.1.7. Profesionālapskates rezultāti, priekšlikumu atlase un noraidīšana . . . 61

3.1.8. Atbilde . . . 62

3.1.9. Palīdzības un pārsūdzības procedūra . . . 62

3.1.10. Ziņošana un informācija par profesionālapskates procesu . . . 63

4. Piešķiršanas lēmums un dotāciju nolīgumu sagatavošana . . . 63

5. Pielikumi 64

5.1. A pielikums – Procedūras priekšlikumu iesniegšanai papīra formā 64

5.2. B pielikums – Ētikas izvērtēšanas procedūras 64

5.3. C pielikums – Noteikumi uz interviju uzaicināto vadošo pētnieku ceļa izdevumu, dienas naudas un uzturēšanās izdevumu atlīdzināšanai 67

5.4. D pielikums – Drošības jautājumi – Jutīgas EPP darbības 69

1. PREAMBULA – TERMINU DEFINĪCIJAS

Eiropas Pētniecības padomi (EPP) izveidoja Eiropas Komisija ([1]) saskaņā ar noteikumiem, ko paredz Septītās pamatprogrammas pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem īpašā programma "Idejas" (īpašā programma "Idejas") ([2]), kā līdzekli minētās īpašās programmas īstenošanai.

EPP ietilpst Zinātniskā padome, ģenerālsekretārs un īpašā īstenošanas struktūrvienība, ko izveidoja Eiropas Komisija kā Eiropas Pētniecības padomes izpildaģentūru ([3]); tā ir pakļauta Komisijai un darbojas saskaņā ar Komisijas garantētās autonomijas un integritātes nosacījumiem.

Skaidrības labad šim dokumentam ir piemērojamas turpmāk noteiktās terminu definīcijas.

"EPPIA" ir Eiropas Pētniecības padomes izpildaģentūra.

"7. pamatprogramma" ir Eiropas Kopienas Septītā pamatprogramma pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007.–2013. gads) ([4]).

"Līdzdalības noteikumi" ir noteikumi uzņēmumu, pētniecības centru un universitāšu līdzdalībai 7. pamatprogrammas darbībās un pētījumu rezultātu izplatīšanai (2007.–2013. gads) ([5]).

"Finanšu regula" ir Padomes 2002. gada 25. jūnija Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam ([6]).

2. IEVADS

Šā dokumenta mērķis ir izklāstīt noteikumus, kas attiecināmi uz priekšlikumu iesniegšanu un profesionālapskati un uz dotāciju piešķiršanu izraudzītajiem priekšlikumiem. Noteikumi paredz pamatparametrus, kas izstrādāti nolūkā nodrošināt, lai procedūras, kuru rezultātā tiek piešķirtas dotācijas, būtu precīzas, taisnīgas, efektīvas un atbilstošas. Tie ir izstrādāti sadarbībā ar EPP Zinātnisko padomi; viena no minētās padomes atbildības jomām cita starpā ir izstrādāt darba programmu "Idejas", profesionālapskates metodes un procedūras priekšlikumu profesionālapskatei saskaņā ar īpašo programmu "Idejas" un to neatkarīgo ekspertu noteikšanai, kuri palīdz šādā profesionālapskatē. Tos pieņem Komisija saskaņā ar Līdzdalības noteikumiem.

Noteikumu 1. iedaļā raksturoti pamatprincipi, kas attiecas uz procesu no iesniegšanas līdz dotāciju piešķiršanai: izcilība, pārredzamība, taisnīgums un objektivitāte, efektivitāte un ātrums, kā arī ētiski apsvērumi.

Noteikumu 2. iedaļā raksturotas procedūras pieteikumu iesniegšanai un to vēlākai apstrādei, ieskaitot atbilstības novērtēšanu.

Noteikumu 3. iedaļā raksturota profesionālapskate, tostarp tas, kā tiek atlasīti un iecelti neatkarīgi eksperti, rīcība iespējamo un faktisko interešu konfliktu gadījumā un profesionālapskates organizācija. Tajā ir arī izklāstīts, kā tiek apstrādātas pārsūdzības un sūdzības un sagatavoti ziņojumi par profesionālapskati un dotāciju piešķiršanu.

Noteikumu 4. iedaļā raksturota dotāciju sagatavošana un piešķiršana.

2.1. **Principi**

Viss process no priekšlikumu iesniegšanas līdz dotāciju piešķiršanai ir atkarīgs no vairākiem vispārzināmiem principiem:

— *Izcilība*. Attiecībā uz projektiem, kas tiek atlasīti finansējumam, jābūt iespējai pierādīt augstu zinātnisko un/vai tehnisko kvalitāti.

([1]) OV L 57, 24.2.2007., 14. lpp.
([2]) OV L 400, 30.12.2006., 243. lpp.
([3]) OV L 9, 12.1.2008., 15. lpp.
([4]) OV L 412, 30.12.2006., 1. lpp.
([5]) OV L 391, 30.12.2006., 1. lpp.
([6]) OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

— *Pārredzamība*. Finansējuma un dotāciju piešķiršanas lēmumiem jābūt pamatotiem ar skaidri izklāstītiem noteikumiem un procedūrām, un pieteikumu iesniedzējiem, kas ir juridiskas personas, un vadošajiem pētniekiem ir jāsaņem atbilstoša atbilde par viņu priekšlikumu profesionālapskates rezultātu.

— *Taisnīgums un objektivitāte*. Attieksmei pret visiem priekšlikumiem ir jābūt konsekventai un vienādai. Priekšlikumi jāvērtē objektīvi un pēc to būtības neatkarīgi no to izcelsmes vai iesniedzēja, vadošā pētnieka vai jebkura grupas locekļa identitātes.

— *Konfidencialitāte*. Visi priekšlikumi un saistītie dati, zināšanas un dokumenti, kas tiek paziņoti EPPIA, ir jāuzskata par konfidenciāliem.

— *Efektivitāte un ātrums*. Profesionālapskatei un dotāciju sagatavošanai un piešķiršanai jānorit pēc iespējas ātrāk un samērīgi, saglabājot profesionālapskates kvalitāti un ievērojot tiesisko regulējumu.

— *Ētiski un drošības apsvērumi*. Jebkurš priekšlikums, kas ir pretrunā ētikas pamatprincipiem vai neatbilst attiecīgajām drošības procedūrām, var tikt izslēgts no profesionālapskates, atlases un dotāciju piešķiršanas procesa jebkurā laikā.

2.2. **Priekšlikumu iesniegšana**

2.2.1. *Uzaicinājumi iesniegt priekšlikumus*

Priekšlikumus iesniedz, atsaucoties uz uzaicinājumiem iesniegt priekšlikumus ("uzaicinājumi") [1]. Uzaicinājumu saturs un termiņš tiek izklāstīts darba programmā "Idejas" un publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ("uzaicinājuma teksts") Komisijas tīmekļa vietnē(-ēs) [2], kā arī EPP tīmekļa vietnē, kurā būs iekļautas hipersaites uz Komisijas tīmekļa vietni(-ēm).

Uzaicinājumos "progresīvās" pētniecības projektiem var norādīt visa uzaicinājuma provizorisko budžetu vai provizorisko budžetu īpašām pētniecības jomām saistībā ar uzaicinājumu, ko novērtēs atsevišķas neatkarīgu ekspertu komisijas.

Uzaicinājumā arī norāda, vai jāievēro vienpakāpes vai divpakāpju iesniegšanas procedūra un/vai vienpakāpes vai divpakāpju profesionālapskates procedūra. Divpakāpju iesniegšanas procedūras gadījumā otrajā pakāpē pilnu priekšlikumu lūdz iesniegt vienīgi tiem iesniedzējiem, kuru priekšlikumi ir pozitīvi novērtēti pirmajā pakāpē.

2.2.2. *Provizoriskā reģistrācija*

Ņemot vērā īpašās programmas "Idejas" augšupējo pieeju, EPP cer sagaidīt lielu priekšlikumu skaitu visās pētniecības jomās. Lai EPP varētu nodrošināt EPP profesionālapskates procesam vajadzīgos resursus un pieredzi, uzaicinājumā var paredzēt provizorisku reģistrāciju.

Provizoriskā reģistrācija var ietvert paziņojumu par iecerēto priekšlikuma priekšmetu un paredzētajiem pētniecības mērķiem.

Ja uzaicinājumi paredz provizorisku reģistrāciju, potenciālais priekšlikuma iesniedzējs pirms provizoriskās reģistrācijas termiņa beigām pieprasa Elektroniskās priekšlikumu iesniegšanas pakalpojuma IT sistēmas (pašlaik *EPSS*, turpmāk tekstā – elektroniskā iesniegšanas sistēma) pieteikumvārdu un paroli, kas vajadzīgi, lai varētu iesniegt priekšlikumu. Termiņu(-us) provizoriskai reģistrācijai var noteikt dažas nedēļas pirms uzaicinājuma termiņa(-iem) priekšlikumu iesniegšanai. Provizoriskā reģistrācija un priekšlikumu iesniegšana ir divi dažādi posmi. Ja uzaicinājums paredz provizorisko reģistrāciju, bet priekšlikuma iesniedzējs to neveic, tad elektroniskā iesniegšanas sistēma nepieņems iesniegto priekšlikumu.

Ja uzaicinājumi neparedz provizorisko reģistrāciju, potenciālais iesniedzējs tik un tā reģistrējas un pieprasa *EPSS* pieteikumvārdu un paroli, lai varētu iesniegt priekšlikumu, pirms uzaicinājuma termiņa beigām.

Izņēmuma gadījumos potenciālais priekšlikuma iesniedzējs var EPPIA lūgt atļauju iesniegt priekšlikumu papīra formā, kā to paredz šā lēmuma A pielikums.

2.2.3. *Iesniegšana*

Priekšlikumus iesniedz un – attiecīgā gadījumā – provizorisko reģistrāciju veic elektroniski, izmantojot tīmeklī balstīto elektronisko iesniegšanas sistēmu (pašlaik – *EPSS*), ko uztur Komisija.

Priekšlikumos "progresīvās" pētniecības pasākumiem atbilstoši darba programmas "Idejas" noteikumiem iesaista vadošo pētnieku (VP) – norādītu privātpersonu, kura uzņemas zinātnisko atbildību par projektu. Priekšlikumus iesniedz VP, kuru ir pilnvarojusi ierosinātā uzņēmēja iestāde, kura formāli ir priekšlikuma iesniedzējs, kas ir juridiska persona, un kurai tiks piešķirta dotācija [3]. Visā iesniegšanas un profesionālapskates procesā VP ir galvenais saziņas kanāls starp EPPIA un priekšlikuma iesniedzēju, kas ir juridiska persona.

[1] Izņēmums var būt Līdzdalības noteikumu 14. pantā minētie koordinācijas un atbalsta pasākumi.
[2] http://cordis.europa.eu/home_en.html; http://ec.europa.eu/research/participants/portal; http://erc.europa.eu
[3] Izņēmuma gadījumā VP pats var būt priekšlikuma iesniedzējs, kas ir juridiska persona.

Visu priekšlikuma datu sagatavošana un augšupielāde jāveic un piekrišana elektroniskās iesniegšanas sistēmas izmantošanas nosacījumiem un profesionālapskates noteikumiem jādod pirms priekšlikuma iesniegšanas mēģinājuma.

Elektroniskā iesniegšanas sistēma veiks vairākas pamatpārbaudes. Tikai pēc šo pārbaužu pabeigšanas elektroniskā iesniegšanas sistēma ļaus iesniegt priekšlikumu. Šīs pārbaudes neaizstāj 2.2.6. punktā minētās formālās atbilstības pārbaudes, un tās nevar sniegt pārliecību par to, ka datņu saturs atbilst uzaicinājuma prasībām. Iesniegšanu uzskata par veiktu brīdī, kad VP uzsāk galīgās iesniegšanas procesu, kā to norādījusi elektroniskā iesniegšanas sistēma, un nevienu brīdi pirms tam.

Priekšlikumi, kas nosūtīti ar noņemamām elektroniskām atmiņas ierīcēm (piemēram, *CD-ROM* vai jebkuru līdzīgu elektronisko ierīci), pa e-pastu vai faksu, netiks uzskatīti par iesniegtiem un netiks vērtēti. Izņēmuma gadījumos, ja VP nav iespēju piekļūt elektroniskajai iesniegšanas sistēmai, viņš var EPPIA lūgt atļauju iesniegt priekšlikumu papīra formā. Procedūras saistībā ar šādu pieprasīšanu un formalitātes, kas jāizpilda, iesniedzot priekšlikumu papīra formā, izklāstītas šo noteikumu A pielikumā.

Procedūra priekšlikumu atsaukšanai tiks norādīta attiecīgajās Vadlīnijās priekšlikumu iesniedzējiem. Atsaukts priekšlikums netiks vēlāk ņemts vērā profesionālapskatē vai atlasē.

Ja viens priekšlikums tiks iesniegts vairāk nekā vienu reizi, vērtēta tiks tikai jaunākā prasībām atbilstošā tā versija.

Priekšlikumus vienmēr glabā drošos apstākļos. Ja priekšlikums vairs nav vajadzīgs, visas kopijas, izņemot tās, kas vajadzīgas arhivēšanas un/vai revīzijas mērķiem, iznīcina.

2.2.4. *Palīdzība iesniegšanā*

Vadlīnijās priekšlikumu iesniedzējiem ir sīki izklāstīts, kā VP, grupu locekļi vai pieteikumu iesniedzēji, kas ir juridiskas personas, var saņemt palīdzību vai informāciju par jebkuru ar uzaicinājumu saistītu jautājumu. Tajās norādīta valstu kontaktpunktu, EPPIA un EPP palīdzības dienestu kontaktinformācija. Ar elektronisko iesniegšanas sistēmu saistītiem jautājumiem paredzēts specializēts palīdzības dienests.

2.2.5. *Saņemšana*

Reģistrē iesniegto priekšlikumu pēdējās versijas saņemšanas datumu un laiku. Pēc uzaicinājuma termiņa beigām pa e-pastu nosūta apstiprinājumu par saņemšanu, kurā norāda:

— priekšlikuma nosaukumu un unikālo priekšlikuma identifikatoru (priekšlikuma numuru),

— tā uzaicinājuma identifikatoru, kuram priekšlikums paredzēts,

— saņemšanas datumu un laiku (kas attiecībā uz elektroniski iesniegtiem priekšlikumiem tiek noteikts līdz uzaicinājuma termiņa beigām).

Pēc iesniegšanas EPPIA sazinās ar VP un/vai priekšlikuma iesniedzēju, kas ir juridiska persona, tikai tad, ja tas nepieciešams, lai precizētu, piemēram, atbilstības jautājumus vai pārbaudītu priekšlikumā ietvertos administratīvos vai juridiskos datus ([1]). Tomēr divpakāpju procedūrā un tikai attiecībā uz paturētiem priekšlikumiem VP, ko pilnvarojis priekšlikuma iesniedzējs, kas ir juridiska persona, atbilstoši uzaicinājumā norādītajiem nosacījumiem var tikt uzaicināts iesniegt papildu priekšlikumu vai papildu informāciju par sākotnējo priekšlikumu un/vai ierasties uz interviju.

2.2.6. *Atbilstības pārbaude*

Priekšlikumiem jāatbilst visiem atbilstības kritērijiem, lai tos varētu paturēt profesionālapskatei. Šos kritērijus piemēro stingri. Divpakāpju priekšlikumu iesniegšanas gadījumā atbilstības pārbaudi veic katrā pakāpē. Visi priekšlikumi, kas iesniegti, atbildot uz uzaicinājumu, tiks pārbaudīti, piemērojot šādus atbilstības kritērijus:

— priekšlikuma saņemšana pirms termiņa beigām (uzaicinājumā norādītā datuma un laika),

([1]) Elektroniskās iesniegšanas sistēmas operators var sazināties ar priekšlikuma izstrādātāju, lai precizētu vai atrisinātu ar iesniegšanu saistītas tehniskas problēmas.

— priekšlikuma pabeigtība, t. i., visu prasīto daļu un veidlapu esība ([1]),

— uzaicinājuma darbības joma – priekšlikuma saturam jābūt saistītam ar uzaicinājumā izklāstītajiem mērķiem, tematiem un finansēšanas shēmu, kā noteikts darba programmā "Idejas". Priekšlikumu par neatbilstošu, pamatojoties uz "tvēruma" apsvērumiem, uzskata tad, ja tas ir nepārprotami acīm redzams ([2]),

— visi atbilstības papildu kritēriji, kas attiecas uz uzaicinājumu un ir norādīti darba programmā "Idejas" un uzaicinājuma iedaļā.

Ja pirms profesionālapskates posma, tā laikā vai pēc tā kļūst skaidrs, ka viens vai vairāki atbilstības kritēriji nav izpildīti, priekšlikumu atzīst par neatbilstošu un atsauc no jebkādas turpmākas pārbaudes. Ja ir šaubas par priekšlikuma atbilstību, profesionālapskati drīkst turpināt, līdz tiek pieņemts galīgais lēmums par atbilstību. Tas, ka priekšlikums tiek novērtēts šādos apstākļos, nav uzskatāms par tā atbilstības pierādījumu.

Ja jautājums par atbilstību nav pietiekami skaidrs un tiek uzskatīts, ka ir vajadzīga jautājuma padziļināta izvērtēšana, var sasaukt atbilstības novērtēšanas komiteju. Šādas komitejas uzdevums ir nodrošināt saskaņotu šādu gadījumu juridisko interpretāciju un vienlīdzīgu attieksmi pret priekšlikumu iesniedzējiem, kas ir juridiskas personas, un VP, kas ir iesaistīti priekšlikumā ([3]).

Tos VP, kuru priekšlikumi tiek atzīti par neatbilstošiem, informē par šāda lēmuma pamatojumu.

3. PROFESIONĀLAPSKATE

3.1.1. *Neatkarīgo ekspertu pienākumi*

Priekšlikumus vērtē neatkarīgi eksperti (profesionālapskates veicēji), lai nodrošinātu, ka finansējumam tiek izvēlēti tikai viskvalitatīvākie priekšlikumi. Neatkarīgs eksperts ir eksperts, kas nav saistīts ar EPP un Komisiju ([4]), darbojas privātpersonas statusā un sava darba izpildē nepārstāv nevienu organizāciju vai zinātnieku aprindas.

Profesionālapskates kontekstā izšķir piecus neatkarīgu ekspertu veidus:

1. *EPP profesionālapskates komisiju vadītāji* – organizē darbu savā komisijā, vada komisijas sanāksmes un piedalās nobeiguma konsolidācijas sanāksmē. Viņi var arī veikt priekšlikumu individuālu novērtēšanu, parasti attālināti, sagatavojoties komisijas sanāksmēm.

2. *EPP profesionālapskates komisiju locekļi* – palīdz sagatavoties komisijas sanāksmēm, apmeklē sanāksmes un var arī sniegt ieguldījumu priekšlikumu individuālajā novērtēšanā, parasti attālināti.

3. *Komisijas novērtētāji* – neatkarīgi eksperti, kuriem tiek lūgta palīdzība priekšlikumu individuālajā novērtēšanā. Viņi parasti nepiedalās komisijas sanāksmēs.

4. *Arbitri* – neatkarīgi eksperti, kuri veic priekšlikumu individuālu vērtēšanu tikai attālināti un kuriem netiek maksāta atlīdzība par viņu veiktajiem uzdevumiem.

5. *Neatkarīgie novērotāji* – neatkarīgi eksperti, kuriem lūdz pārbaudīt profesionālapskates procesu no tā darbības un īstenošanas viedokļa. Viņi neveic vērtējamo priekšlikumu vērtēšanu. Viņi var piedalīties jebkurā sanāksmē visā profesionālapskates procesā.

([1]) Priekšlikumā ietvertās informācijas pilnīgums būs jāvērtē neatkarīgajiem ekspertiem. Atbilstības pārbaudes ir saistītas tikai ar attiecīgo priekšlikuma daļu un veidlapu esību un pieprasīto papilddokumentu derīgumu.

([2]) Priekšlikumus parasti vērtē pēc kritērijiem, ko attiecina uz to finansēšanas shēmu, kurā priekšlikumi iesniegti. Tomēr, piemēram, gadījumos, kad finansēšanas shēma izvēlēta kļūdaini, EPPIA var nolemt, ka vērtēs priekšlikumu pēc citas finansēšanas shēmas kritērijiem. To var darīt tikai tad, ja ir acīm redzams, ka priekšlikums neatbilst vai tikai daļēji atbilst sākotnēji izvēlētajai finansēšanas shēmai, un ja attiecīgajā uzaicinājumā ir pieejama atbilstošāka finansēšanas shēma.

([3]) Šīs komisijas sastāvā ir EPPIA personāls un – vajadzības gadījumā – cits Komisijas personāls, kam ir vajadzīgās specializētās zināšanas par juridiskajiem jautājumiem un/vai informācijas sistēmām. Tā izskata priekšlikumu un ar tā iesniegšanu saistītos apstākļus un sniedz speciālistu padomu, lai nodrošinātu atbalstu lēmuma pieņemšanā par to, vai noraidīt priekšlikumu, pamatojoties uz atbilstības kritērijiem. Komisija var nolemt, ka ir jāsazinās ar VP un juridisko personu, kas ir priekšlikuma iesniedzēja, lai precizētu konkrētu jautājumu.

([4]) Personālu no attiecīgajām specializētajām ES aģentūrām uzskata par neatkarīgiem ekspertiem.

3.1.2. *Ekspertu iecelšana* [1]

EPP Zinātniskā padome atbild par neatkarīgu ekspertu ieteikšanu "progresīvās" pētniecības projektu profesionālapskatei [2] atbilstoši Līdzdalības noteikumu 17. panta 2. punktam un netiešo darbību īstenošanas uzraudzību Līdzdalības noteikumu 27. panta 1. punkta nozīmē. Lai izraudzītos neatkarīgos ekspertus, EPP Zinātniskā padome var paļauties uz saviem locekļiem un uz informāciju, ko sniedz komisijas locekļi vai EPPIA. Pamatojoties uz viņu priekšlikumu, EPPIA oficiāli ieceļ šādus ekspertus [3].

Neatkarīgajiem ekspertiem jābūt prasmēm un zināšanām, kas atbilst darbības jomām, kurās viņiem tiek lūgta palīdzība. Viņiem jābūt ieguvušiem augsta līmeņa profesionālo pieredzi publiskajā vai privātajā sektorā zinātniskajā pētniecībā, stipendiju piešķiršanā vai zinātniskajā pārvaldībā. Var būt vajadzīgas arī citas prasmes (piemēram, jauno zinātnieku darbaudzināšana un izglītošana, projektu vadība vai novērtēšana, tehnoloģiju nodošana un jauninājumi, starptautiskā sadarbība zinātnes un tehnoloģiju jomā). Lai ieceltu neatkarīgus ekspertus darbam ar klasificētu informāciju, vajadzīga attiecīgas pakāpes drošības pielaide.

EPPIA izmanto arī ekspertu sarakstu, kas sagatavots, pamatojoties uz *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētajiem uzaicinājumiem iesniegt priekšlikumus, kā arī citu tādu ekspertu sarakstu, kuriem ir vajadzīgā kvalifikācija un kuri izraudzīti, piemēram, apspriežoties ar valstu pētniecības finansēšanas aģentūrām un līdzīgām organizācijām. Eksperti var būt no citām valstīm, kas nav dalībvalstis vai ar 7. pamatprogrammu saistītas valstis.

Komplektējot ekspertu grupas, EPPIA cenšas nodrošināt visaugstāko zinātniskās un tehniskās pieredzes līmeni ar uzaicinājumu saistītajās jomās, ņemot vērā arī citus kritērijus, piemēram:

— saprātīga sieviešu un vīriešu iekļaušana no visas ES un saistītajām valstīm, kā arī trešām valstīm [4],

— regulāra ekspertu rotācija, kas atbilst vajadzībai pēc nepārtrauktības. Kopumā paredzamā personāla mainība ir vismaz ceturtdaļa no katrā pētniecības jomā izmantotajiem ekspertiem katrā kalendārajā gadā.

Ekspertiem jābūt arī atbilstošām valodu zināšanām, kas vajadzīgas priekšlikumu novērtēšanai.

Individuāliem priekšlikumiem norīkoto neatkarīgo ekspertu vārdus un uzvārdus nepublisko. Tomēr to neatkarīgo ekspertu saraksts, kuri ir palīdzējuši novērtēt priekšlikumus, kas saņemti, atsaucoties uz uzaicinājumu saistībā ar īpašo programmu "Idejas", katru gadu tiks publicēts Komisijas tīmekļa vietnē(-ēs). Turklāt ekspertu komisijas locekļu saraksts tiks publicēts EPP tīmekļa vietnē.

Jebkāda tieša vai netieša saziņa par uzaicinājuma profesionālapskati starp VP un/vai priekšlikuma iesniedzēju, kas ir juridiska persona, kura iesniedz priekšlikumu, atsaucoties uz to pašu uzaicinājumu, un jebkuru attiecīgajā profesionālapskatē iesaistītu neatkarīgu ekspertu ir stingri aizliegta. Ja šāda saziņa notiek, EPPIA var izslēgt attiecīgo priekšlikumu no konkrētā uzaicinājuma.

3.1.2.1. Neatkarīgo ekspertu izslēgšana pēc priekšlikuma iesniedzēja pieprasījuma

Attiecīgās Vadlīnijas priekšlikumu iesniedzējiem var atļaut viņiem pieprasīt, lai konkrēta persona [5] neveic viņu priekšlikumu profesionālapskati. Šādos gadījumos priekšlikumu iesniedzējiem lūgs norādīt viņu prasības iemeslus [6]. Šādos apstākļos, ja norādītā persona ir neatkarīgs eksperts, kas piedalās priekšlikumu vērtēšanā attiecībā uz konkrēto uzaicinājumu, viņa var tikt izslēgta no attiecīgā priekšlikuma vērtēšanas, kamēr vien EPPIA ir iespējas nodrošināt priekšlikuma vērtēšanu.

3.1.3. *Iecelšanas nosacījumi, Rīcības kodekss un interešu konflikts*

Šajā punktā izklāstīts, kā EPPIA ieceļ neatkarīgus ekspertus, kuru uzdevums ir palīdzēt to priekšlikumu profesionālapskates veikšanā, kuri iesniegti atbilstoši īpašajai programmai "Idejas". To pašu procedūru EPPIA var izmantot pēc analoģijas, ieceļot ekspertus uzdevumu veikšanai Līdzdalības noteikumu 27. panta 1. punkta nozīmē.

EPPIA izdod apstiprinājuma vēstuli, kas jāparaksta neatkarīgajam ekspertam, pamatojoties uz Komisijas apstiprinātajiem paraugiem. Apstiprinājuma vēstulē izklāsta neatkarīgā eksperta un EPPIA savstarpējo attiecību regulējumu, saskaņā ar kuru konkrētais eksperts var tikt uzaicināts izmantot savas speciālās zināšanas, lai palīdzētu EPP.

---

[1] Līdzdalības noteikumu 17. panta 2. punkts.

[2] Atlase, ko veic Zinātniskā padome, ne vienmēr var būt nepieciešama, lai ieceltu koordinācijas un atbalsta pasākumu profesionālapskates veicējus.

[3] Saskaņā ar Līdzdalības noteikumiem un/vai Komisijas 2008. gada 8. oktobra Lēmumu C(2008) 5694, ar ko deleģē pilnvaras EPPIA.

[4] Eiropas Savienība pētniecības jomā īsteno dzimumu līdztiesības un iespēju vienlīdzības politiku. Šajā ziņā ir piemērojams Komisijas 2000. gada 19. jūnija Lēmums 2000/407/EK par dzimumu līdzsvaru tās izveidotajās komitejās un ekspertu grupās. Tajā pašā kontekstā Līdzdalības noteikumu 17. panta 2. punkts paredz, ka, "veidojot neatkarīgu ekspertu grupas, jāveic attiecīgi pasākumi, lai nodrošinātu saprātīgu dzimumu līdzsvaru".

[5] Attiecīgās Vadlīnijas priekšlikumu iesniedzējiem varētu atļaut viņiem norādīt ne vairāk kā trīs šādas personas.

[6] Iemesliem jābūt pamatotiem ar skaidri saprotamiem apsvērumiem, piemēram, tieša zinātniska konkurence, profesionālais naidīgums vai tamlīdzīga situācija, kas varētu mazināt vai likt apšaubīt potenciālā profesionālapskates veicēja objektivitāti.

Šādā apstiprinājuma vēstulē izklāsta vispārējos nosacījumus, kas piemērojami neatkarīgiem ekspertiem, jo īpaši paredz Rīcības kodeksu neatkarīgiem ekspertiem profesionālapskatē, kuru pievieno apstiprinājuma vēstulei, būtiskākos noteikumus par konfidencialitāti, interešu konfliktu un norāda personas datu apstrādes veidu.

Iecelšana ir spēkā no brīža, kad neatkarīgais eksperts un EPPIA paraksta apstiprinājuma vēstuli.

Ekspertu komisiju vadītāji, locekļi, vērtētāji un neatkarīgie novērotāji par viņiem noteikto uzdevumu veikšanu ir tiesīgi saņemt finansiālu kompensāciju. Šādā gadījumā apstiprinājuma vēstulē izklāsta vispārējos kompensācijas nosacījumus.

Arbitriem par savu uzdevumu veikšanu nav tiesību saņemt finansiālu kompensāciju.

Katra uzticētā uzdevuma kontekstā visiem neatkarīgajiem ekspertiem jāapstiprina, ka viņiem nav (diskvalificējoša vai potenciāla) interešu konflikta attiecībā uz katru priekšlikumu, ko viņi izvērtē. Ja neatkarīgs eksperts konstatē interešu konfliktu saistībā ar priekšlikumu, rīcības gaita ir atkarīga no tā, vai interešu konflikts ir diskvalificējošs vai potenciāls.

Apstākļi, kuros var pastāvēt "diskvalificējoši" vai "potenciāli" interešu konflikti, raksturoti Rīcības kodeksā.

Neatkarīgie eksperti nedrīkst piedalīties priekšlikumu vērtēšanā saistībā ar uzaicinājumu, uz kuru atsaucoties viņi paši ir iesnieguši priekšlikumu.

Ja pastāv diskvalificējošs interešu konflikts, neatkarīgais eksperts nedrīkst ietekmēt attiecīgā priekšlikuma profesionālapskati. Jo īpaši neatkarīgais eksperts tad nedz palīdz individuālajā novērtēšanā (parasti attālināti), nedz izsakās vai balso jebkādā ekspertu komisijas apspriedē saistībā ar konkrēto priekšlikumu. Šādā gadījumā neatkarīgajam ekspertam jādodas prom no telpas (vai elektroniskā foruma), ja komisija apspriež individuālo priekšlikuma gadījumu, kurā pastāv šāds konflikts.

Ja pastāv potenciāls interešu konflikts, EPPIA izvērtē gadījuma apstākļus un pieņem lēmumu. Var tikt izlemts, vai ļaut neatkarīgajam ekspertam piedalīties attiecīgā priekšlikuma profesionālapskatē (tādā gadījumā ekspertam jāparaksta attiecīga deklarācija), vai izslēgt viņu tāpat kā diskvalificējoša konflikta gadījumā.

Ekspertam jāpaziņo par jebkuru zināmu interešu konfliktu pirms profesionālapskates sesijas.

Ja iepriekš nekonstatēts konflikts kļūst acīm redzams profesionālapskates laikā, tad neatkarīgajam ekspertam šis fakts nekavējoties jāpaziņo atbildīgajai amatpersonai. Ja konfliktu galu galā atzīst par diskvalificējošu, neatkarīgajam ekspertam jāatturas no turpmākās profesionālapskates, kas saistīta ar konkrēto priekšlikumu. Nekādas šā neatkarīgā eksperta iepriekšējās piezīmes un piešķirtos vērtējumus neņem vērā. Vajadzības gadījumā neatkarīgo ekspertu nomaina.

Ja neatkarīgs eksperts apzināti noklusē diskvalificējošu vai potenciālu interešu konfliktu un tas tiek konstatēts profesionālapskates sesijas laikā, neatkarīgais eksperts tiek nekavējoties izslēgts un viņam tiek piemērotas apstiprinājuma vēstulē paredzētās sankcijas. Jebkādi tādas profesionālapskates sesijas rezultāti, kurā viņš piedalījies, tiek atzīti par spēkā neesošiem, un attiecīgais(-ie) priekšlikums(-i) tiek vērtēts(-i) atkārtoti.

Pēc analoģijas ar Finanšu regulas Īstenošanas noteikumu [1] 265.a panta 3. punktu neatkarīga eksperta izdarīts Rīcības kodeksa pārkāpums vai citāds būtisks pārkāpums var tikt kvalificēts kā smags profesionālās ētikas pārkāpums un var būt par iemeslu konkrētā neatkarīgā eksperta izslēgšanai no EPPIA ieceļamo neatkarīgo ekspertu saraksta. Atbilstoši šādai izslēgšanai neatkarīgais eksperts tiek dzēsts no datubāzes, un viņam tiek liegts atkārtoti reģistrēties visu izslēgšanas laiku.

3.1.4. *Neatkarīgie novērotāji*

Neatkarīgus ekspertus var iecelt par novērotājiem, lai pārbaudītu profesionālapskates procesu no tā darbības un īstenošanas viedokļa. Novērotāju darba pienākumi aptver visu profesionālapskates sesiju, tostarp jebkādus attālinātus novērtējumus. Attālinātu novērtējumu gadījumā novērotājiem ir piekļuve visai EPPIA un profesionālapskates veicēju starpā īstenotās saziņas informācijai un viņi var sazināties ar dažiem vai visiem profesionālapskates veicējiem, lai apkopotu viņu viedokļus par profesionālapskates veikšanu. Novērotāji var piedalīties jebkurā sanāksmē, kas ir daļa no profesionālapskates sesijas.

EPPIA paraksta apstiprinājuma vēstuli ar katru neatkarīgo novērotāju. Neatkarīgo novērotāju iecelšanai izmanto Komisijas apstiprināto vēstules paraugu. Komisijas apstiprinātajā paraugā ir ietverts attiecīgais Rīcības kodekss profesionālapskates procesa novērotājiem.

EPPIA informē Programmas komiteju par ekspertiem, kas izvēlēti par novērotājiem, un par viņu pilnvarām.

[1] OV L 357, 31.12.2002., 1. lpp.

Novērotāju uzdevums ir vērot profesionālapskates sesijas no to norises, nevis to rezultāta viedokļa, ja vien profesionālapskašu rezultāts nav tiešs darbības aspektu rezultāts. Tālab nav nepieciešams, lai novērotājiem būtu īpašas zināšanas un pieredze vērtējamo priekšlikumu jomā. Tiek pat uzskatīts par lietderīgu izvairīties no tādu novērotāju iecelšanas, kuriem ir pārāk plašas zināšanas par konkrēto zinātnes un tehnoloģiju jomu, lai novērstu interešu konfliktus starp viņu viedokļiem par profesionālapskates rezultātu un sesiju darbību. Jebkurā gadījumā viņi neizpauž savus uzskatus par vērtējamiem priekšlikumiem vai neatkarīgo ekspertu viedokļiem saistībā ar priekšlikumiem.

Novērotāju uzdevums ir sniegt neatkarīgu padomu par profesionālapskates sesiju norisi, veidiem, kā šīs procedūras varētu uzlabot, un to, kā neatkarīgie eksperti piemēro vērtēšanas kritērijus. Novērotāji pārbauda, vai tiek ievērotas šajos noteikumos izklāstītās vai minētās procedūras, un ziņo programmas vadītājiem par to, kā procesu varētu uzlabot.

Novērotājiem jāievēro tādi paši konfidencialitātes pienākumi kā neatkarīgajiem ekspertiem un jāparaksta *apstiprinājuma vēstules*, tostarp konfidencialitātes vienošanās. Viņiem nav atļauts izpaust ziņas par priekšlikumiem, priekšlikumu pārbaudei ieceltajiem neatkarīgajiem ekspertiem vai apspriedēm, kas noris profesionālapskates ekspertu komisijās.

Novērotāji paziņo savus secinājumus EPP. Novērotāji tiek arī aicināti uzsākt neformālas apspriedes ar profesionālapskates sesijā iesaistītajām EPPIA amatpersonām un veikt novērojumus par jebkādiem iespējamiem uzlabojumiem, kurus varētu ieviest praksē nekavējoties.

EPPIA informē Programmas komiteju par novērotāju secinājumiem un var publiskot viņu ziņojuma kopsavilkumu.

Profesionālapskates procesa novērošanai piemēro konkrētajā darba uzdevumā noteiktos maksimumus. Darba uzdevumā noteiktos maksimumus var paplašināt ar rakstisku grozījumu.

3.1.5. *Profesionālapskates kritēriji*

Vērtēšanas kritēriji, tostarp jebkāda priekšlikumu klasifikācija un saistītie svērumi un sliekšņi, izklāstīti darba programmā "Idejas", pamatojoties uz principiem, kas izklāstīti īpašajā programmā "Idejas" un Līdzdalības noteikumos ([1]). Veids, kā tie tiks piemēroti, var būt sīkāk paskaidrots Vadlīnijās priekšlikumu iesniedzējiem ([2]).

Attiecībā uz priekšlikumiem, kas saistīti ar ētiski jutīgiem jautājumiem (sk. B pielikumu) vai kas ir jāizvērtē rūpīgāk no drošības apsvērumu viedokļa (sk. D pielikumu), piemēro īpašas procedūras.

3.1.6. *Profesionālapskates organizācija*

EPP Zinātniskā padome izstrādā profesionālapskates metodoloģiju, kas var niansēs atšķirties dažādiem uzaicinājumiem, pārrauga profesionālapskates procesu un izstrādā procedūras noteikumus EPP ekspertu komisijām, kurus publicē EPP tīmekļa vietnē (Vadlīnijas EPP profesionālapskates veicējiem). EPP Zinātniskā padome var arī deleģēt savus locekļus piedalīties komisiju sanāksmēs kā novērotājiem. Tomēr Zinātniskās padomes locekļi nekādos apstākļos neietekmē tās komisijas sanāksmes rezultātu, kurā viņi piedalās.

Profesionālapskate tiek organizēta, pamatojoties uz šā dokumenta 2.1. punktā izklāstītajiem principiem, lai nodrošinātu priekšlikumu vienveidīgu, stingru, uz kvalitāti balstītu novērtēšanu pēc darba programmā "Idejas" noteiktajiem kritērijiem.

Ja uzaicinājumā iesniegt priekšlikumus paredzēta divpakāpju novērtēšanas procedūra, tad novērtēšanā turpina piedalīties tikai priekšlikumi, kas izturējuši pirmo pakāpi saskaņā ar novērtējumu pēc ierobežota kritēriju kopuma ([3]).

3.1.6.1. "Progresīvās" pētniecības projektu profesionālapskate

Profesionālapskati veic, izveidojot neatkarīgu zinātnieku un stipendiātu komisijas. Komisijām var palīdzēt komisiju vērtētāji un specializēti arbitri, kas profesionālapskati pilnībā vai daļēji veic savās mājās vai darbavietā ("attālināta vērtēšana"). Komisijas izveido tā, lai tiktu aptverts viss uzaicinājuma pētniecības jomu klāsts, un katra komisija atbild par konkrētu pētniecības jomu kopumu.

([1]) Līdzdalības noteikumu 15. pants.

([2]) Priekšlikumus parasti vērtē pēc kritērijiem, ko attiecina uz to finansēšanas shēmu, kurā priekšlikumi iesniegti. Tomēr, piemēram, gadījumos, kad finansēšanas shēma izvēlēta kļūdaini, EPPIA var nolemt, ka vērtēs priekšlikumu pēc citas finansēšanas shēmas kritērijiem. To var darīt tikai tad, ja ir acīm redzams, ka priekšlikums neatbilst vai tikai daļēji atbilst sākotnēji izvēlētajai finansēšanas shēmai, un ja attiecīgajā uzaicinājumā ir pieejama atbilstošāka finansēšanas shēma.

([3]) Saskaņā ar Līdzdalības noteikumu 16. panta 1. punktu.

Komisijas darbojas saskaņā ar iepriekšminēto EPP komisiju reglamentu vecākā neatkarīgā eksperta vadībā.

Jebkuru profesionālapskati var organizēt divās secīgās pakāpēs. Šādā gadījumā pirmās pakāpes rezultāts ir ievaddati otrajai pakāpei. Notikumu secība pakāpē parasti ir tāda, kā izklāstīts turpmāk.

Priekšlikumu iedalīšana komisijām. Katrs priekšlikums tiek iedalīts kādai komisijai, pamatojoties uz priekšlikuma priekšmetu. Sākotnējā iedalīšana būs balstīta uz priekšlikuma iesniedzēja sniegto norādi, priekšlikuma nosaukumu un saturu un/vai informāciju, iespējams, "atslēgvārdu" formā, kā paredzēts priekšlikumā.

Individuāla novērtēšana. Priekšlikumus pēc attiecīgajiem kritērijiem izvērtē vismaz trīs profesionālapskates veicēji ([1]), kas ir kvalificēti ar priekšlikumu saistītajās zinātniskajās un/vai tehnoloģiju jomās un kas sagatavo individuālās novērtēšanas ziņojumus (INZ).

Komisiju veikta novērtēšana. Komisijām ir pienākums vienveidīgi pārbaudīt priekšlikumus, kas ietilpst viņu kompetences jomā ([2]), un darboties saskaņoti ar citām komisijām, lai nodrošinātu vienveidīgu attieksmi pret priekšlikumiem visās komisijās un uzaicinājumā atvērtajām zinātniskajām/tehnoloģiju jomām.

Komisijas spriedumu par priekšlikumu (ieskaitot jebkādus vērtējumus, kas tiek piešķirti priekšlikumam par atsevišķiem kritērijiem vai kopumā, un tā pozīciju sarindojumu sarakstā) pamato ar individuālajiem novērtējumiem un apspriedēm komisijā un pieņem ar balsu vairākumu. Komisijas veiktās novērtēšanas posma rezultāts ir sarindojuma saraksts. Profesionālapskates nobeiguma posmā komisija nosaka priekšlikumus, kas tiek ieteikti finansējumam, saskaņā ar uzaicinājumam piešķirto budžetu.

Intervijas. Ja tas ir noteikts darba programmā "Idejas", komisijas veiktā novērtēšana var ietvert intervijas ar VP un/vai priekšlikuma iesniedzēju, kas ir juridiska persona. Ceļa un uzturēšanās izdevumus, kas rodas saistībā ar intervijām, var atlīdzināt EPPIA. Noteikumi par atlīdzināšanu, kas piemērojami intervējamām personām, norādīti C pielikumā. Jebkuru interviju veic vismaz trīs komisijas locekļi. Intervijas var veikt profesionālapskates ekspertu komisijas sanāksmes vietā vai – atbilstoši tehniskajām iespējām – ar elektronisku līdzekļu starpniecību (videosaite, telekonference vai tamlīdzīgi).

Starpkomisiju novērtēšana (novērtēšana vairākās komisijās, nozarēs, pētniecības jomās utt.). Starpkomisiju novērtēšanā izveido galīgo ieteicamo to priekšlikumu sarindojumu, kuri paturēti uzaicinājumam kopumā (visās uzaicinājumā atvērtajās pētniecības jomās), rūpīgi novērtējot priekšlikumu kvalitāti dažādās komisijās. Novērtēšanu veic forumā, ko veido komisijas vadītāji vai viņu deleģēti komisijas locekļi. Starpkomisiju novērtēšanā īpašu uzmanību velta starpdisciplināriem priekšlikumiem, kas aptver dažādu komisiju kompetences jomas, priekšlikumiem jaunās un topošās jomās un "augsta riska/augsta ieguvuma" priekšlikumiem.

Ja darba programma "Idejas" paredz provizoriskus ar katru komisiju, nozari, pētniecības jomu utt. saistītus budžetus, apspriedē var apsvērt tikai tos priekšlikumus, kuri neietilpst to priekšlikumu klāstā, kas ir pietiekami augsti novērtēti, lai tos varētu iekļaut katrai komisijai, nozarei, pētniecības jomai utt. noteiktajā provizoriskajā budžetā.

Profesionālapskates rezultātā sagatavo Novērtēšanas ziņojumu (NZ) par katru priekšlikumu, ieskaitot starpkomisiju vērtēšanas rezultātus, attiecīgā gadījumā norādot komisijas galīgo ieteikumu par priekšlikumu, kopā ar individuālo neatkarīgo ekspertu vērtējumiem, kā arī jebkuru ieteikumu par piešķiramā finansējuma maksimālo apmēru.

3.1.6.2. Divpakāpju iesniegšanas procedūra "progresīvās" pētniecības projektiem

Ja ir piemērojama divpakāpju iesniegšanas procedūra, uzaicinājumā tas tiks norādīts. Šādos gadījumos katrai pakāpei piemērojamie novērtēšanas kritēriji būs izklāstīti darba programmā "Idejas". Konkrētā metodoloģija profesionālapskatei pirmajā un otrajā pakāpē var atšķirties (piemēram, komisijas vērtētāju, arbitru un/vai VP interviju izmantošanā).

([1]) Tie var būt tādu citu komisiju locekļi, kas nav komisija(-as), kurai(-ām) iedalīts priekšlikums, vai arbitri.
([2]) Minētais ietver vairākas komisijas vai jomas aptverošus starpdisciplīnu priekšlikumus, kas var tikt iedalīti izskatīšanai vairāk nekā vienas komisijas locekļiem vai papildu arbitriem.

VP vispirms jāiesniedz konspektīvs priekšlikums vai priekšlikuma izklāsts. Šis priekšlikums pirmajā pakāpē tiek vērtēts pēc kritērijiem, kas šai pakāpei noteikti uzaicinājumā.

Pēc priekšlikuma novērtēšanas pirmajā pakāpē komisijas novērtējumā var tikt nolemts, ka tiks izteikts uzaicinājums iesniegt paturētos priekšlikumus otrās pakāpes novērtēšanai. Neatkarīgi no jebkādas turpmākās starpkomisiju novērtēšanas komisijas ir pilnvarotas šajā pakāpē atbilstoši savai kompetencei ieteikt priekšlikumus, kas jāvirza otrajai pakāpei.

Pirmo pakāpi veiksmīgi izturējušie priekšlikumu iesniedzēji tiks uzaicināti iesniegt sīkāk izstrādātu priekšlikumu vai pilnīgāku un aktualizētu informāciju par sākotnējo priekšlikumu līdz noteiktam termiņam otrajai pakāpei. Lai ievērotu vienlīdzīgas attieksmes principu, komisija var ieteikt, ka no turpmākās vērtēšanas jāizslēdz tie otrajā pakāpē iesniegtie priekšlikumi, kuri būtiski atšķiras no atbilstošā pirmajā pakāpē iesniegtā priekšlikuma.

Profesionālapskates process otrajai pakāpei norit atbilstoši 3.1.6.1. punktā izklāstītajai secībai.

3.1.6.3. Koordinācijas un atbalsta pasākumu profesionālapskate

Koordinācijas un atbalsta pasākumu profesionālapskate norit tādā pašā secībā, kā izklāstīts 3.1.6.1. punktā. Komisijas veiktā novērtēšana var būt galīgais posms, pirms EPPIA apstiprina galīgo sarindojuma sarakstu.

Vienīgais izņēmums no šīs procedūras ir Līdzdalības noteikumu 14. pantā minētie koordinācijas un atbalsta pasākumi, attiecībā uz kuriem neatkarīgus ekspertus ieceļ tikai tad, ja EPPIA to uzskata par atbilstošu.

Plašāka informācija par koordinācijas un atbalsta pasākumu profesionālapskates procedūru tiks izklāstīta darba programmā "Idejas", uzaicinājumā un saistītajās Vadlīnijās priekšlikumu iesniedzējiem.

3.1.7. *Profesionālapskates rezultāti, priekšlikumu atlase un noraidīšana*

EPP Zinātniskā padome apstiprina to priekšlikumu galīgo sarindojuma sarakstu, kuri profesionālapskatē tiek ieteikti finansēšanai.

Pamatojoties uz profesionālapskates rezultātu un EPP Zinātniskās padomes izveidoto galīgo sarindojuma sarakstu, EPPIA izstrādā priekšlikumu galīgo(-os) sarakstu(-us) iespējamam finansējumam.

Tādējādi tiek izstrādāts:

— to priekšlikumu saraksts, kuriem ir pietiekami augsta kvalitāte, lai tos paturētu iespējamam finansējumam. Šo sarakstu sagatavo kā ieteicamo sarindojumu, nosakot finansēšanas prioritāti atbilstoši uzaicinājumam pieejamā budžeta ierobežojumiem (*paturēto priekšlikumu saraksts*). Ja uzaicinājums paredz provizoriskus budžetus konkrētām komisijām, nozarēm, pētniecības jomām utt., tad par katru šādu jomu var tikt sagatavoti atsevišķi paturēto priekšlikumu saraksti,

— ja kopējais ieteiktais finansējums paturētajiem priekšlikumiem pēc profesionālapskates pārsniedz uzaicinājumā pieejamo budžetu, var tikt izstrādāts viens priekšlikumu rezerves saraksts (vai – ja ir noteikti provizoriski budžeti, kas saistīti ar atsevišķām komisijām, nozarēm, pētniecības jomām utt., – vairāki saraksti). Rezervē iekļaujamo priekšlikumu skaitu nosaka EPPIA, ņemot vērā budžeta apsvērumus un pamatojoties uz iespēju, ka šādi priekšlikumi galu galā varētu saņemt finansējumu tādu neparedzētu notikumu dēļ kā priekšlikumu atsaukšana vai papildu budžeta pieejamība,

— to priekšlikumu saraksts, kuri netiks paturēti finansējumam. Šis saraksts ietver priekšlikumus, kuri atzīti par neatbilstošiem (pirms profesionālapskates, pēc profesionālapskates vai tās laikā), priekšlikumus, kurus uzskata par tādiem, kas nav sasnieguši vajadzīgo kvalitātes slieksni, priekšlikumus, kurus tāpēc, ka tie neatbilst noteiktam vērtējumam, nevar finansēt, jo pieejamais finansējums ir nepietiekams, un priekšlikumus, kuri paliek rezerves sarakstā, kad ir izmantots konkrētā uzaicinājuma budžets.

Kvalitātes novērtējumu un ieteicamo sarindojumu paturēto priekšlikumu sarakstā iekļauto priekšlikumu finansēšanai pamato ar priekšlikuma profesionālapskati pēc visiem attiecīgajiem kritērijiem. Tomēr, ja uzaicinājums paredz divpakāpju profesionālapskates procedūru un priekšlikums tiek atzīts par tādu, kas nav sasniedzis kvalitātes slieksni konkrētam novērtējuma kritērijam uzaicinājumā, priekšlikumu var ieteikt galīgai noraidīšanai profesionālapskates laikā bez nepieciešamības katrā ziņā veikt turpmāku tā vērtēšanu pēc citiem piemērojamiem kritērijiem.

Visi priekšlikumi, kas ir pretrunā ētikas pamatprincipiem vai neatbilst īpašajā programmā "Idejas", darba programmā "Idejas" vai uzaicinājumā noteiktajiem principiem, netiek atlasīti ([1]). Priekšlikumus var arī noraidīt, pamatojoties uz ētikas vai drošības apsvērumiem, ievērojot attiecīgi B un D pielikumā noteiktās procedūras.

([1]) Līdzdalības noteikumu 15. panta 2. punkts.

Ikviens potenciālais VP vai priekšlikuma iesniedzējs, kas ir juridiska persona, kurš ir iesaistīts neatkarīgā darbībā saskaņā ar īpašo programmu "Idejas" un ir izdarījis pārkāpumu [1] jebkuras citas netiešās darbības īstenošanā saskaņā ar pamatprogrammām, var tikt izslēgts no atlases procedūras jebkurā laikā, pienācīgi ņemot vērā proporcionalitātes principu.

3.1.8. *Atbilde*

Pēc profesionālapskates EPPIA sniedz atbildi VP un priekšlikuma iesniedzējam, kas ir juridiska persona. Visa saziņa un EPPIA atbildes sniegšana VP un priekšlikuma iesniedzējam, kas ir juridiska persona, notiek, izmantojot EPPIA drošo tīmekļa pasta kontu. Paredzamais atbildes sniegšanas datums tiks norādīts Vadlīnijās priekšlikumu iesniedzējiem.

a) Pēc pirmās pakāpes profesionālapskates divpakāpju profesionālapskatē:

tos iesniedzējus, kuru priekšlikumi tiks atzīti par neatbilstošiem, informēs par šāda lēmuma pamatojumu. Neatbilstošus priekšlikumus nevērtē.

Iesniedzēji, kuru priekšlikumi netiks paturēti nākamajai pakāpei, saņems atbildi par profesionālapskati vērtējuma ziņojuma (VZ) veidā.

Visbeidzot, iesniedzēji, kuru priekšlikumi tiks paturēti nākamajai pakāpei, saņems paziņojumu un var tikt uzaicināti ierasties uz interviju.

b) Pēc pirmās pakāpes profesionālapskates divpakāpju iesniegšanas procedūrā:

tos iesniedzējus, kuru priekšlikumi tiks atzīti par neatbilstošiem, informēs par šāda lēmuma pamatojumu. Neatbilstošus priekšlikumus nevērtē.

Iesniedzēji, kuru priekšlikumi netiks paturēti nākamajai pakāpei, saņems atbildi par profesionālapskati VZ veidā.

Visbeidzot, iesniedzēji, kuru priekšlikumi tiks paturēti nākamajai pakāpei, saņems uzaicinājumu iesniegt priekšlikumu otrajai pakāpei un var tikt uzaicināti ierasties uz interviju.

c) Pēc otrās pakāpes profesionālapskates iepriekš a) un b) apakšpunktā minētajos gadījumos un pēc vienpakāpes profesionālapskates vienpakāpes priekšlikuma iesniegšanas un vienpakāpes vērtēšanas gadījumā:

tos iesniedzējus, kuru priekšlikumi tiks atzīti par neatbilstošiem, informēs par šāda lēmuma pamatojumu. Neatbilstošus priekšlikumus nevērtē.

Gan to priekšlikumu iesniedzēji, kuri pārsniedz kvalitātes slieksni, gan to priekšlikumu iesniedzēji, kuri nesasniedz kvalitātes slieksni, saņems atbildi par profesionālapskati VZ veidā.

VZ norāda profesionālapskates rezultātu un attiecīgā gadījumā iekļauj piezīmes un piešķirtos vērtējumus kopumā un/vai par atsevišķiem kritērijiem. Par paturēto priekšlikumu sarakstā iekļautajiem priekšlikumiem VZ norāda jebkādus ieteikumus, kas pieņemti par piešķiramā finansējuma maksimālo apmēru, un jebkādus citus atbilstošus ieteikumus par projekta norisi un/vai priekšlikumus metodoloģijas un darba programmas uzlabošanai.

Attiecībā uz priekšlikumiem, kas noraidīti pēc tam, kad nav sasnieguši kvalitātes slieksni, VZ iekļautās piezīmes var būt pilnīgas tikai par tiem kritērijiem, kas izvērtēti līdz brīdim, kad konstatēta neatbilstība slieksnim.

Iesniedzējus, kuru priekšlikumi tiks noraidīti ētisku un drošības apsvērumu dēļ, informēs par šāda lēmuma pamatojumu.

3.1.9. *Palīdzības un pārsūdzības procedūra*

EPPIA sniedz informāciju par procedūru, kas jāievēro VP un/vai priekšlikumu iesniedzējiem, kas ir juridiskas personas, lai risinātu jebkādus jautājumus vai iesniegtu pārsūdzību [2] par konkrētas profesionālapskates rezultātiem saistībā ar jebkuru EPP uzaicinājumu.

Jebkurā jautājumā vai pārsūdzības pieprasījumā norāda vismaz uzaicinājuma nosaukumu, priekšlikuma numuru (ja tāds ir), priekšlikuma nosaukumu un radušos problēmu aprakstu.

[1] "Pārkāpums" Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 (OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.) nozīmē.

[2] Pārsūdzības procedūra neaizstāj parastos kanālus, kas piemērojami visām EPPIA un Komisijas darbībām, piemēram, Komisijas Ģenerālsekretariāts par labas pārvaldības kodeksa pārkāpumiem (attiecības ar sabiedrību), Eiropas Ombuds par administratīvām kļūmēm, Eiropas Savienības Tiesa par lēmumu, kas ietekmē privātpersonu vai juridisku personu.

Jautājumiem, kas attiecas uz konkrēta priekšlikuma atbilstības pārbaudes un/vai profesionālapskates procesu, ir izveidota pārsūdzības procedūra, lai ziņotu par jebkādiem atbilstības pārbaudes rezultātu trūkumiem vai trūkumiem priekšlikuma vērtēšanā, kas, iespējams, ir ietekmējuši lēmumu par to, vai finansēt priekšlikumu vai ne. Attiecīgā gadījumā izvērtēšanai var tikt sasaukta pārsūdzības komiteja. Ja komitejai ir jāapspriež atbilstības jautājumi, tā var lūgt padomu atbilstības izvērtēšanas komitejai (sk. 2.2.6. punktu). Komiteja apvieno personālu ar vajadzīgajām zinātniskajām/tehniskajām un juridiskajām zināšanām. Tomēr komiteja pati nevērtē priekšlikumu. Atkarībā no sūdzības veida komiteja var pārskatīt neatkarīgo ekspertu dzīvesgājumu (*CV*), viņu individuālās piezīmes un VZ. Komiteja neapšauba atbilstoši kvalificētu ekspertu komisiju zinātniskos spriedumus.

Ņemot vērā savā pārskatīšanā izdarītos secinājumus, komiteja iesaka rīcības gaitu EPPIA. Ja komiteja uzskata, ka sūdzība ir pamatota, tā var ieteikt, lai neatkarīgi eksperti veic priekšlikuma daļēju vai pilnīgu atkārtotu vērtēšanu.

Jebkuri pārsūdzības pieprasījumi jāiesniedz viena mēneša laikā no dienas, kad sniegta atbilde, izmantojot EPPIA drošo tīmekļa pasta kontu, kā izklāstīts 3.1.8. punktā. Pārsūdzības procedūra sīkāk izklāstīta Vadlīnijās priekšlikumu iesniedzējiem. Neatbilstošus pieprasījumus pārsūdzības komiteja neizskatīs.

Atbilde sūdzību iesniedzējiem tiks nosūtīta trīs nedēļu laikā pēc iepriekš minētā pārsūdzības pieprasījumiem piemērojamā termiņa. Ja minētajā termiņā nevar sniegt galīgu atbildi, atbildē norāda, kad tiks sniegta galīga atbilde.

3.1.10. *Ziņošana un informācija par profesionālapskates procesu*

Pēc katras profesionālapskates EPPIA sagatavo ziņojumu, ko dara pieejamu EPP Zinātniskajai padomei un programmas "Idejas" komitejai. Ziņojumā iekļauj statistisku informāciju par saņemtajiem priekšlikumiem (piemēram, to skaits, aptvertās prioritārās tēmas, priekšlikumu iesniedzēju, kas ir juridiskas personas, kategorijas un pieprasītais budžets), novērtēšanas procedūru un neatkarīgajiem ekspertiem.

Paziņošanas nolūkos EPPIA pēc vērtēšanas procesa beigām var jebkuros atbilstošos plašsaziņas līdzekļos publicēt vispārīgu informāciju par profesionālapskates rezultātu. Turklāt EPPIA var publicēt informāciju par tiem novērtētajiem priekšlikumiem, kuri vērtēšanas rezultātā (vai – divpakāpju vērtēšanā – pēc otrās pakāpes) pārsniedz kvalitātes slieksni ([1]) un kuru iesniedzēji dod individuālu piekrišanu konkrēto datu publicēšanai ([2]).

Mērķiem, kas saistīti ar darba programmā "Idejas" paredzēto uzraudzību, izpēti un novērtēšanu, EPPIA var būt nepieciešams, lai iesniegtos priekšlikumus apstrādā trešās personas ([3]) atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001 prasībām. Priekšlikumu iesniedzējiem ([4]) tiek prasīta viņu brīva individuāla piekrišana priekšlikumu apstrādei. Individuālā piekrišana nav jāpieprasa obligāti, un priekšlikumu iesniedzēji to dod tikai brīvprātīgi. Atteikums dot individuālo piekrišanu neietekmē vērtēšanas procesu.

4. PIEŠĶIRŠANAS LĒMUMS UN DOTĀCIJU NOLĪGUMU SAGATAVOŠANA

Dotācijas priekšlikumu iesniedzējiem, kas ir juridiskas personas, piešķir atbildīgais kredītrīkotājs atbilstoši pieejamam budžetam, pamatojoties uz galīgo sarindojuma sarakstu, ko EPPIA sagatavojusi saskaņā ar 3.1.7. punktu, un tas notiek, noslēdzot oficiālu dotāciju nolīgumu.

Dotāciju nolīgumus ar priekšlikumu iesniedzējiem, kas ir juridiskas personas, noslēdz, ievērojot iekšējās finanšu un juridiskās procedūras ([5]) un pārbaudot šajā punktā minētos rekvizītus.

Dotāciju nolīguma sagatavošanas laikā VP un pieprasījuma iesniedzējam, kas ir juridiska persona, var tikt prasīts iesniegt papildu informāciju par projektu un tā paredzēto vadību ([6]). Ja ar projektu ir saistīti vairāk nekā viens dalībnieks, tad VP vai priekšlikuma iesniedzējam, kas ir juridiska persona, var tikt prasīts iegūt šādu informāciju un apliecinājumus no pārējiem dalībniekiem..

Pamatojoties uz vērtēšanas procesa rezultātu, attiecībā uz dažiem priekšlikumiem var tikt pieprasīti papildu nosacījumi ([7]) dotāciju nolīguma noslēgšanai. Šādi nosacījumi tiks pienācīgi dokumentēti un paziņoti VP un attiecīgajam priekšlikuma iesniedzējam, kas ir juridiska persona, papildus VZ.

Dotācijas nedrīkst piešķirt priekšlikumu iesniedzējiem, kas ir juridiskas personas, kuri dotācijas piešķiršanas procedūras brīdī ir vienā no situācijām, kas minētas Finanšu regulas 93. panta 1. punktā (bankrots u. c.), 94. pantā (informācijas sagrozīšana u. c.) un 96. panta 2. punkta a) apakšpunktā (izslēgšana no līgumiem un dotācijām, ko finansē no Eiropas Savienības budžeta). Viņiem ir jāapliecina, ka uz viņiem neattiecas neviena no minētajām situācijām ([8]).

Vajadzības gadījumā šajā posmā arī sīkāk precizē ētikas jautājumus. Šajā nolūkā EPPIA ieceļ neatkarīgus ekspertus, kas piedalās ētikas izvērtēšanas procesā (sk. B pielikumu).

([1]) Pamatojoties uz galīgo sarakstu, ko EPPIA izstrādā saskaņā ar 3.1.7. punktu.
([2]) Šie dati var būt VP un priekšlikumu iesniedzēju, kas ir juridiskas personas, vārdi, uzvārdi/nosaukumi, priekšlikuma nosaukums un akronīms.
([3]) Līgumslēdzēji un/vai koordinācijas un atbalsta pasākumu saņēmēji.
([4]) VP un/vai uzņēmējas iestādes.
([5]) Vajadzības gadījumā iekļaujot procedūras izpildi apspriedēm ar programmas komiteju, kas paredzēta īpašajā programmā "Idejas".
([6]) Saskaņā ar Līdzdalības noteikumu 16. panta 4. punktu un Komisijas noteikumiem par to netiešo darbību dalībnieku pastāvēšanas un juridiskā statusa, kā arī to finansiālā stāvokļa pārbaudi, kuras tiek atbalstītas dotācijas veidā atbilstoši 7. pamatprogrammai; C(2007) 2466.
([7]) Papildu nosacījumi var būt saistīti ar ētikas novērtēšanas prasībām.
([8]) Finanšu regulas 114. pants.

Dotāciju sagatavošanā netiek apspriesti zinātniski/tehniski jautājumi. Dotāciju vēlāk piešķir priekšlikuma iesniedzējam, kas ir juridiska persona, pamatojoties uz iesniegto priekšlikumu un ieteikto finansējumu pēc profesionālapskates un ievērojot priekšlikuma iesniedzēja, kas ir juridiska persona, nolīgumu ar VP.

Ja nav iespējams noslēgt nolīgumu ar VP un priekšlikuma iesniedzēju, kas ir juridiska persona, vai ja viens no viņiem vai abi nav parakstījuši jebkuru vajadzīgo papildu nolīgumu piemērotā termiņā, kas var tikt noteikts, dotāciju sagatavošanu var izbeigt.

Dotāciju nolīguma sagatavošanu par rezerves sarakstā iekļautajiem priekšlikumiem var sākt, tiklīdz ir skaidrs, ka ir kļuvis pieejams pietiekams budžets, lai finansētu vienu vai vairākus no šiem projektiem. Atbilstoši budžeta pieejamībai dotāciju sagatavošanu sāk ar visaugstāk ierindoto priekšlikumu un turpina galīgā sarindojuma dilstošā secībā.

5. PIELIKUMI

5.1. **A pielikums – Procedūras priekšlikumu iesniegšanai papīra formā**

Izņēmuma gadījumos, ja priekšlikuma iesniedzējam nav pilnīgi nekādu iespēju piekļūt elektroniskajai priekšlikumu iesniegšanas sistēmai un ja nav iespējams to noorganizēt, viņš var EPPIA lūgt atļauju iesniegt priekšlikumu papīra formā. Šāds lūgums, kurā skaidri jāizklāsta lietas apstākļi, EPPIA jāsaņem ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms uzaicinājuma termiņa beigām.

Lūgumi piešķirt atļauju priekšlikumu iesniegšanai papīra formā jāsūta uz šādu adresi:

European Research Council Executive Agency
Head of "Scientific Management Department"
COV2
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

EPPIA sniedz atbildi uz šādu lūgumu piecu darbdienu laikā no tā saņemšanas. Ja tiek izdarīts izņēmums, EPPIA nosūta attiecīgajam priekšlikuma iesniedzējam veidlapas priekšlikuma iesniegšanai papīra formā.

Ja konkrēta uzaicinājuma iezīmes liecina, ka tīmeklī balstīta priekšlikumu iesniegšana kopumā nebūtu atbilstoša, EPPIA var nolemt, ka tā vispirms pieņems priekšlikumus papīra formā. Tādos gadījumos šo iespēju norāda uzaicinājumā iesniegt priekšlikumus un nodrošina veidlapu plašu pieejamību priekšlikumu iesniegšanai papīra formā.

Ja tiek atļauts iesniegt priekšlikumus papīra formā vai nu īpaša, vai vispārīga izņēmuma gadījumā, kā izklāstīts iepriekš, tad priekšlikumu paketes var nogādāt adresātam, izmantojot parastā pasta, privāta kurjera pakalpojumus vai personīgi. Priekšlikumu versijas, kas iesniegtas, izmantojot noņemamas elektroniskās atmiņas ierīces (piemēram, *CD-ROM* vai tamlīdzīgu elektronisku ierīci), pa e-pastu vai faksu, tiek izslēgtas. Priekšlikumiem papīra formā jābūt iesniegtiem vienā paketē. Ja priekšlikumu iesniedzēji vēlas iesniegt priekšlikuma izmaiņas vai papildu informāciju, viņiem ir skaidri jānorāda, kuras priekšlikuma daļas ir mainītas, un mainītajām/papildinātajām daļām jābūt iesniegtām un saņemtām pirms uzaicinājuma termiņa beigām. Papildināto vai mainīto priekšlikumu saturu, kas saņemts pēc uzaicinājuma termiņa beigām, neapstrādā un nevērtē.

Ja priekšlikumi nosūtīti pa pastu vai ar kurjeru, par nosūtīšanas datuma apliecinājumu uzskata pasta zīmogu vai sūtījuma nodošanas kvīts datumu. Priekšlikumu paketes, kad tās tiek saņemtas, EPPIA [1] drīkst atvērt, lai reģistrētu administratīvo informāciju datubāzēs un lai varētu nosūtīt apstiprinājumu par saņemšanu.

5.2. **B pielikums – Ētikas izvērtēšanas procedūras**

Ievads

Lai īstenotu 7. pamatprogrammas 6. pantu un Līdzdalības noteikumu 15. pantu, vērtēšanas procedūra ietver to ētikas jautājumu sākotnējo noteikšanu, kurus rada priekšlikumi, pēc tam veicot to priekšlikumu ētikas pārbaudi, kuri rada ētikas jautājumus. Vajadzības gadījumā var veikt priekšlikumu ētikas izvērtēšanu pēc ētikas pārbaudes un pirms atlases lēmuma, ko pieņem EPPIA saskaņā ar paredzētajiem noteikumiem. Ētikas pārbaudi un ētikas izvērtēšanu (šajā pielikumā abas kopā minētas kā "ētikas izvērtēšanas procedūra") veic neatkarīgi eksperti, kuriem ir atbilstošas prasmes ētikas jomā.

[1] Vai jebkurš līgumslēdzējs, kas nolīgts administratīvu pakalpojumu sniegšanai vērtēšanas sesijām.

Ētikas izvērtēšanas procedūras mērķis ir pārliecināties, ka Eiropas Savienība neatbalsta pētniecību, kas būtu pretrunā attiecīgajās ES tiesībās noteiktajiem ētikas pamatprincipiem, un pārbaudīt, vai pētniecība atbilst ar pētniecības ētiku saistītajiem noteikumiem, kas izklāstīti lēmumos par 7. pamatprogrammu un īpašajā programmā "Idejas". Tiek un tiks ņemti vērā Eiropas Dabaszinātņu ētikas un jauno tehnoloģiju grupas atzinumi.

P r i e k š l i k u m i

Attiecīgā gadījumā un/vai ja to paredz uzaicinājums, priekšlikumos iekļauj ētikas sadaļu, kurā:

— izklāsta ierosinātās pētniecības iespējamos ētikas aspektus attiecībā uz tās mērķiem, metodoloģiju un tās rezultātu iespējamo ietekmi,

— pamato pētniecības projekta izstrādi no ētikas viedokļa,

— izskaidro, kā tiks izpildītas darba programmā noteiktās ētikas prasības,

— norāda, kā priekšlikumi atbilst tās valsts tiesiskajām un ētikas prasībām, kurā plānots veikt pētniecību,

— norāda termiņu, kurā jāpiesakās atzinuma un/vai apstiprinājuma saņemšanai no jebkuras attiecīgās iestādes valsts līmenī (piemēram, datu aizsardzības iestādes, klīnisko pētījumu iestādes u. c.).

Tālab priekšlikumu iesniedzējiem jāaizpilda "Ētikas jautājumu tabula", kas iekļauta Vadlīnijās priekšlikumu iesniedzējiem.

EPPIA var sazināties ar priekšlikuma iesniedzēju jebkurā laikā procesa gaitā, lai saņemtu papildu informāciju par ētikas atļaujām.

Vispārīgi procedūras noteikumi

Ē t i k a s p ā r b a u d e s p r o c e d ū r a s u n ē t i k a s i z v ē r t ē š a n a s k o m i s i j u o r g a n i z ā c i j a

Iekšējā priekšlikumu iepriekšēja pārbaude

EPPIA Ētikas grupa veic visu finansēšanai ieteikto priekšlikumu iepriekšēju pārbaudi, lai noteiktu priekšlikumus, kas nerada nekādus ētikas jautājumus un ko var virzīt dotāciju piešķiršanai, neiesaistot neatkarīgus ekspertus. Visus citus priekšlikumus iesniedz rūpīgākai ētikas izvērtēšanai. Šis process notiek, pamatojoties uz "Ētikas jautājumu tabulu" un iesniegtajiem priekšlikumiem.

Iesniegšana Ētikas pārbaudes komisijai

Visus priekšlikumus, kuri iepriekšējā pārbaudē atzīti par tādiem, kas rada ētikas jautājumus, iesniedz Ētikas pārbaudes komisijai, ko veido neatkarīgi eksperti ar atbilstošām prasmēm ētikas jomā.

Komisijas eksperti identificē priekšlikumus, kuros ētikas jautājumi ir atrisināti apmierinoši, tos, kurus varētu virzīt tālāk ar nosacījumu, ka tiek iesniegta pietiekama dokumentāra informācija un/vai apstiprinājums valsts līmenī, un tos, kuriem jāpievērš lielāka uzmanība, ņemot vērā radīto ētikas jautājumu nozīmīgumu, un kuri jāiesniedz Ētikas izvērtēšanas komisijai ([1]).

Par katru pārbaudīto priekšlikumu eksperti sagatavo un paraksta ētikas pārbaudes ziņojumu, kurā iekļauj prasību iedaļu. Šādas prasības kļūst par līgumsaistībām.

Iesniegšana Ētikas izvērtēšanas komisijai

Projektus, kuri rada ētikas pārbaudes laikā identificētus svarīgus ētikas jautājumus, iesniedz Ētikas izvērtēšanas komisijai. Tādi jautājumi kā iejaukšanās pētījumi ar cilvēkiem ([2]), pētījumi ar cilvēka embrijiem un cilvēka embriju cilmes šūnām, kā arī ar primātiem, kas nav cilvēki, automātiski tiek iesniegti ([3]) ētikas izvērtēšanai.

Ētikas izvērtēšanas komisija pārbauda priekšlikuma radītos ētikas jautājumus un nosaka ētikas prasības, kas jāizpilda, lai priekšlikumu varētu virzīt turpmākai vērtēšanai no ētikas viedokļa. Šajā posmā Ētikas izvērtēšanas komisija var noteikt priekšlikumus, kas rada būtiskus ētikas jautājumus, kuri var būt par iemeslu projekta izslēgšanai no dotāciju piešķiršanas procesa.

Ētikas pārbaudes komisijas un Ētikas izvērtēšanas komisijas sastāvs

Ētikas komisiju sastāvā ir neatkarīgi eksperti no dažādām disciplīnām, piemēram, tiesību, socioloģijas, psiholoģijas, filozofijas un ētikas, medicīnas, molekulārās bioloģijas, ķīmijas, fizikas, inženierijas, veterināro zinātņu jomām, ievērojot saprātīgu līdzsvaru starp zinātniskajiem un ar zinātni nesaistītajiem locekļiem.

([1]) Pētniecības ĢD atbildībā ir šādas jomas: cilvēka embriju cilmes šūnas, primāti, kas nav cilvēki, iejaukšanās pētījumi ar cilvēkiem un priekšlikumi, kuri iekļaujami šajās kategorijās, tiek automātiski iesniegti Pētniecības ĢD Ētikas izvērtēšanas komisijai.

([2]) Piemēram, klīniski pētījumi un pētījumi, kas saistīti ar invazīvu metožu izmantošanu dzīviem cilvēkiem (piemēram, audu paraugu ņemšana).

([3]) Priekšlikumi, kas iekļaujami šajās kategorijās, automātiski tiek iesniegti Pētniecības ĢD Ētikas izvērtēšanas komisijai.

EPPIA izraudzīsies un iecels pienācīgi kvalificētus ētikas ekspertus no to ekspertu vidus, kurus Komisija izraudzījusies un atlasījusi 7. pamatprogrammas vajadzībām, vai no Zinātniskās padomes izvēlēto ekspertu vidus. Komisijās ievēro ģeogrāfisku un dzimumu līdzsvaru, un to sastāvs ir arī atkarīgs no vērtējamo priekšlikumu veida. Ētikas izvērtēšanas procesa mērķiem ētikas ekspertu iecelšanai attiecīgi izmanto apstiprinājuma vēstuļu paraugus, ko Komisija apstiprinājusi attiecībā uz neatkarīgiem ekspertiem.

Uz komisiju sanāksmēm var tikt uzaicināti pilsoniskās sabiedrības pārstāvji.

Ētikas izvērtēšana

Pirmajā pakāpē neatkarīgi eksperti priekšlikumus parasti izvērtē attālināti. Otrajā pakāpē priekšlikumi tiek apspriesti pienācīgi ieceltā ētikas izvērtēšanas komisijā, lai pieņemtu vienprātīgu lēmumu.

Komisija sagatavo ētikas izvērtēšanas ziņojumu. Ētikas izvērtēšanas ziņojumā iekļauj ētikas jautājumu sarakstu, pārskatu par to, kā VP un tā darba grupa ir izvērtējusi attiecīgos jautājumus, un Ētikas izvērtēšanas komisijas prasības un ieteikumus. Ziņojumu paraksta Ētikas izvērtēšanas komisijas eksperti. Ja nevar panākt konsensu, ziņojumā izklāsta Ētikas izvērtēšanas komisijas locekļu vairākuma viedokli.

Ētikas pārbaudes ziņojums un ētikas izvērtēšanas ziņojums

VP un priekšlikuma iesniedzējs, kas ir juridiska persona, tiek informēti par ētikas izvērtēšanas procedūras rezultātu vai nu ar ētikas pārbaudes ziņojumu, vai ētikas izvērtēšanas ziņojumu, neizpaužot ekspertu identitāti.

Lēmumā par projekta finansēšanu ņem vērā ētikas izvērtēšanas procedūras rezultātus. Tas var ietvert izmaiņas dotāciju nolīgumā un tā pielikumos vai – ārkārtējos gadījumos – dotāciju nolīguma sagatavošanas izbeigšanu.

Valsts apstiprinājumi un kompetentās ētikas komitejas atzinumi

EPPIA pārliecinās, vai priekšlikumu iesniedzēji pirms dotāciju nolīguma parakstīšanas ir saņēmuši atbilstošu apstiprinājumu no attiecīgās valsts iestādes un/vai labvēlīgus atzinumus no kompetentās ētikas komitejas. Ja pirms dotāciju nolīguma sagatavošanas uzsākšanas nav saņemts valsts iestādes apstiprinājums un/vai labvēlīgs atzinums no vietējās ētikas komitejas, dotāciju nolīgumā iekļauj īpašu klauzulu, kas paredz, ka pirms attiecīgās pētniecības uzsākšanas jāsaņem attiecīgais apstiprinājums vai atzinums.

Ētikas turpmākā uzraudzība un revīzija

Priekšlikumus, kuriem tiek veikta ētikas pārbaude un/vai ētikas izvērtēšana, eksperti var atzīt par tādiem, kuriem ir vajadzīga ētikas turpmākā uzraudzība/revīzija (ĒUR). ĒUR veic ētikas jautājumos specializējušies eksperti ne agrāk kā priekšlikuma pirmā finanšu pārskata perioda dienā. ĒUR procedūras mērķis ir palīdzēt dotāciju saņēmējiem atrisināt ētikas jautājumus, kas rodas viņu darbā, un vajadzības gadījumā veikt korektīvus pasākumus.

Ārkārtējos gadījumos ĒUR procesā var tikt izstrādāts ieteikums EPPIA izbeigt dotāciju nolīguma darbību. Par ĒUR procedūras organizāciju un īstenošanu atbild Komisijas Ētikas izvērtēšanas sektors (Pētniecības ĢD).

Īpaši procedūras noteikumi par pētniecības darbībām, kas saistītas ar cilvēka embriju cilmes šūnām [1]

Vērtējot un atlasot priekšlikumus, kas saistīti ar cilvēka embriju cilmes šūnu (*human embryonic stem cells, hESC*) izmantošanu, un pirms saistīto dotāciju nolīgumu sagatavošanas EPPIA izmanto turpmāk izklāstīto procedūru.

Piemēro šā dokumenta 3. iedaļā raksturoto vispārējo zinātniskās profesionālapskates procedūru. Turklāt zinātniskās profesionālapskates neatkarīgie eksperti novērtē, vai:

— projekts ir vērsts uz svarīgiem pētniecības mērķiem, lai pilnveidotu zinātnisko pieredzi pamatpētniecībā Eiropā vai palielinātu medicīniskās zināšanas cilvēkiem izmantojamu diagnostikas, profilaktisko vai terapeitisko metožu izstrādei,

— *hESC* izmantošana ir vajadzīga, lai sasniegtu priekšlikumā paredzētos zinātniskos mērķus; jo īpaši priekšlikumu iesniedzējiem jāiesniedz dokumentārs apliecinājums, ka atbilstošas apstiprinātas alternatīvas (jo īpaši cilmes šūnas no citiem avotiem vai ar citu izcelsmi) nav piemērotas un/vai pieejamas, lai sasniegtu iecerētos priekšlikuma mērķus. Šis pēdējais noteikums neattiecas uz pētniecību, kurā *hESC* tiek salīdzinātas ar citām cilvēka cilmes šūnām.

[1] Ņemot vērā Komisijas 2006. gada 24. jūlija paziņojumu (OV L 412, 30.12.2006., 42. lpp.).

Ētikas izvērtēšanas procedūra

Pētniecības priekšlikumus, kas tiek ieteikti finansēšanai un ir saistīti ar *hESC* izmantošanu, iesniedz Komisijai (Pētniecības ĢD) ētikas izvērtēšanai. Procedūras, ko Komisija piemēro to priekšlikumu ētikas izvērtēšanā, kuri iesniegti atbilstoši 7. pamatprogrammai un ir saistīti ar *hESC* izmantošanu, izklāstītas Komisijas apstiprinātajos apstiprinājuma vēstuļu paraugos.

Valsts apstiprinājumi un kompetentās ētikas komitejas atzinumi

EPPIA pārliecinās, vai priekšlikumu iesniedzēji pirms dotāciju nolīguma parakstīšanas ir saņēmuši atbilstošu apstiprinājumu no kompetentajām vietējām vai valsts iestādēm.

Ja valsts iestādes apstiprinājumu un/vai labvēlīgumu atzinumu no vietējās ētikas komitejas nav iespējams saņemt pirms paredzētās projekta uzsākšanas, dotāciju nolīgumu var noslēgt, iekļaujot tajā īpašu klauzulu, kas paredz, ka attiecīgais apstiprinājums vai atzinums jāsaņem pirms attiecīgo pētniecības darbību uzsākšanas.

Dotāciju nolīguma sagatavošanā ņem vērā ētikas izvērtēšanas rezultātus. Tas var ietvert izmaiņu veikšanu dotāciju nolīgumā iekļautajā darba aprakstā vai – atsevišķos gadījumos – dotāciju nolīguma sagatavošanas izbeigšanu.

Ar *hESC* saistītiem priekšlikumiem pēc ētikas izvērtēšanas un saskaņā ar Padomes Lēmuma 2006/972/EK [1] 6. panta 9. punktu attiecībā uz finansējuma apstiprināšanu un ar *hESC* izmantošanu saistītu darbību pieņemšanu piemēro Padomes Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantā noteikto regulatīvo procedūru.

Turklāt EPPIA aicinās VP nodrošināt pienācīgu saziņu ar Eiropas *hESC* reģistru (http://www.hescreg.eu/). Tas vajadzīgs, lai nodrošinātu pārredzamību attiecībā uz izmantotajām *hESC* līnijām un par šīm līnijām pieejamās informācijas plašu izplatīšanu.

5.3. **C pielikums – Noteikumi uz interviju uzaicināto vadošo pētnieku ceļa izdevumu, dienas naudas un uzturēšanās izdevumu atlīdzināšanai** [2]

1. pants

1. Šie noteikumi attiecas uz:

a) intervējamām personām, kuras EPPIA uzaicinājusi ierasties uz interviju saskaņā ar 3.1.6.1. punktu;

b) jebkuru personu, kuras pienākums ir pavadīt invalīdu, ko EPPIA uzaicinājusi ierasties uz sanāksmi kā intervējamo personu.

2. Saistību kredītrīkotāji jo īpaši cenšas nodrošināt interviju organizēšanu tā, lai intervējamās personas varētu izmantot visekonomiskākos ceļa izdevumu tarifus.

Par maksājumiem atbildīgie kredītrīkotāji īpaši rūpīgi izskata jebkurus atlīdzināšanas pieprasījumus, kas saistīti ar neparasti dārgiem lidojumiem. Viņiem ir tiesības veikt jebkādas pārbaudes, kas var būt vajadzīgas, un pieprasīt no intervējamām personām jebkādus apliecinājumus, kas vajadzīgi šajā nolūkā. Viņiem ir arī tiesības gadījumos, kad tas šķiet pamatoti, ierobežot atlīdzību līdz summām, ko parasti piemēro vienkāršam braucienam/lidojumam no intervējamo personu atrašanās vietas līdz sanāksmes vietai.

3. Ja, ņemot vērā jebkādas izmaksas, kuras intervējamām personām, kas ir invalīdi, rodas viņu invaliditātes dēļ vai jebkurai šādas personas pavadītājai personai, 3. pantā paredzētie piešķirumi šķiet acīmredzami neatbilstoši, izdevumus atlīdzina pēc atbildīgā kredītrīkotāja pieprasījuma, uzrādot apliecinošus dokumentus.

4. EPPIA neuzņemas atbildību ne par kādu materiālu, nemateriālu vai fizisku kaitējumu, kas rodas uzaicinātajām intervējamām personām vai personām, kuras pavada intervējamās personas, kas ir invalīdi, viņu brauciena laikā uz intervijas norises vietu vai uzturoties intervijas norises vietā, ja vien šāds kaitējums nav tieši saistāms ar EPPIA.

Uzaicinātās intervējamās personas, kuras izmanto savu transportu nokļūšanai uz šādām intervijām, pilnībā atbild par jebkādiem negadījumiem, ko viņas var izraisīt.

2. pants

1. Visas intervējamās personas ir tiesīgas saņemt atlīdzību par saviem ceļa izdevumiem no viņu ielūgumā norādītās izbraukšanas vietas (darba vai mājas adreses) līdz intervijas norises vietai ar visatbilstošāko transporta veidu, ņemot vērā konkrēto attālumu. Kopumā attālumiem, kas mazāki par 400 km (vienā virzienā saskaņā ar oficiālo attālumu pa dzelzceļu), tas ir pirmās klases brauciens ar vilcienu, un attālumiem, kas lielāki par 400 km, tas ir lidojums ar ekonomiskās klases gaisa transportu.

Ja lidojums ar gaisa transportu ilgst četras stundas vai vairāk bez pārtraukuma, tiek atlīdzināta darījumklases biļetes cena.

[1] OV L 400, 30.12.2006., 243. lpp.

[2] EPPIA var ieviest elektroniskas iesniegšanas sistēmu, kas būtu piemērojama papīra veidlapām un oriģināliem, kuri jāiesniedz saistībā ar šiem atlīdzināšanas noteikumiem.

2. Izmaksas par braucienu ar personīgo automobili atlīdzina pēc tādas pašas likmes kā pirmās klases vilciena biļetes.

3. Ja konkrētajā maršrutā vilciens nekursē, izmaksas par braucienu ar personisko automobili atlīdzina pēc likmes EUR 0,22 par kilometru.

4. Taksometru izmaksas un izmaksas saistībā ar automobiļa turēšanu stāvvietā, kas rodas izbraukšanas vietā (vai izlidošanas lidostā), netiek atlīdzinātas.

3. pants

1. Dienas nauda, ko maksā par katru intervijas dienu, ir vienota likme, kas sedz visus izdevumus, kuri rodas intervijas norises vietā, tostarp, piemēram, ēšanas un vietējā transporta izdevumus (autobuss, tramvajs, metro, taksometrs, transporta novietošana stāvvietā, maksa par automaģistrāļu lietošanu u. c.), kā arī ceļojuma un nelaimes gadījumu apdrošināšanu.

2. Dienas nauda ir EUR 92.

3. Ja uzaicinājuma vēstulē norādītā izbraukšanas vieta atrodas 100 km attālumā no intervijas norises vietas vai tuvāk, dienas nauda tiek samazināta par 50 %.

4. Intervējamās personas, kurām ir jāpavada viena vai vairākas naktis intervijas norises vietā tādēļ, ka interviju laiki neatbilst lidojumu vai vilcienu reisu laikiem ([1]), ir tiesīgas saņemt arī uzturēšanās pabalstu. Šis pabalsts ir EUR 100 par nakti. Nakšu skaits nedrīkst pārsniegt intervijas dienu skaitu + 1.

5. Izņēmuma gadījumā var tikt samaksāts papildu uzturēšanās pabalsts un/vai dienas nauda, ja uzturēšanās pagarināšana ļauj intervējamai personai iegūt transporta izmaksu samazinājumu, kas ir lielāks nekā šo pabalstu summas.

4. pants

1. EPPIA atlīdzina izdevumus pēc tam, kad ir iesniegts atlīdzināšanas pieprasījums, ko pienācīgi aizpildījusi un parakstījusi intervējamā persona un EPPIA amatpersona, kura atbild par intervējamās personas klātbūtnes apliecināšanu.

Parakstot atlīdzināšanas pieprasījumu, intervējamās personas godprātīgi apliecina, ka ceļa izdevumus un/vai pabalstus, kurus pieprasa atlīdzināt, par to pašu braucienu vai to pašu periodu nesegs cita Eiropas Savienības iestāde vai cita organizācija vai persona un ka pieprasījums atbilst faktiskajām izmaksām, kas radušās. Neatbilstību un/vai nepatiesu pieprasījumu gadījumā tiks piemērotas administratīvas sankcijas pēc analoģijas ar Finanšu regulas īstenošanas noteikumu 265.a panta 3. punktu.

2. Ceļa izdevumus atlīdzina, ja ne vēlāk kā 30 kalendārās dienas pēc intervijas pēdējās dienas tiek uzrādīti apliecinošo dokumentu oriģināli: biļetes un rēķini vai – tiešsaistes rezervācijas gadījumā – elektronisko rezervācijas un iekāpšanas karšu izdrukas par izlidošanu vai izbraukšanu. Iesniegtajos dokumentos jābūt norādītai izmantotajai brauciena/lidojuma klasei, brauciena/lidojuma laikam un samaksātajai summai.

Ja intervējamā persona nevar iesniegt pienācīgu attaisnojumu, kas ir atzīts ar atbildīgā kredītrīkotāja argumentētu lēmumu, šā punkta noteikumu neizpilde atbrīvo EPPIA no jebkura pienākuma atlīdzināt ceļa izdevumus vai maksāt jebkādus pabalstus.

3. EPPIA atlīdzina intervējamo personu izdevumus termiņā, kas noteikts Finanšu regulas Īstenošanas noteikumos.

4. Ceļa izdevumus atlīdzina euro valūtā, attiecīgā gadījumā – pēc intervijas dienā piemērojamā valūtas maiņas kursa.

5. Dienas naudu un – attiecīgā gadījumā – uzturēšanās pabalstu maksā euro valūtā pēc intervijas dienā piemērojamās vienotās likmes. Dienas naudu un uzturēšanās pabalstu var koriģēt atbilstoši dzīves dārdzībai Briselē.

6. Visus ceļa izdevumus, dienas naudas un/vai uzturēšanās pabalstus atlīdzina, pārskaitot attiecīgo summu uz vienu bankas kontu.

([1]) Parasti intervējamām personām nevar pieprasīt: lai viņas dodas prom no izbraukšanas vietas vai intervijas norises vietas agrāk par plkst. 7.00 (uz staciju vai citu transporta atrašanās vietu) vai 8.00 (uz lidostu), ierodas intervijas norises vietā vēlāk par plkst. 21.00 (lidostā) vai 22.00 (stacijā vai citā transporta atrašanās vietā), ierodas savā izbraukšanas vietā vēlāk par plkst. 23.00 (lidostā, stacijā vai citā transporta atrašanās vietā).

7. Deleģētais kredītrīkotājs drīkst, ar argumentētu lēmumu un uzrādot apliecinošus dokumentus, atļaut tādu izdevumu atlīdzināšanu, kuri intervējamām personām radušies, izpildot īpašos norādījumus, ko viņas saņēmušas rakstiski.

5.4. **D pielikums – Drošības jautājumi – Jutīgas EPP darbības**

A. *Ievads*

Īpašas procedūras piemēro ar drošību saistītai pētniecībai, ņemot vērā attiecīgo tēmu jutību, un konkrētajam spēju trūkumam, kas jānovērš, lai aizsargātu Eiropas pilsoņus. EPP darbības tiks klasificētas [1], ja tās uzskatīs par jutīgām.

Šīs procedūras ir izklāstītas turpmāk. Tās attiecīgā gadījumā piemēro EPP darbībām, kad tiek risināti no drošības viedokļa jutīgi jautājumi.

B. *Potenciāli klasificējamu EPP darbību identificēšana*

No drošības viedokļa jutīga EPP darbība ir darbība, kurā var būt nepieciešams apstrādāt klasificētu informāciju.

Priekšlikumam tiks piešķirts apzīmējums "drošības apsvērumi":

— ja priekšlikuma iesniedzējs paziņos, ka priekšlikums ir jutīgs,

— ja vērtēšanas eksperti vai EPPIA konstatēs vai ja tiem radīsies aizdomas par kādu no šiem apstākļiem:

  — klasificēta informācija tiek vai var tikt izmantota kā specifiska informācija,

  — ir plānots klasificēt noteiktu vispārējās informācijas daļu.

Ja priekšlikumam tiek piešķirts "drošības apsvērumu" apzīmējums, plānotā darba apstākļi tiks izvērtēti rūpīgāk saskaņā ar turpmāk C pielikumā aprakstīto procedūru.

Ja to paredz attiecīgās Vadlīnijas priekšlikumu iesniedzējiem, priekšlikumos vajadzības gadījumā jāidentificē specifiskā informācija, kas vajadzīga EPP darbības veikšanai, un klasificētā vispārējā informācija, ko radīs darbība. Ja priekšlikums ir saistīts ar klasificētu informāciju (specifisku un/vai vispārēju informāciju), daļai no priekšlikuma jābūt "drošības aspektu vēstulei" (DAV) [2] un tai pievienotajam "drošības klasifikācijas metodiskajam līdzeklim" (DKML) [3].

DKML norāda:

— specifiskās un vispārējās informācijas klasifikācijas līmeni,

— kuram priekšlikuma iesniedzējam būs piekļuve kāda veida informācijai.

Turklāt tiks pieprasīti šādi dokumenti:

— "iestādes drošības pārbaužu" (IDP) (vai IDP pieprasījumu) kopija. IDP spēkā esību pārbaudīs Komisijas Drošības direktorāts, izmantojot atbilstošo oficiālo avotu, ar iesaistītajām "valsts drošības iestādēm" (VDI),

— attiecīgo drošības iestāžu oficiāla rakstiska atļauja izmantot klasificēto specifisko informāciju.

DAV un DKML, kam pievienoti apliecinošie dokumenti, pārbaudīs arī turpmāk izklāstītajā kontroles procedūrā.

C. *Potenciāli klasificējamu EPP darbību kontrole*

Pēc priekšlikumu zinātniskās novērtēšanas tie tiks sarindoti pēc vērtēšanas rezultātiem. EPPIA izveido "paturēto priekšlikumu sarakstu", kurā iekļauti iespējamai finansēšanai ieteiktie priekšlikumi, proti, tie, kuri nav noraidīti un kuriem ir pieejams finansējums, un "rezerves sarakstu(-us)".

Par jebkuru EPP darbību, kas attiecas uz paturēto priekšlikumu sarakstu un rezerves sarakstu(-iem) un kam piešķirts apzīmējums "drošības apsvērumi", tiks veikta kontroles procedūra. To veiks īpaša apakškomiteja – Drošības kontroles komiteja.

---

[1] Kā definēts Komisijas 2001. gada 29. novembra Lēmumā 2001/844/EK, EOTK, Euratom, ar ko groza tās iekšējo reglamentu (OV L 317, 3.12.2001., 1. lpp.) attiecībā uz drošības noteikumiem, un tā vēlākajos grozījumos.

[2] ""Drošības aspektu vēstule" (DAV): līgumslēdzējas iestādes izdots īpašu līguma nosacījumu kopums, kas ir tā klasificētā līguma neatņemama sastāvdaļa, kurš saistīts ar piekļuvi ES klasificētai informācijai vai ar tās radīšanu, un kurā identificē drošības prasības vai tos līguma elementus, kam vajadzīga drošības aizsardzība", kā definēts 27. punktā Lēmumā 2001/844/EK, EOTK, Euratom.

[3] Kā definēts Lēmumā 2001/844/EK, EOTK, Euratom.

Šo Drošības kontroles komiteju veido dalībvalstu pārstāvji, kas izvirzīti ciešā sadarbībā ar kompetentajām valstu drošības iestādēm un kam attiecīgā gadījumā palīdz attiecīgās(-o) programmas komitejas(-u) pārstāvji, tādā sastāvā, lai tiktu pārstāvētas priekšlikumu iesniedzēju valstis. Komitejas priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis.

Šī komiteja pārbauda, vai priekšlikumu iesniedzēji ir pienācīgi ņēmuši vērā visus drošības aspektus. Priekšlikumu kontroli veic komitejas locekļi no tām pašām valstīm, kas ir priekšlikumu iesniedzēju valstis.

Šajā procesā būtu jāpanāk vienota nostāja starp attiecīgajiem valstu pārstāvjiem, rezultātā pieņemot vienu no šādiem ieteikumiem:

— *klasifikācija nav vajadzīga* – var sākt EPP dotāciju nolīgumu sagatavošanas procedūras (lai gan attiecīgā gadījumā var tikt izdoti daži ieteikumi sagatavošanai),

— *klasifikācija ir vajadzīga* – tiek sniegti īpaši ieteikumi par EPP dotāciju nolīgumu sagatavošanu tādu nosacījumu veidā, kas ir jāievēro dotāciju nolīgumā. EPP darbība kļūs par klasificētu darbību ([1]) un būs klasificēta ES mērogā visaugstākajā klasifikācijas līmenī, ko piemēro informācijai, kura tiek izmantota/radīta EPP darbībā, kā norādīts DAV un tai pievienotajā DKML,

— *priekšlikums ir pārāk jutīgs, lai to finansētu*, jo iesniedzējiem nav atbilstošas pieredzes, zināšanu vai atļauju, lai varētu pienācīgi strādāt ar klasificētu informāciju. Tādā gadījumā priekšlikumu var noraidīt. Ja tas notiek, EPPIA paskaidro noraidīšanas iemeslus, izņemot gadījumus, kad šādi iemesli paši par sevi ir klasificēti.

Pamatojoties uz šo kopējo nostāju, tiek noteikts klasifikācijas līmenis. Rezultātā EPPIA kopā ar visām attiecīgajām VDI dotāciju nolīguma sagatavošanas un īstenošanas laikā pārbauda, vai ir ieviestas visas vajadzīgās procedūras un darbības, lai garantētu, ka klasificētā informācija tiek apstrādāta atbilstoši.

D. *Eksporta un tranzīta licences*

Turklāt priekšlikumu var uzskatīt par jutīgu neatkarīgi no jebkādas drošības klasifikācijas, ja tajā ir paredzēts veikt materiālu apmaiņu, kurai vajadzīga tranzīta vai eksporta licence.

Šajā kontekstā priekšlikumu iesniedzējiem ir jāievēro valstu tiesību akti un ES regulējums ([2]). Ja ieplānotā darba veikšanai ir vajadzīgas eksporta licences (vai ES iekšējās licences), priekšlikumu iesniedzējiem ir jāprecizē prasība pēc šādas eksporta vai tranzīta licences un jāiesniedz eksporta vai tranzīta licenču (vai pieprasījumu) kopijas.

E. *Starptautiskā sadarbība*

Uz drošības apsvērumiem nedrīkst atsaukties kā uz iemeslu, lai noraidītu priekšlikumus par neklasificētām EPP darbībām, kas ietver trešo valstu ([3]) struktūrvienību iesaistīšanos. Vienīgie izņēmumi šajā saistībā ir gadījumi, kad:

— attiecīgais temats darba programmā ir raksturots kā tāds, kas nav atvērts starptautiskai sadarbībai – tādā gadījumā jebkuru priekšlikumu, kas ietver starptautisko sadarbību, atzīst par neatbilstošu,

— ir piešķirts apzīmējums "drošības apsvērumi" – tādā gadījumā tiek veikta priekšlikuma kontrole saskaņā ar iepriekš izklāstīto procedūru.

([1]) Konfidenciālu datu apstrādi reglamentē visi attiecīgie Kopienas tiesību akti, tostarp iestāžu iekšējie noteikumi, piemēram, Lēmums 2001/844/EK, EOTK, Euratom, ar ko groza tās iekšējo reglamentu attiecībā uz drošības noteikumiem.

([2]) Padomes 2009. gada 5. maija Regula (EK) Nr. 428/2009, ar ko izveido Kopienas režīmu divējāda lietojuma preču eksporta, pārvadājumu, starpniecības un tranzīta kontrolei (OV L 134, 29.5.2009., 1. lpp.).

([3]) "Trešā valsts" ir jebkura valsts, kas nav ne ES dalībvalsts, ne ar 7. pamatprogrammu saistīta valsts.

IV

(Tiesību akti, kas pieņemti pirms 2009. gada 1. decembra saskaņā ar EK līgumu, ES līgumu un Euratom *līgumu)*

KOMISIJAS LĒMUMS

(2006. gada 26. aprīlis)

par valsts atbalsta C 39/03 (ex NN 119/02) shēmu, ko Grieķija īstenoja, atbalstot gaisa pārvadātājus saistībā ar 2001. gada 11.–14. septembrī ciesto kaitējumu

(izziņots ar dokumenta numuru C(2006) 1580)

(Autentisks ir tikai teksts grieķu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2010/768/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas zona līgumu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

pēc tam, kad ieinteresētajām personām ir lūgts iesniegt piezīmes saskaņā ar minētajiem pantiem ([1]),

tā kā:

1. PROCEDŪRA

(1) Piemērojot EK līguma 88. panta 3. punktu, Grieķijas Transporta ministrija ar 2002. gada 24. septembra vēstuli, kas reģistrēta 2002. gada 26. septembrī ar numuru TREN (2002) A/66844, paziņoja Komisijai par shēmu, kura paredzēta gaisa pārvadātāju ciesto zaudējumu atlīdzināšanai saistībā ar 2001. gada 11. septembra teroristu uzbrukumiem.

(2) Tā kā šo shēmu īstenoja pirms tās oficiālas apstiprināšanas Komisijā, to reģistrēja kā nepaziņotu atbalstu ar numuru NN 119/2002. Šo faktu Komisijas dienesti paziņoja ar 2002. gada 28. oktobra vēstuli ar apstiprinājumu par saņemšanu (TREN (2002) D/17401).

(3) Ar 2003. gada 27. maija vēstuli Komisija informēja Grieķiju par lēmumu attiecībā uz minēto atbalstu sākt Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

(4) Komisijas lēmums sākt procedūru tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ([2]). Komisija aicināja ieinteresētās personas iesniegt piezīmes par konkrēto atbalstu.

(5) Komisija šajā jautājumā nesaņēma nekādas ieinteresēto personu piezīmes.

(6) Pirmās Grieķijas piezīmes par procedūras sākšanu Komisija saņēma ar 2003. gada 3. decembra vēstuli, kas reģistrēta 10. decembrī ar numuru SG (2003) A/12211.

(7) Minētajā vēstulē Grieķija norādīja, ka nosūtīs papildu informāciju. Tā kā tā netika saņemta, Komisija ar 2004. gada 15. marta vēstuli (TREN D (2004) 4128) deva Grieķijas iestādēm pēdējo iespēju 15 dienu laikā iesniegt šo informāciju; tām tika norādīts, ka pretējā gadījumā Komisija savu lēmumu pieņems, pamatojoties uz tās rīcībā esošo informāciju. Grieķijas iestādes nekādā veidā nereaģēja uz minēto vēstuli.

2. PAZIŅOTĀ ATBALSTA SĪKS APRAKSTS

Konteksts

(8) Ņemot vērā Amerikas Savienotajās Valstīs 2001. gada 11. septembrī notikušos terora aktus, atsevišķas gaisa telpas daļas vairākas dienas bija slēgtas. Tas jo īpaši attiecās uz ASV gaisa telpu, kas bija pilnībā slēgta 2001. gada 11.–14. septembrī un pakāpeniski tika atvērta lidojumiem tikai no 2001. gada 15. septembra. Citām valstīm nācās veikt līdzīgus pasākumus attiecībā uz visu attiecīgās valsts teritoriju vai tās daļu.

(9) Attiecīgi šajā sākotnējā periodā aviosabiedrībām nācās atcelt tos reisus, kuros būtu jāizmanto attiecīgā gaisa telpa. Tāpat tās cieta zaudējumus, ņemot vērā pārējos satiksmes traucējumus vai nespēju nodrošināt atsevišķu pasažieru nogādāšanu viņu galamērķī.

([1]) OV C 199, 23.8.2003., 3. lpp.
([2]) Skatīt 1. zemsvītras piezīmi.

(10) Ņemot vērā šo notikumu apmērus, pēkšņumu un izmaksas, ko tie radīja aviosabiedrībām, dalībvalstīm bija jāparedz ārkārtas atlīdzināšanas pasākumi.

Grieķijas īstenotā shēma

(11) Shēma, uz kuru attiecas šis lēmums, paredz atlīdzināt zaudējumus, ko aviosabiedrības cieta 2001. gada 11.–15. septembrī; faktiski paziņotā shēma paredz arī atlīdzību par izmaksām, kas radušās pēc minētā laikposma.

(12) Pamatojot paziņoto shēmu, Grieķijas iestādes norāda, ka Amerikas Savienoto Valstu gaisa telpas slēgšana aviosabiedrībām radīja tiešas sekas arī pēc 2001. gada 14. septembra, jo, tā kā nebija pieejama informācija par piezemēšanās iespējām, tika preventīvi atcelts *Olympic Airways* 16. septembra reiss uz Ņujorku. Tāpat izmaksas tika atlīdzinātas arī par 2001. gada 15. septembri.

(13) Atbalstāmās aviosabiedrības ir gaisa pārvadātāji ar Grieķijas iestāžu izdotu gaisa pārvadātāja darbības licenci saskaņā ar Padomes 1992. gada 23. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2407/92 par gaisa pārvadātāju licencēšanu ([3]).

(14) Grieķijas iestādes norādīja, ka tās vērsušās pie visām atbalstāmajām aviosabiedrībām; pēc vietējo iestāžu 2001. gada 24. oktobra un 5. decembra aicinājuma vēstulēm, kas nosūtītas visām Grieķijas aviosabiedrībām, tikai trīs aviosabiedrības iesniedza atlīdzības pieprasījumu. Viena no šīm aviosabiedrībām – *Axon Airlines* – izbeidza darbību 2001. gada 3. decembrī, t. i., pirms maksājumu veikšanas, kas notika 2002. gada jūlijā; līdz ar to Grieķija nolēma minētajai aviosabiedrībai atlīdzību neizmaksāt, jo atlīdzības mērķis bija dot aviosabiedrībām iespēju turpināt darbību, neļaujot terora aktu dēļ ciestajām izmaksām pārmērīgi ietekmēt tās. Pārējās aviosabiedrības, kuras reāli saņēma maksājumus, ir *Olympic Airways* (turpmāk "*OA*") un *Aegean Cronus* (turpmāk "*AC*").

(15) Savā paziņojumā Grieķijas iestādes norādīja, ka šīm aviosabiedrībām samaksātās summas bija EUR 4 827 586 sabiedrībai *OA* un EUR 140 572 sabiedrībai *AC*, tātad kopējā 24. septembrī paziņotā summa bija EUR 4 968 158. Saskaņā ar šajā jomā piemērojamiem Grieķijas tiesību aktiem šīs summas tika ņemtas no *TASS* un *TAEA* līdzekļiem, kas paredzēti lidostu attīstībai un modernizācijai.

([3]) OV L 240, 24.8.1992., 1. lpp.

(16) Grieķijas iestādes norādīja, ka aviosabiedrības saņēma Komisijas 2001. gada 14. novembra vēstules kopiju un ka tas bija pamats atlīdzības pieprasījumiem.

(17) Atlīdzināmos zaudējumus Grieķija definēja kā gaisa pārvadātāju ciestos zaudējumus tiešā saistībā ar attiecīgajiem notikumiem; tie ietver zaudējumus saistībā ar ieņēmumiem no pasažieriem, zaudējumus saistībā ar ieņēmumiem par kravas pārvadājumiem, zaudējumus saistībā ar galamērķi nesasniegušo produktu sūtījumu iznīcināšanu, izmaksas saistībā ar lidmašīnu novirzīšanu uz citu lidostu un tur pavadīto laiku gaisa telpas slēgšanas dēļ un pasažieru vai apkalpes izmitināšanas izmaksas.

(18) Saskaņā ar paziņojumu atlīdzināmie zaudējumi neaprobežojās tikai ar tiem maršrutiem, kurus tieši skāra dažu valstu pieņemtais lēmums pēc attiecīgajiem notikumiem slēgt daļu gaisa telpas; faktiski tie ietvēra visu gaisa pārvadātāju tīklu, un atlīdzību piešķīra par kopējiem zaudējumiem, kas ciesti visā tīklā.

(19) Grieķija par katru atbalsta saņēmēju paziņoja Komisijai vairāk vai mazāk sīku informāciju.

Informācija par Olympic Airways

(20) Grieķija savā paziņojumā Komisijai norādīja, ka kopējā atlīdzība bija mazāka par 4/365 no uzņēmuma apgrozījuma. Tā attiecās ne tikai uz lidojumiem uz ASV, Kanādu un Izraēlu, bet uz visu aviosabiedrības tīklu.

(21) Turpmāk izklāstīts atlīdzināto izmaksu (kopējās izmaksas: GRD 1 645 000 000 jeb EUR 4 827 586) sadalījums.

1. *Negūtie ieņēmumi saistībā ar zaudētajiem pasažieriem*

Šo zaudējumu noapaļotā summa ir GRD 1 390 000 000 (jeb EUR 4 079 237), no kuras aptuveni GRD 1 234 500 000 (EUR 3 622 894) attiecas uz 2001. gada 11.–15. septembri; no tiem aptuveni GRD 821 000 000 (EUR 2 409 393) ir Ziemeļatlantijas gaisa telpā radušies zaudējumi. Pārējie zaudējumi jeb aptuveni GRD 413 000 000 (EUR 1 212 203) attiecas uz aviosabiedrības tīkla pārējo daļu, t. i., galvenokārt vietējo un Eiropas tīklu, taču arī Tuvējiem Austrumiem, Āfriku, Austrāliju un Āziju.

Turklāt aptuveni GRD 150 000 000 (EUR 440 206) ir Ziemeļatlantijas tīklā 2001. gada 16. septembrī radušies zaudējumi.

Tika precizēts, ka atlīdzības summa aprēķināta, salīdzinot konkrētajā periodā reģistrētos aviosabiedrības satiksmes datus ar tās pašas aviosabiedrības datiem par attiecīgajām iepriekšējās nedēļas dienām un piemērojot korekciju, pamatojoties uz 2000. gada attiecīgajā periodā konstatētajām izmaiņām. Zaudējumi tika aprēķināti, pamatojoties uz vidējām šā perioda cenām katrā galamērķa kategorijā.

2. *Citi negūtie ieņēmumi un radušās izmaksas*

Galvenie elementi:

a) negūtie kravas pārvadājumu ieņēmumi: GRD 95 000 000 jeb EUR 278 797,

b) izmaksas saistībā ar iznīcinātajiem produktiem: GRD 6 000 000 jeb EUR 17 608,

c) dažādas izmaksas saistībā ar papildu drošības pārbaudēm: kopsummā GRD 19 000 000 jeb EUR 55 759,

d) izmaksas saistībā ar reisu atcelšanu to laikā un ar lidmašīnu novirzīšanu un piespiedu dīkstāvi ārvalstīs: GRD 17 384 737 jeb EUR 51 019,

e) ārkārtas izmaksas par pārtransportēšanas lidojumiem jeb *ferry flights* ([4]): GRD 163 000 000 jeb EUR 478 357,

f) izmitināšanas un virsstundu izmaksas: GRD 50 000 000 jeb EUR 146 735.

3. *Piemērotais samazinājums*

No izmaksām atņemti degvielas ietaupījumi GRD 95 000 000 jeb EUR 278 797 apmērā.

Informācija par Aegean Cronus

(22) Grieķija Komisijai norādīja, ka kopējā atlīdzība noteikta līdzīgā veidā, bet tā bija ievērojami mazāka, jo šī aviosabiedrība neveic transatlantiskos lidojumus. Atlīdzības summa bija GRD 47 900 000 jeb EUR 140 572.

(23) Komisija nolēma sākt oficiālu izmeklēšanas procedūru, pamatojoties uz tās šaubām par šādas atbalsta shēmas saderību ar Līgumu, ņemot vērā ne tikai Komisijas 2001. gada 10. oktobra Paziņojuma Eiropas Parlamentam un Padomei "Amerikas Savienotajās Valstīs notikušo teroristu uzbrukumu ietekme uz gaisa pārvadājumu nozari" ([5]) (turpmāk "2001. gada 10. oktobra paziņojums") 35. punktā noteiktā laikposma pārsniegšanu, bet jo īpaši ārkārtas notikuma neesību un atlīdzināmo zaudējumu būtības maiņu pēc 2001. gada 14. septembra.

3. **IEINTERESĒTO PERSONU PIEZĪMES**

(24) Noteiktajā viena mēneša termiņā Komisija nesaņēma nekādas ieinteresēto trešo personu piezīmes.

4. **GRIEĶIJAS PIEZĪMES**

(25) Paziņojumā par procedūras sākšanu noteiktajā viena mēneša termiņā Grieķijas iestādes Komisijai neiesniedza nekādas papildu piezīmes. Grieķijas 2003. gada 23. jūlija vēstulē, kura Komisijā reģistrēta 28. jūlijā ar numuru TREN (2003) A/26329, bija ietverta atbilde uz 2003. gada 27. maija lēmumu, taču vēstules saturs aprobežojās ar norādēm par konfidenciālo informāciju, kura svītrojama no publicējamās versijas. Tomēr pēc tam, kad Komisija bija sagatavojusi lēmuma pirmo projektu, Grieķija beidzot 2003. gada 3. decembrī iesniedza piezīmes. Attiecīgajā vēstulē bija minēts, ka tiks iesniegta papildu informācija, taču, neraugoties uz to, ka Komisijas dienesti 2004. gada 15. martā no jauna aicināja Grieķiju papildināt tās piezīmes, tā tomēr tā arī neiesniedza minēto papildu informāciju.

(26) Savā 2003. gada 3. decembra vēstulē Grieķijas iestādes sniedza informāciju par daļu no attiecībā uz *OA* paziņotajām summām, tomēr atšķirīgā veidā no paziņojumā ietvertās informācijas; cita starpā tās konkrēti norādīja summas, kas attiecas uz 2001. gada 11.–14. septembri (ieskaitot), un tās, kas attiecas uz laikposmu pēc 14. septembra. Grieķijas iestādes nesniedza nekādu konkrētu informāciju par summu, kas bija paziņota attiecībā uz *AC*.

1. **OA ciestie zaudējumi 2001. gada 11.–14. septembrī (ieskaitot)**

(27) Grieķija norādīja, ka *OA* 2001. gada 11.–14. septembrī cieta zaudējumus, jo bija slēgtas ASV, Kanādas un Izraēlas gaisa telpas. Līdz ar to tika atcelti 6 transatlantiskie reisi turp un atpakaļ un viens reiss uz Izraēlu un atpakaļ; pamatojoties uz datiem par šo reisu pasažieriem ar apstiprinātām rezervācijām un vidējiem ieņēmumiem par pasažieri, Grieķija paziņoja, ka *OA* cietusi zaudējumus GRD 654 650 000 jeb aptuveni EUR 1 921 203 apmērā, kas uzskatāmi par atlīdzināmiem.

([4]) Paziņojumā lietots termins angļu valodā.

([5]) COM(2001) 574.

(28) Papildus Grieķijas iestādes norāda uz vēl divu veidu izmaksām, kas *OA* radās šajā laikposmā. Pirmās attiecas uz vienas lidmašīnas atrašanos Kanādā visu attiecīgo laikposmu; minētās izmaksas bija GRD 12 967 457 jeb aptuveni EUR 38 056. Otrās attiecas uz viena lidojuma no Atēnām uz ASV atgriešanu 11. septembrī, radot papildu izmaksas GRD 1 165 600 jeb EUR 3 421 apmērā.

(29) Tādējādi kopumā Grieķijas uzrādītās *OA* izmaksas par 2001. gada 11.–14. septembri ir GRD 668 783 057 jeb aptuveni EUR 1 962 680.

2. **OA ciestie zaudējumi pēc 2001. gada 14. septembra**

(30) Attiecībā uz izmaksām, kas *OA* radās pēc 2001. gada 14. septembra, Grieķija norāda uz 3 transatlantiskajiem reisiem (viens uz ASV un divi uz Kanādu) turp un atpakaļ 15. un 16. septembrī. Pamatojoties uz datiem par šo reisu pasažieriem ar apstiprinātām rezervācijām un vidējiem ieņēmumiem par pasažieri, Grieķija paziņoja, ka *OA* cietusi zaudējumus GRD 333 000 000 apmērā, kas uzskatāmi par atlīdzināmiem. Kā šīs summas ekvivalentu Grieķija ir norādījusi EUR 1 270 726, tomēr jāatzīmē, ka šajā gadījumā noteikti pieļauta kļūda, jo, piemērojot GRD maiņas kursu, kāds tas bija, pievienojoties eurozonai, t. i., EUR 1 = GRD 340,75, iegūst aptuveni EUR 977 257.

(31) Reiss uz Ņujorku 2001. gada 15. septembrī ticis atcelts, jo nav bijis brīvas laika nišas; kaut arī Ņujorkas *JFK* lidosta tika atvērta lidojumiem 14. septembrī 23.00 pēc Grieķijas laika, lielā pieprasījuma dēļ *OA* neizdevās iegūt laika nišu. Grieķija minēja, ka lūgusi *OA* iesniegt apliecinājumu par minēto situāciju, lai to tālāk nodotu Komisijai. Tomēr tas nav noticis, jo nekādas citas vēstules netika saņemtas.

(32) Reisi uz Kanādu 15. un 16. septembrī tikuši atcelti, jo novēloti atgriezusies šajā valstī aizturētā lidmašīna. Grieķija paskaidro, ka, ņemot vērā citus plānotos reisus, *OA* 15. septembrī nebija pieejama neviena cita tālo reisu lidmašīna. Attiecībā uz 16. septembra reisu attiecīgās lidmašīnas novēlotā atgriešanās liedza laikus veikt tehniskās pārbaudes un iegūt piezemēšanās laika nišu jaunam lidojumam uz Kanādu, un līdz ar to *OA* nācās atcelt šo reisu.

(33) Otrs *OA* atlīdzināšanai pieprasīto izmaksu veids attiecas uz *OA* veiktajiem pārtransportēšanas lidojumiem; runa ir par 3 reisiem – viens uz ASV 2001. gada 18. septembrī un divi uz Kanādu 2001. gada 20. un 26. septembrī –, kuri, kā apgalvo Grieķijas iestādes, tika nodrošināti, ņemot vērā ASV un Kanādas valdības spiedienu uz *OA*, lai pasažieri no Atēnām tiktu nogādāti Ziemeļamerikā. Attiecīgie pasažieri esot samaksājuši parasto cenu, taču lidmašīnām bijis jāatgriežas Atēnās tukšām. Atpakaļceļa reisu izmaksas, kas aprēķinātas, pamatojoties uz *block hours*, t. i., lidojuma ilgumu, esot bijušas GRD 166 051 680 jeb aptuveni EUR 487 312.

(34) Tādējādi kopumā Grieķijas uzrādītās *OA* izmaksas par laikposmu pēc 2001. gada 14. septembra ir GRD 499 051 680 jeb aptuveni EUR 1 464 569. Līdz ar to visi Grieķijas 2003. gada 3. decembra vēstulē ietvertie skaidrojumi sniegti, lai pamatotu atlīdzību, kas par visu attiecīgo laikposmu sasniedz GRD 1 167 834 737 jeb aptuveni EUR 3 427 249.

5. **ATBALSTA NOVĒRTĒJUMS**

Atbalsta esība

(35) Saskaņā ar Līguma 87. panta 1. punktu, ja vien nav paredzētas atkāpes, ar iekšējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

(36) Aviosabiedrībām piešķirtās dotācijas ir uzskatāmas par valsts līdzekļu piešķiršanu šīm aviosabiedrībām un līdz ar to rada tām noteiktu ekonomisku priekšrocību.

(37) Šis gaisa pārvadājumu nozarei paredzētais pasākums pēc savas būtības ir selektīvs. Turklāt aviosabiedrības, kurām paredzēts šīs shēmas atbalsts, bija konkrēti noteiktas.

(38) Kopš 1993. gada 1. janvārī stājās spēkā Regula (EEK) Nr. 2407/92 par gaisa pārvadātāju licencēšanu, Padomes 1992. gada 23. jūlija Regula (EEK) Nr. 2408/92 par Kopienas aviosabiedrību piekļuvi Kopienas iekšējiem gaisa ceļiem ([6]) un Padomes 1992. gada 23. jūlija Regula (EEK) Nr. 2409/92 par gaisa pārvadājumu maksām un tarifiem ([7]), gaisa satiksmes tirgus ir liberalizēts, līdz ar to ikvienas dalībvalsts aviosabiedrības konkurē ar pārējo dalībvalstu aviosabiedrībām. Šajā konkrētajā gadījumā saskaņā ar paziņojumu atbalstāmās aviosabiedrības aktīvi darbojas Kopienas tirgū. Aviosabiedrībām paredzētās dotācijas un attiecīgi gūtā priekšrocība ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un var ietekmēt konkurenci.

([6]) OV L 240, 24.8.1992., 8. lpp.
([7]) OV L 240, 24.8.1992., 15. lpp.

(39) Šie pasākumi ir uzskatāmi par valsts atbalstu un ir saderīgi ar Līgumu vienīgi tādā gadījumā, ja uz tiem attiecas kāda no paredzētajām atkāpēm.

Atbalsta novērtējuma juridiskais pamats

(40) Līguma 87. panta 2. punkta a) un c) apakšpunktā paredzētās atkāpes nav piemērojamas, jo šajā gadījumā tas nav sociāls atbalsts, ko piešķir individuāliem patērētājiem, vai atbalsts, ko sniedz dažiem Vācijas Federatīvās Republikas apvidiem.

(41) Tā kā konkrētais atbalsts nav paredzēts ne atsevišķu apgabalu attīstības veicināšanai, ne ekonomikas attīstības veicināšanai apgabalos, kur dzīves līmenis ir ārkārtīgi zems vai kur valda liels bezdarbs, ne konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu attīstības veicināšanai, nav piemērojamas arī Līguma 87. panta 3. punkta a) un c) apakšpunktā paredzētās atkāpes.

(42) Visbeidzot, uz šo konkrēto gadījumu neattiecas arī Līguma 87. panta 3. punkta b) un d) apakšpunktā paredzētās atkāpes, kas vērstas attiecīgi uz kāda svarīga projekta īstenojumu visas Eiropas interesēs vai nopietnu traucējumu novēršanu kādas dalībvalsts tautsaimniecībā un kultūras veicināšanu un kultūras mantojuma saglabāšanu.

(43) Saskaņā ar Līguma 87. panta 2. punkta b) apakšpunktu ar kopējo tirgu ir saderīgs "atbalsts, ko sniedz, lai novērstu kaitējumu, ko nodarījušas dabas katastrofas vai ārkārtēji notikumi". Savā 2001. gada 10. oktobra paziņojumā Komisija atzīst, ka 2001. gada 11. septembra notikumus var uzskatīt par ārkārtējiem notikumiem Līguma 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē.

(44) Sava 2001. gada 10. oktobra paziņojuma 35. punktā Komisija ir skaidrojusi nosacījumus, kas uzskatāmi par nepieciešamiem, lai atzītu, ka ar minētajiem notikumiem saistītās atlīdzības atbilst 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta nosacījumiem:

"Komisija uzskata, ka izmaksas, kas tiešā veidā izriet no Amerikas gaisa telpas slēgšanas 2001. gada 11.–14. septembrī, ir tiešas 2001. gada 11. septembra notikumu sekas. Līdz ar to dalībvalstis drīkst atlīdzināt šīs izmaksas saskaņā ar Līguma 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta noteikumiem, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

— atlīdzība bez jebkādas diskriminācijas tiek piešķirta visām konkrētās dalībvalsts aviosabiedrībām;

— atlīdzība ietver vienīgi 2001. gada 11.–14. septembrī radušās izmaksas, kuru cēlonis ir Amerikas iestāžu lēmums apturēt gaisa satiksmi;

— atlīdzības summa aprēķināta precīzi un objektīvi, salīdzinot katras aviosabiedrības reģistrētos satiksmes datus par konkrētajām četrām dienām ar tās pašas aviosabiedrības datiem par attiecīgajām iepriekšējās nedēļas dienām un piemērojot korekciju, pamatojoties uz 2000. gada attiecīgajā periodā konstatētajām izmaiņām. Atlīdzībā cita starpā jāņem vērā gan radušās izmaksas, gan apietās izmaksas, un tās maksimālā summa atbilst noteiktajā kārtībā konstatētiem šajās četrās dienās negūtajiem ieņēmumiem. Šī atlīdzība, protams, nevar pārsniegt 4/365 no attiecīgās aviosabiedrības apgrozījuma."

Atbalsta saderība ar Līguma 87. panta 2. punkta b) apakšpunktu

(45) Komisija konstatē, ka, lai gan atlīdzību par izmaksām oficiāli pieprasīja tikai trīs aviosabiedrības, uz šīs shēmas atbalstu bija tiesības pretendēt visiem gaisa pārvadātājiem, kuriem ir attiecīgās dalībvalsts izdota pārvadātāja licence. Tas, ka viena no aviosabiedrībām, t. i., *Axon Airlines*, tika izslēgta no shēmas, pamatojoties uz to, ka laikā, kad aviosabiedrībām tikai nosūtītas paziņojuma vēstules par šo shēmu, un vēl jo vairāk laikā, kad tika izmaksāts atbalsts, tās darbība bija izbeigta, nenozīmē, ka šī shēma būtu diskriminējoša. Tātad pasākums nepārprotami ir nediskriminējošs. Komisija tomēr konstatē, ka Grieķija savā atbildē aprobežojās ar informācijas sniegšanu par *OA* izmaksām un saņemto atlīdzību, bet attiecībā uz *AC* nesniedza nekādu informāciju.

Attiecībā uz Olympic Airways

(46) Iepriekš aprakstītā atlīdzība pārsvarā attiecas uz laikposmu no 11. septembra līdz 14. septembrim, kuru Komisija bija norādījusi savā 2001. gada 10. oktobra paziņojumā un ņēmusi vērā savos līdzšinējos lēmumos šajā jautājumā ([8]); tomēr tā attiecas arī uz 2001. gada 15. septembri un pat vēlākiem datumiem.

Attiecībā uz 2001. gada 11.–14. septembri

(47) Savā 2001. gada 10. oktobra paziņojumā Komisija noteica principu, ka atlīdzību var piešķirt par tiešajām sekām, ko radīja Amerikas iestāžu lēmums slēgt gaisa telpu. Minētā Komisijas paziņojuma piemērošanas kārtība bija izklāstīta Komisijas dienestu 2001. gada 14. novembra vēstulē dalībvalstīm; šajā vēstulē cita starpā norādīts, ka jābūt konstatētai tiešai saiknei starp "gaisa

([8]) Skatīt 9. un 10. zemsvītras piezīmi.

satiksmes pilnīgu apturēšanu Amerikas gaisa telpā un no tā izrietošajiem traucējumiem Eiropas gaisa telpā"; šajā ziņā konkrētais pasākums saskaņā ar Grieķijas iestāžu sniegto informāciju atbildē uz lēmumu par procedūras sākšanu paredz atlīdzību, kas attiecas tikai uz maršrutiem vai tīkliem, kurus ietekmēja Ziemeļamerikas (ASV un Kanādas) un Izraēlas gaisa telpas slēgšana. Šis princips ir ticis piemērots praksē Komisijas līdzšinējos lēmumos ([9]) par šo jautājumu.

(48) Līdz ar to attiecībā uz 2001. gada 11.–14. septembri un šajā laikposmā ciestajiem zaudējumiem, kuri tiešā veidā izriet no gaisa telpas slēgšanas, pasākums atbilst Komisijas noteiktajiem ierobežojumiem un jo īpaši nosacījumiem, ka jābūt tiešai saiknei starp atlīdzināmajām izmaksām un gaisa telpas slēgšanu.

(49) Atlīdzināmo zaudējumu aprēķināšanas metode pamatojas uz metodi, ko Komisija noteikusi savā paziņojumā un kuras konkrētā aprēķinu kārtība bija izklāstīta Komisijas dienestu 2001. gada 14. novembra vēstulē dalībvalstīm; attiecīgajās četrās dienās negūtie ieņēmumi bija noteikti, ņemot vērā atceltos reisus rezervējušo pasažieru skaitu. Attiecībā uz zaudējumu vērtību uz vienu pasažieri Grieķijas iestādes savā atbildē norādīja, ka tā atbilst *OA* ciestajiem faktiskajiem zaudējumiem, kopsummā GRD 654 650 000 jeb aptuveni EUR 1 921 203.

Tāpat šai pieejai atbilst arī atlīdzināmās papildu izmaksas saistībā ar vienas lidmašīnas atrašanos Kanādā attiecīgajā laikposmā, proti, GRD 12 967 457 (aptuveni EUR 38 056), un saistībā ar viena lidojuma no Atēnām uz ASV atgriešanu 11. septembrī, radot papildu izmaksas GRD 1 165 600 jeb EUR 3 421 apmērā.

Visbeidzot, dalībvalsts piemērotā maksimālā robeža – 4/365 no apgrozījuma – atbilst Komisijas noteiktajam.

Līdz ar to Komisija uzskata, ka aprēķins atbilst tās paziņojumā noteiktajam, ka maksimālā summa ir trīs zaudējumi, kas atbilst attiecīgajās četrās dienās negūtajiem ieņēmumiem.

(50) Tādējādi Komisija secina, ka pasākumi, kurus Grieķija veica *OA* labā saistībā ar gaisa telpas slēgšanu 2001. gada 11.–14. septembrī un kuru summa bija GRD 668 783 057 jeb EUR 1 962 680, atbilst Komisijas 2001. gada 10. oktobra paziņojuma noteikumiem; līdz ar to šie pasākumi atzīstami par saderīgiem ar kopējo tirgu saskaņā ar Līguma 87. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

Attiecībā uz laikposmu pēc 2001. gada 14. septembra

(51) Komisija sava 2001. gada 10. oktobra paziņojuma 35. punktā atzina, ka ASV gaisa telpas slēgšana 2001. gada 11.–14. septembrī bija "ārkārtas notikums" un ka saistībā ar šo gaisa telpas slēgšanu ciesto zaudējumu atlīdzināšana ir saderīga ar Līgumu, taču tā nenorādīja, ka piekrīt par tādiem atzīt citus zaudējumus, kuriem ar gaisa telpas slēgšanu ir tikai netieša saikne. Tas jo īpaši attiecas uz zaudējumiem, kurus aviosabiedrības cieta *pēc* gaisa telpas *atvēršanas* 15. septembrī.

(52) Komisija savā 2001. gada 10. oktobra paziņojumā skaidroja, ka atlīdzināmie zaudējumi ir tie, kuru "cēlonis ir (..) lēmums apturēt gaisa satiksmi".

(53) Tomēr Komisija konstatē, ka pēc 14. septembra gaisa satiksme vairs nebija apturēta, bet attiecīgās aviosabiedrības saskārās ar darbības ierobežojumiem to maršrutos.

(54) Tas attiecas uz Grieķijas pasākumiem par labu *OA* galvenokārt saistībā ar 3 nenotikušajiem transatlantiskajiem reisiem (viens uz ASV un divi uz Kanādu) turp un atpakaļ 15. un 16. septembrī, kas *OA* esot radījis zaudējumus GRD 333 000 000 jeb aptuveni EUR 977 257 apmērā.

(55) Attiecībā uz brīvu laika nišu trūkumu Ņujorkā Grieķija norādīja, ka Ņujorkas *JFK* lidosta tika atvērta lidojumiem 14. septembrī 23.00 pēc Grieķijas laika, taču *OA* neizdevās iegūt laika nišu lielā pieprasījuma dēļ. Komisija nesaņēma nekādu citu informāciju par laika nišas neiegūšanas iemesliem – citām aviosabiedrībām tas bija izdevies. Jebkurā gadījumā nav pierādīts, ka būtu bijis absolūti neiespējami veikt reisu uz ASV.

(56) Tāpat arī reisi uz Kanādu 15. un 16. septembrī tika atcelti, jo tāds bija *OA* lēmums vai nu tāpēc, ka tai nebija pieejama neviena cita tālo reisu lidmašīna un tā izvēlējās nodrošināt citus plānotos reisus, vai tāpēc, ka *OA* nevarēja paspēt laikus pabeigt tehniskās pārbaudes un iegūt piezemēšanās laika nišu, kas noveda pie attiecīgā reisa atcelšanas.

([9]) Skatīt līdzīgus lēmumus – 2002. gada 30. janvāra lēmumu lietā N 806/2001 attiecībā uz Franciju, 2002. gada 12. marta lēmumu lietā N 854/2001 attiecībā uz Apvienoto Karalisti un 2002. gada 2. jūlija lēmumu lietā N 269/2002 attiecībā uz Vāciju –, kas pieejami šajā tīmekļa vietnē: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/transports.htm.

(57) Attiecībā uz pārtransportēšanas lidojumiem, kurus *OA* veica uz ASV 2001. gada 18. septembrī un uz Kanādu 2001. gada 20. un 26. septembrī kopsummā par GRD 166 051 680 jeb aptuveni EUR 487 312, Grieķijas iestādes pašas norāda, ka šie reisi tika nodrošināti, ņemot vērā ASV un Kanādas valdības spiedienu uz *OA*, lai pasažieri no Atēnām tiktu nogādāti Ziemeļamerikā. Līdz ar to runa ir par *OA* lēmumu par reisiem, kas notikuši labu laiku pēc gaisa telpas slēgšanas laikposma beigām. Šāda rīcība automātiski izslēdz dalībvalsts finansējuma iespēju. Ja attiecīgā gadījumā šos lidojumus tiešām pasūtīja trešās valstis, *OA* būtu jāprasa atlīdzība šīm valstīm, ja tā to uzskata par iespējamu.

(58) Kā Komisija to konsekventi darījusi citos lēmumos ([10]), tā nevar vienādi vērtēt 11. septembra terora aktu netiešās sekas, piemēram, no 15. septembra pieredzētās grūtības nodrošināt satiksmi aviomaršrutos, un attiecīgi tiešās sekas, tas ir, to, ka atsevišķas gaisa telpas daļas līdz 14. septembrim bija pilnībā slēgtas un tādējādi nebija iespējams nodrošināt satiksmi attiecīgajos maršrutos. Terora aktu netiešās sekas vairāk vai mazāk izteikti bija vēl ilgi jūtamas daudzās pasaules ekonomikas nozarēs, taču, līdzīgi kā ekonomisko vai politisko krīžu gadījumā, šīs grūtības, lai arī cik smagas nebūtu, nav uzskatāmas par ārkārtējiem notikumiem, un tātad Līguma 87. panta 2. punkta b) apakšpunkts nav piemērojams.

(59) Komisija līdz ar to secina, ka Līgumam neatbilst tā shēmas daļa, kura attiecas uz laiku pēc 2001. gada 14. septembra, un jo īpaši Grieķijas norādītās *OA* izmaksas par laikposmu pēc 2001. gada 14. septembra, kuru apmērs ir GRD 499 051 680 jeb aptuveni EUR 1 464 569, ņemot vērā ne tikai 2001. gada 10. oktobra paziņojuma 35. punktā noteiktā laikposma pārsniegšanu, bet jo īpaši ārkārtas notikuma neesību un atlīdzināmo zaudējumu būtības maiņu saistībā ar shēmas darbības pagarināšanu. Šā darbības atbalsta atļaušana nav iespējama arī, pamatojoties uz citiem Līguma noteikumiem. Līdz ar to atbalsts par laikposmu pēc 2001. gada 14. septembra nav saderīgs ar Līgumu. Šajā saistībā Komisija atzīmē, ka kopējā summa, kuru Grieķija norādījusi savā 2003. gada 3. decembra atbildē, atšķiras no sākotnēji paziņotās un acīmredzot samaksātās summas un ir mazāka par to. Komisija tāpēc atgādina, ka viss *OA* piešķirtais atbalsts, kas pārsniedz iepriekš minēto summu, t. i., GRD 668 783 057 jeb aptuveni EUR 1 962 680, nav saderīgs ar Līgumu un ir jāatgūst.

([10]) Skatīt Komisijas 2002. gada 11. decembra negatīvo lēmumu 2003/196/EK lietā C 42/02 (ex N 286/02) par valsts atbalsta shēmu, ko Francija plāno īstenot par labu Francijas aviosabiedrībām, un par lēmumā lietā N 806/2001 sākotnēji atļauto izmaksu atlīdzību piemērošanu laikposmā pēc 2001. gada 14. septembra (OV L 77, 24.3.2003., 61. lpp.).
Skatīt arī 2003. gada 31. aprīļa daļēji negatīvo lēmumu 2003/637/EK lietā C 65/02 (ex N 262/02) par valsts atbalsta shēmu, ko Austrija plāno īstenot par labu Austrijas aviosabiedrībām (OV L 222, 5.9.2003., 33. lpp.).

(60) Attiecībā uz Transporta padomes 2001. gada 16. oktobra secinājumiem, uz kuriem Grieķija atsaucas sava paziņojuma pamatojumā, Komisija atgādina, ka šiem secinājumiem ir tikai politiskas ievirzes raksturs un tie nav juridiski saistoši, vērtējot atbalsta saderību ar noteikumiem. Turklāt, kaut arī minēto secinājumu 7. punktā Padome aicina Komisiju attiecībā uz laikposmu pēc 14. septembra izvērtēt "piešķirt paredzēto atlīdzību katrā gadījumā atsevišķi, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, lai kompensētu ierobežojumus, ko Eiropas aviosabiedrībām noteikusi galamērķa valsts", tā norāda arī, ka "atbalsts vai atlīdzība nedrīkst izkropļot pārvadātāju konkurenci". Komisijai ir jāuzrauga, vai attieksme pret pārvadātājiem ir vienlīdzīga, un, veicot attiecīgo vērtējumu, tā konstatē, ka attiecībā uz citu dalībvalstu gaisa pārvadātājiem nav apstiprināts neviens priekšlikums, kas attiecas uz laikposmu pēc 14. septembra.

Attiecībā uz Aegean Cronus

(61) Attiecībā uz *AC* Komisija konstatē, ka Grieķija pat necentās iesniegt jebkādu informāciju, kas pamatotu atbalsta maksājumu. Tādējādi Komisijai, neraugoties uz tās pieprasījumiem, nav nekādas informācijas, kas tai dotu iespēju izskatīt konkrētā atbalsta saderību ar Līgumu. Turklāt tā norāda, ka Grieķijas iestādes paziņojumā bija minējušas, ka šī aviosabiedrība neveic transatlantiskos reisus; tātad Komisijai šķiet maz ticams, ka attiecībā uz *AC* būtu iespējams konstatēt iepriekš minēto tiešo saikni, kam saskaņā ar 2001. gada 10. oktobra paziņojumu jābūt starp atlīdzināmajām izmaksām un gaisa telpas slēgšanu. Līdz ar to Komisijai jāsecina, ka šis atbalsts nav saderīgs ar Līgumu un ir jāatmaksā.

6. **SECINĀJUMI**

(62) Ņemot vērā visu iepriekš minēto, Komisija konstatē, ka Grieķija ir nelikumīgi īstenojusi konkrēto atbalstu, pārkāpjot 88. panta 3. punktu, un ka konkrētais pasākums daļēji nav saderīgs ar Līgumu, jo īpaši ar tā 87. panta 2. punkta b) apakšpunktu, ievērojot tā interpretāciju ar 2001. gada 10. oktobra paziņojumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Valsts atbalsts, kuru Grieķija piešķīra *Olympic Airways* par šīs aviosabiedrības zaudējumiem, kurus tā cieta, ņemot vērā gaisa telpas daļēju slēgšanu pēc 2001. gada 11. septembra terora aktiem, ir saderīgs ar kopējo tirgu attiecībā uz atlīdzību, kas samaksāta par 2001. gada 11.–14. septembri, ar maksimālo summu GRD 668 783 057 jeb aptuveni EUR 1 962 680.

2. pants

Valsts atbalsts, kuru Grieķija piešķīra *Olympic Airways* par šīs aviosabiedrības zaudējumiem, kurus tā cieta, ņemot vērā gaisa telpas daļēju slēgšanu pēc 2001. gada 11. septembra terora aktiem, nav saderīgs ar kopējo tirgu attiecībā uz atlīdzību, kas samaksāta par laikposmu pēc 2001. gada 14. septembra. Saskaņā ar Grieķijas paziņojumu attiecīgā summa ir GRD 976 216 943 jeb aptuveni EUR 2 864 907.

3. pants

Valsts atbalsts, kuru Grieķija piešķīra *Aegean Cronus* par šīs aviosabiedrības zaudējumiem, kurus tā cieta, ņemot vērā gaisa telpas daļēju slēgšanu pēc 2001. gada 11. septembra terora aktiem, nav saderīgs ar kopējo tirgu. Saskaņā ar Grieķijas paziņojumu attiecīgā summa ir GRD 47 900 000 jeb aptuveni EUR 140 572.

4. pants

1. Grieķijai jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai no atbalsta saņēmējiem atgūtu 2. un 3. pantā minēto atbalstu, kas jau nelikumīgi nodots to rīcībā.

2. Atbalsts ir jāatgūst nekavējoties saskaņā ar valsts tiesību aktos noteikto kārtību, ja vien tā nodrošina tūlītēju un efektīvu šā lēmuma izpildi. Atgūstamajās atbalsta summās ietver procentus, kas aprēķināti no dienas, kad atbalsts tika nodots saņēmēja(-u) rīcībā, līdz tā atgūšanas dienai. Procentus aprēķina, pamatojoties uz bāzes likmi, ko izmanto subsīdijas ekvivalenta aprēķinam attiecībā uz reģionālo atbalstu.

5. pants

Grieķija divu mēnešu laikā no šā lēmuma paziņošanas dienas informē Komisiju par pasākumiem, kas veikti, lai izpildītu šo lēmumu.

6. pants

Šis lēmums ir adresēts Grieķijas Republikai.

Briselē, 2006. gada 26. aprīlī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja vietnieks
Jacques BARROT

2010/767/ES:

★ **Komisijas Lēmums (2010. gada 9. decembris), ar ko groza Lēmumu C(2007) 2286 par EPP noteikumiem par priekšlikumu iesniegšanu un saistītajām vērtēšanas, atlases un dotāciju piešķiršanas procedūrām attiecībā uz netiešajām darbībām saskaņā ar Septītās pamatprogrammas (2007.–2013. gads) īpašo programmu "Idejas"** (1) 51

IV *Tiesību akti, kas pieņemti pirms 2009. gada 1. decembra saskaņā ar EK līgumu, ES līgumu un* Euratom *līgumu*

2010/768/EK:

★ **Komisijas Lēmums (2006. gada 26. aprīlis) par valsts atbalsta C 39/03 (ex NN 119/02) shēmu, ko Grieķija īstenoja, atbalstot gaisa pārvadātājus saistībā ar 2001. gada 11.–14. septembrī ciesto kaitējumu** *(izziņots ar dokumenta numuru C(2006) 1580)* (1) 71

LV

(1) Dokuments attiecas uz EEZ

Abonementa cenas 2010. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, CD-ROM, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – *Publiskā iepirkuma līgumu konkursi*, CD-ROM, divi izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – *Konkursi*	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnija *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

CD-ROM formāts 2010. gada laikā tiks aizstāts ar DVD formātu.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex **(http://eur-lex.europa.eu) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.**

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: http://europa.eu

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV